

# LEVE TORHOUT



Norbert De Cuyper  
20 JAAR BURGERSVADER

LEVE TORHOUT  
*Norbert De Cuyper*  
20 JAAR BURGERSVADER

Uitgeverij Apriotief bvba  
Revinzestraat 87  
8820 Torhout  
[www.apriotief.be](http://www.apriotief.be)

Druk: Debeer Printing-Moeyaert (Captains of Printing nv) - Torhout

ISBN-NUMMER: 9789081820400  
EAN: 9789081820400

Copyright © Patrick Demarest

Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaandelijke toestemming van Patrick Demarest, Revinzestraat 87, B-8820 Torhout.

**LEVE**  
**TORHOUT**

**Norbert De Cuyper**  
**20 JAAR BURGERSVADER**

*“Elke burgemeester kan men positieve en negatieve eigenschappen toeschrijven, we zijn ook maar mensen.”*

(Norbert De Cuyper)



## ***Met dank aan:***

*Burgemeester Norbert De Cuyper*

*Monique De Zaeyer*

*Christine Urbain*

*Geert Vanoverschelde*

*Eric Pecceu*

*Fien Van Haute*

*Johan Sabbe*

*Johan Debeer*

*Violet Brock*

*Toerisme Torhout*

*Henri Reynaert*

*Herwig Reynaert*

*Klaas Devriendt*

*Bernard De Cuyper*

*Hilaire De Cuyper*

*Regina De Cuyper*

*Geert De Cuyper*

*Greet De Cuyper*

*Noël Neyens*

*Johan Windels*

*Maria De Cuyper*

*Hilde Verleye*

*Ann Stael*

*Dirk Devriendt*

*Frank Vaes*

*Marcel Kyndt*

*Paul De fauw*

*Joël Tally*

*Kurt Desplenter*

*Joke Lefevere*

## *Inhoud*

Voorwoord	8
Geboren tijdens de oorlog ...	11
De Uitkerkse Polders	18
Geen priester maar drukker	19
Het leger en Monique	23
Van de benzinepomp naar het klooster	27
“Wij hebben nooit moeten leren afzien!”	33
Van drukker tot politicus	41
Politicooloog Herwig Reynaert over gemeentepolitiek en democratie	51
Samenstellingen gemeenteraden van 1983 tot nu	60
Enkele belangrijke verwezenlijkingen	69
Sociale en demografische evolutie Torhout	73
Monique: sterke vrouw naast een sterke man	87
Een geboren toneelspeler	90
Noël Neyens, vriend voor het leven van Norbert De Cuyper	97
Zo de vader, zo de zoon en de dochter ...	103
Anekdoten van vlees en bloed	108
Het interview	115
Huldefeest 15 oktober: sfeerverslag	130
Commentaar uit eigen (politiek) midden	139
Meerwaarde voor de Torhoutse CD&V	143
Infrac, net als de burgemeester, het gezicht van Torhout	150
Katho-Reno: Lerarenopleiding is belangrijk voor Torhout	154
Scholengroep Sint-Rembert: Torhout is een echte onderwijsstad	159
AZ Sint-Rembertziekenhuis heeft net als stad Torhout een centrumfunctie	165
Getuigenissen	169
Toen we hier kwamen wonen...	173
Voorintekenaars	174
Credits	176



# Wie is Norbert De Cuyper?

---



“Dat is de burgemeester van Torhout”, antwoordt iedereen op die vraag. Simpel. En toch. Ik vroeg me dikwijls af wie die graag handenschuddende man echt is. Een drukker die het tot burgemeester geschopt heeft. Dat was natuurlijk geen unicum in deze stad want anderen deden het hem voor. Wie is Norbert De Cuyper? Het intrigeerde me. En hoe kwam het dat iemand die van Uiterke

kerke naar Torhout afgezakt was de Sparrestede volledig veroverde? Niet in een klap maar toch. Zijn eerste politieke optreden leverde hem 1453 voorkeurstemmen en een ambt als schepen van feestelijkheden op. Zijn sociaal engagement, de politieke genen die hij van vader had geërfd en zijn verknochtheid aan Wijnendale en Torhout deden de rest. Het leverde hem in mei 1991 de burgemeesterssjerp ad interim op. En sedertdien bouwde hij onverstoort zijn imperium uit. Onklopbaar, met 3832 voorkeurstemmen zelfs. Ongezien. “Een volksvriend maar geen echt politicus”, zeggen zijn tegenstanders. “Te braaf om harde beslissingen te nemen.” Insiders weten wel beter. Twintig jaar lang leidde burgemeester De Cuyper, zonder tentakels in Brussel, Torhout langs financieel veilige wegen. Twintig jaar lang was hij overal te zien, sprak hij mensen zonder onderscheid van rang of stand dezelfde bemoedigende woorden toe. Dag en nacht was hij bereikbaar. In de weer voor zijn Torhout. Torhout kan zich geen betere ambassadeur dromen dan burgemeester Norbert De Cuyper. Wie nog geen pint met hem heeft gedronken, is geen echte Torhoutenaar. Maar wie is die man die meestal welgezind door het leven stapt en van ‘Leve Torhout’ zijn handelsmerk maakte? Met pathos en passie declameert hij in zijn eigen stijl, met zijn kenmerkende stem, zijn eigen stadsgedichten als een volleerd toneelspeler. Maar weg van de Bühne lijdt hij in stilte mee met door tegenslag getroffen gezinnen, vloekt hij binnensmonds omdat een bedrijf of grote activiteit verdwijnt, en is hij even ongeduldig als de Torhoutenaren zelf om nieuwe zaken te realiseren. En plots wist ik

het. De man die bijna altijd lacht en bijna altijd handen schudt, Leve Torhout uitschreeuwt en waakt als een kloek over zijn Torhout, is gewoon zo. Norbert De Cuyper is het vleesgeworden Torhout. Geen academicus maar een mens van vlees en bloed. Met dezelfde noden, vreugde, vragen, twijfels, emoties en kwetsbaarheid als alle andere Torhoutenaren. Hardwerkend, soms ten koste van de familie en soms zonder het nodige respect te krijgen, met ups en downs maar altijd weer voor zijn Torhout. Torhout is twintig jaar lang Norbert De Cuyper geweest en omgekeerd. Met een eigen gedacht en eigen klemtonen stuurde hij de stad het jaar 2000 in. Er is niemand dan hijzelf die beter beseft dat alles beter kan maar diep in zijn binnenste weet hij dat hij het nog zo slecht niet heeft gedaan. Wie zonder fouten is, werpe de eerste steen. Torhout is de tweede natuur van Norbert De Cuyper, zijn alter ego, het lichaam waarin zijn geest functioneert. Geest en lichaam zijn niet te scheiden. Dat is nu ook nog niet aan de orde want Norbert gaat er nog altijd mee door. En als hij afscheid zal nemen, zal hij dat doen in stijl. Zonder spijt maar in stilte zal hij de pijn verbijten omdat hij gescheiden wordt van zijn eeneiige tweelingbroer Torhout.





# Geboren tijdens de oorlog...

---

“Mijn tweelingbroer Hilaire en ik zijn geboren op 14 april 1943 in Blankenberge, al ben ik een Uitkerkenaar. Uitkerke was toen nog niet gefusioneerd met Blankenberge. Die fusie dateert van 1970, zoals Brugge, een vroege fusie.”

## *Tijdens de oorlog*

“Ik ben dus geboren tijdens de oorlog. Mijn ouders hadden een kleine hofstede met een aantal hectaren land en ook wat dieren zoals dat vroeger het geval was. Tijdens de oorlog werden de polders onder water gezet. Mijn ouders vluchtten naar een hoger gelegen hofstede om op het droge te blijven. Rond hen was niets anders dan water, een soort eilandje dus. Boven en rond het water krioelde het van de muggen. Mijn moeder zei dat zij over ons wiegje een voile moest leggen om de muggen van ons weg te houden want we werden door die lieve diertjes gebeten dat het niet om aan te zien was. Het was de voile van haar bruidsjurk. Dat was een soort muskietennet avant la lettre.”

## *“Mijn vader kon niet zwemmen... ik kan dat trouwens ook niet”*

“Mijn pa had een bootje om de koeien te gaan melken, die een eind verder op een hoger gelegen weide graasden. Hij voer er naar toe, voorzien van melkemma's en melkkruiken. Dat was echter niet zonder gevaar. Soms haperde de onderkant van het bootje aan de afsluitingen van de weides die onder water stonden. Het bootje begon toen vervaarlijk te wiebelen en dreigde te kapseizen. Vader las toen godvruchtige en minder godvruchtige schietgebedjes, vertelde mijn moeder. Vader kon immers niet zwemmen. Ik kan dat evenmin, al was ik ooit schepen van sport.”



1944: het gezin De Cuyper vluchtte naar een hoger gelegen boerderij. Moeder Angèle draagt de tweeling Hilaire en Norbert. Gilbert houdt het handje van Norbert vast.



De polders werden onder water gezet. Van links naar rechts: Norbert op de arm van moeder Angèle, Hilaire op de arm van tante Lutgarde en Gilbert staat al op eigen benen.



Het bootje waarmee vader en het gezin De Cuyper zich verplaatste.

## *Tweelingbroer Hilaire*

“Hilaire is mijn tweelingbroer. Ik heb het geluk dat ik een tweelingbroer heb maar daarbij heb ik het ongeluk dat hij niet op mij gelijkt, zeg ik dikwijls. Anders stuurde ik hem in mijn plaats de baan op (lacht). Een twee-eiige tweeling dus. Het schijnt dat ik het eerst geboren ben, dus ben ik de oudste van de twee. Het scheelt natuurlijk slechts een kwartiertje.”



*De drie musketiers in 1945: Gilbert, Hilaire en Norbert. Ze waren alle drie in de tijdspanne van een jaar geboren.*

*Moeder Angèle met haar drie peuters voor het huis waar ze na de oorlog in 1945 gingen wonen.*

## *Zes kinderen*

“Ik kom uit een gezin met zes kinderen: vier jongens en twee meisjes. Tot hier toe zijn ze gelukkig nog allemaal in leven. Vader, een boerenzoon, had naast zijn boerderij een commercie uitgebouwd in bloem voor de bakkers, granen, veevoerders en meststoffen. Gilbert, geboren in 1942, is de oudste en deed de bloemcommercie verder. Maria, die drie jaar jonger is dan ik, zette





de handel in graan en veevoeders voort. Hilaire, mijn tweelingbroer, een vrachtwagenchauffeur in hart en nieren, stichtte een transportfirma. Bernard, een landbouwingenieur, gaf les in de landbouwschool in Oedelem. Hij staat net als ik in de politiek. Regina, de jongste, gaf les in Uitkerke als onderwijzeres.”



1946: Bij de Leuvense kachel. Van links naar rechts: Norbert, de pasgeboren Maria, moeder Angèle, Gilbert en Hilaire.



Het nieuw huis van de familie De Cuyper in 1947.

## *Vroegste herinneringen*

“De vroegste herinnering die ik heb, is een operatie van mijn appendicitis. Ik was toen ongeveer vijf jaar. Moeder had mij een gedicht geleerd met als titel: ”Mijn moeder kocht een haring...” In het ziekenhuis moest ik een week na de operatie op de arm van een verpleegster naar de vrouwenafdeling, om van kamer tot kamer het gedicht te declameren. Ik herinner mij ook, toen mijn moeder ’s avonds de dieren voederde op het erf, dat wij in een klein keukentje stil zaten te wachten op haar terugkomst in huis. En ik zie ons nog op het hof rondlopen... Toen waren wij een jaar of vier à vijf. Naast het huis waar we toen woonden, niet meer op die hoger gelegen hofstede maar dichterbij het dorp, hebben ze dan een groot huis gebouwd. Mijn vader zat dan al in de commercie.”

## *Kleuter en lager onderwijs*

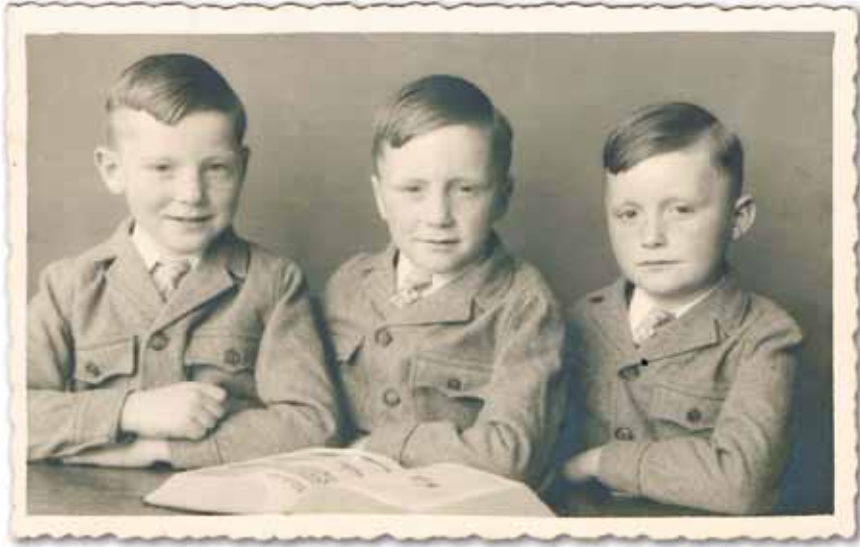
“Als kleuter zat ik bij de zusters in de school in Uitkerke. Een paar jaar geleden ben ik er nog op de speelplaats geweest. Ik heb rondgekeken of ik mij nog zaken herinnerde. Er was veel veranderd maar toch voelde ik nog iets: “Ach, dat was hier en dat was daar.” Een eigenaardig gevoel bekwam me. Dan ga je eigenlijk 60 jaar terug in de tijd. Dan zou je liefst een moment alleen staan en wegdromen naar vroeger, hoe het allemaal was. Mijn tweelingbroer was altijd bij mij. Ik herinner mij die zusters niet zo goed. Alleen dit: ze hadden zwarte lange kappen waar ze bijna heel hun gezicht in wegstoppen, ze hadden lange zwarte rokken en aan hun ceintuur bengelde een lange zwarte paternoster. Op de lessenaar stond een negertje. Daar kon je centen insteken en dan knikte dat negertje. Ik zie het nog zo voor mij. We spaarden zilverpapier voor de zwartjes maar de chocolade aten we zelf op. Zo was dat.”

“Na de kleuterschool zijn we dan, we waren toen zes à zeven jaar, naar de gemeenteschool gegaan in Uitkerke. Iedere leraar had twee leerjaren, dus het eerste en het tweede en de volgende had het derde en het vierde en dan het vijfde en het zesde. Dat was enkel een lagere school, zonder kleuterschool. De kleuters zaten, zoals gezegd, bij de zusters. Frans Pyck, een zeer bekwame onderwijzer die het derde en vierde gaf, is dan later burgemeester geworden van Uitkerke. Van hem kreeg ik een van de eerste brieven toen ik burgemeester werd. Hij schreef me dat hij fier was omdat een van zijn leerlingen burgemeester geworden



was in Torhout, de stad waar hij zijn diploma van onderwijzer had behaald.”

“Na zes leerjaren - we kregen trouwens ook nog op zaterdagmorgen les - gingen we voor het zevende naar het Sint-Pieterscollege in Blankenberge. Dat was bij meester Talloen.”



1953. Klaar om naar school te gaan. V.l.n.r.: Norbert, Gilbert en Hilaire.



Familiefoto voor de deur, begin de jaren 1950. Onderaan v.l.n.r.: Bernard, Regina en Maria; midden v.l.n.r.: Hilaire, Gilbert en Norbert en bovenaan moeder Angèle en vader Gaston.



*Aandenken aan de plechtige en heilige communie van Norbert en Hilaire.*



*Gezinsfoto ter gelegenheid van de plechtige communie van de drie oudsten in 1955. Vooraan v.l.n.r.: Maria, Gaston, Regina, Angèle en Bernard; bovenaan v.l.n.r.: Norbert, Gilbert en Hilaire.*

# De Uitkerkse Polders

---

“De Polders ruik je. Als ik naar Uitkerke rij, neem ik de landelijke wegen, passeer ik de velden waar ik het koren heb bewerkt en kapelletjes heb gezet en rij ik langs de weiden waar ik vroeger nog koeien heb gemolken. Als de ploeg diepe voren heeft getrokken in het akkerland, als rechte rijen omgeploegde schellen poldergrond mekaar gedeeltelijk bedekken, dan ruik je de polders. De zeemeeuwen scheren over het land op zoek naar achtergebleven graankorrels. Poldergrond kan je niet vergelijken met de grond van hier. De grond heeft een andere structuur, is minder buigzaam, wordt moeilijk bewerkt. Het is hard labeur, maar de grond brengt veel vruchten voort.”

“De polders, met zijn wijde vergezichten. Je kan er prachtige wolkenformaties bewonderen, daar zie je dat de hemel de aarde raakt. Als ik langs de velden rij, dan gebeurt het dat ik op mijn cd-speler Jaques Brel beluister: ‘Het vlakke land’. Eens hoorde ik iemand schertsend zeggen: je kan een kilometer ver een muis zien lopen, zo vlak is het. Als donkere donderwolken aan de einder verschijnen, terwijl anderzijds de zon een fel tegenlicht projecteert, krijgen de polders een schilderachtig kleurenpallet.”

“De Genteleroute heb ik dikwijls verkend, zelfs met paard en kar.”

## *De landbouw*

“Het is niet landbouw tegen de natuur maar landbouw met de natuur. Al zijn de belangen van beiden niet altijd gelijklopend. Wij zijn van boerenafkomst. Wij weten ook hoe hard die stiel is. Wij weten hoe men in dat vak soms moet vechten om het hoofd boven water te houden. Het is niet altijd simpel. Nu komen daar nog heel zware investeringen bovenop. Je kan dat niet meer vergelijken met vroeger.”

# Geen priester maar drukker

---

“Wat na het zevende leerjaar? In die tijd was het zo dat de paters aan huis kwamen en kinderen ronselden voor hun scholen. Ik zeg altijd: ik ben niet naar Leuven geweest, ik ben hoger geweest, boven Leuven. Ik heb in Haasrode met mijn tweelingbroer school gelopen, een school die gekend was voor zijn priesterroepingen. Mijn moeder, een zeer vrome vrouw, had de heimelijke wens dat een van haar kinderen een roeping zou krijgen. Zij dacht dat ik hierbij de beste kansen zou maken, dus werd ik samen met mijn tweelingbroer (hij moest mee om mij gezelschap te houden) naar Haasrode gestuurd. Maar toen we er een week waren, zeiden mijn tweelingbroer en ik tegen elkaar: dat is hier niets voor ons. We hebben het nogal bont gemaakt zodat wij na een jaar Haasrode mochten verlaten.”

*Mochten of moesten ?*

“Wel, mochten verlaten. Men voelde wel aan dat het niet direct iets voor ons was. Dan is er Don Bosco geweest. Ik heb nog een jaar Don Bosco Kortrijk gedaan.”

*Wat volgde u er ?*

“Dat was een jaar Latijn en algemene vorming maar ook dat ging een beetje in dezelfde richting als in Haasrode, dus was dit niets voor mij.”

*Richting roeping?*

“Ja.”

*Was uw tweelingbroer dan ook nog mee ?*

“Nee, ik was alleen.”

*Uw ouders hebben echt geprobeerd om een priester van u te maken.*

“Geprobeerd is veel gezegd, mijn moeder hoopte dat in stilte. Je moet dat in zijn tijd zien.”



*Norbert werd dan wel geen priester maar hij was wel samen met al zijn broers misdienaar in Uitkerke. We bemerken van links naar rechts Bernard, Gilbert, Hilaire en Norbert.*

*Uiteindelijk werd u geen priester maar drukker.*

“Dat heeft ook nogal wat voeten in de aarde gehad. Na Kortrijk heb ik nog een jaar handelsschool op de Garenmarkt in Brugge gevolgd. Daarna werkte ik mee met vader in de commercie. Op een bepaald ogenblik werkte thuis iedereen mee en vader zei: jullie kunnen niet allemaal hetzelfde doen. Ik moest naar de beroepskeuze gaan in het Sint-Jozefsinstituut in Torhout tijdens de grote vakantie. Die beroepskeuze was een soort onderzoek om uit te maken waarvoor men eigenlijk geschikt was. Een aantal leraars, waaronder Armand Lammens en mijn voorganger Roger Windels, voerden gesprekken met me en lieten me heel wat proeven doen. Hun conclusie luidde als volgt: Hij zou drukker kunnen worden of onderwijzer. Ik zal eerlijk zijn: ik was het liefst onderwijzer geworden, al deed ik mijn vak graag. Mijn vader zei: er zit commercie in en we gaan er een drukker van maken. En dus ben ik naar de drukkersschool gegaan. Zo eenvoudig was dat vroeger. Ik heb twee kinderen en die staan beiden in het onderwijs. Niet verwonderlijk dus, het zit er in. Nu en dan word ik gevraagd om in de klas te spreken over het beleid, over mijn ambt. Dan denk: “Wat moet ik in een lesuur van 45 minuten in godsnaam allemaal vertellen?” Maar ik kom altijd tijd tekort. Ik lok vragen uit bij de leerlingen, zo zijn ze actief. Regelmatig ontvang ik ook klassen in het stadhuis en dan geef ik uitleg over het huwelijk. Ik doe dat graag.”

*Maar u werd drukker....*

“Ja, normaal was de school in de Boeveriestraat in Brugge maar men was daar aan het werk. Dus hebben wij het vak geleerd in Ter Groene Poorte. Drukker-letterzetter heette dat. Dat was nog de tijd dat men de loden letters in zethaken plaatste. Teksten werden gezet met de hand, stel je voor ... Maar ook de linotype en monotype, het machinaal zetten, deden al een tijdje hun intrede in de school. We drukten toen met de degel- of cilinderpersen.”

“Ik ging dus naar de drukkersschool en deed dat graag. Al moet ik eerlijk toegeven dat ik niet de stilste van de klas van 25 was. Mijn huidige buur, Marcel Vanhulle, heb ik leren kennen in de drukkersschool. De familie Vanhulle was ook de eerste familie waarmee ik in contact kwam toen wij ons in Wijnendale kwamen vestigen. Maar goed, na enkele

jaren kon ik aan de slag bij Drukkerij André De Jonghe op de Markt van Gistel. In 1968 werd ik zelfstandig drukker in Torhout.”

*Niet iedereen kon in die tijd al zijn kinderen laten studeren...*

“Nee, dat is juist. Mijn ouders zaten in de commercie en gaven ons de kansen om ons te ontwikkelen. En iedereen kreeg die kans. Of moet ik zeggen dat er in iedereen commercie zat? Met uitzondering van Regina die in het onderwijs stond. Bernard heeft eigenlijk ook nooit commercie gedaan maar toch is dat eigenlijk een geboren commerçiant. Dat zit daarin. Laat hem de baan doen en hij verkoopt alles wat hij wil verkopen. Hij kan praten. Hij kan verkopen. Dat is zo.”



# Het leger en Monique

---

“Monique heb ik onrechtstreeks leren kennen door het theater. Zij had mij zien spelen in een van de optredens van de KLJ van Uitkerke. Zij was ook lid van de KLJ maar dan van Houtave en was, samen met andere afdelingen en nog andere mensen, komen kijken. Zo heeft zij mij eigenlijk voor de eerste keer in de gaten gehad. Ik zal het zo zeggen: onrechtstreeks is het daar begonnen.”

*Hoe oud was je toen?*

“20-21 jaar, dat zal iets in die aard geweest zijn.”

*“Viel uw oog ook direct op haar?”*

“Ik had haar niet direct gezien. Zij had mij gezien. Ik kon niet in de zaal kijken.”



*Monique: 25 jaar oud.*



*Norbert: 24 jaar oud.*



*Na de voorstelling ging je toch wel eens met het publiek spreken...*

“Dat was zo en er werd nadien ook gedanst. Er was een uitnodigingsdans waarbij de dames mochten uitnodigen en Monique kwam mij halen. Zo is het eigenlijk begonnen. Het is langzaam gegroeid maar er was toch wat spanning bij onze eerste kennismaking, een kleine vonk kan je het noemen. Bij mij was het toch zo ...”

“En omdat wij regelmatig naar T-dansants gingen die georganiseerd werden door de KLJ, is dat beetje bij beetje gegroeid. Maar het is pas na mijn legerdienst - we schreven vrij veel naar elkaar - dat ik eigenlijk ten huize ging en wij verkering kregen.”

### *Soldaat in Turnhout en Etterbeek*

“Mijn opleiding als soldaat kreeg ik in Turnhout. Dat was in de kazerne ‘Majoor Blairon’. Tijdens mijn effectieve legerdienst was ik gekazerneerd in de Rolinkazerne in Etterbeek maar ik werkte in de drukkerij van het leger, de I.G.M., het militair geografisch instituut, in Ter Kameren Bos. Daar werden de stafkaarten en de proces verbalen gedrukt. Het waren belangrijke documenten die streng werden bewaakt. Elke dag trok ik dus van de Rolinkazerne naar de drukkerij. Elke dag moest ik drukken, herdrukken en inpakken. Dat nam niet weg dat wij dan natuurlijk ook onze schietoefeningen hadden en dat wij ook onze plantonwachten moesten doen. Maar eigenlijk heb ik een goede tijd gehad als soldaat en heb ik daar altijd met iedereen goed kunnen opschieten. Veel soldaten knipten elke dag een cijfer van een lintmeter af om te weten hoeveel dagen ze nog het land moesten dienen. Ik deed dat niet. Ik was graag soldaat. Ik ben graag afgezwaaid ook natuurlijk. Uiteindelijk heb ik twaalf maanden gediend want ik kwam uit een gezin van zes en daarom mocht ik in België blijven en twaalf maanden doen.”

“We waren daar met Walen en met Vlamingen samen. Ik herinner mij dat we elkaar nogal graag plaagden. Er was daar iemand, hij heette Andre, dat weet ik nog. Ik heb hem het meest geplaagd en soms erg geduvelde met als gevolg uiteraard dat ook hij mij niet spaarde. ‘t Moet zijn dat hij het helemaal niet erg vond, want hij nodigde mij als enige Vlaming uit om samen met zijn Waalse vrienden zijn afzwaai te vieren en pinten te gaan drinken ... Een speciale gast maar hij vond dat

waarschijnlijk van mij ook. En verder blijft er niet veel meer over van de contacten die ik tijdens mijn legerdienst heb gelegd: je zweet trouw, je zwaait af. Je komt terug in een andere sfeer. Je schrijft nog eens naar elkaar en het is voorbij. Al werd ik wel nog uitgenodigd naar het huwelijksfeest in Poperinge van een soldatenvriend.”



*Soldaat Norbert De Cuyper.*

## *Met de Pontiac in de mestput*

“Na mijn legerdienst werden de contacten met Monique De Zaeyer intenser. En dus kwam het moment eraan dat ik voor het eerst op bezoek zou gaan bij Monique thuis. Samen met mijn tweelingbroer en zijn verloofde gingen we Monique oppikken om te gaan dansen. We mochten de auto van thuis gebruiken, een oude Pontiac. Ik zat achteraan in de wagen met de wegbeschrijving in de hand. Hilaire reed. Monique woonde op een boerderij, heel ver afgelegen. Hun dichtste buur woonde op een boerderij een kilometer bij hen vandaan. Wat er juist gebeurd is toen we het erf opreden, weet ik niet, het was immers ook donker, maar plots voelden wij de wagen wegzakken. We deden een deur open van de wagen ... en we roken de mestput waar we ingereden waren. Die was uitgegraven en lag toevallig juist op maainiveau en was dus moeilijk te zien. We klopten aan en vroegen Moniques vader de paarden in te spannen om die auto uit de mestvaalt te trekken. ‘k Had de brave man nooit eerder ontmoet. Dat was immers mijn eerste contact met de familie. Haar vader zei: “ ‘k gelove dat het een specialen is die jij hebt leren kennen.” Zelfs nu wordt daar nog goed mee gelachen.”

## *Van Uitkerke naar Torhout*

“Monique heeft lager middelbaar gedaan. Ik heb altijd gehoord dat ze goed studeerde maar verder studeren was toen geen optie. Enfin, zoals al gezegd, zijn we gehuwd en in Torhout beland waar we een benzinepomp openhielden. Zij was in feite de pompbediende. Toen ik thuiskwam van de drukkerij nam ik dan even over. Het was nog de tijd dat je weekdag en zondag moest openhouden. Soms was dat dag en nacht eigenlijk. Ze belden 's nachts om benzine en dan bedienden wij de klanten of de toevallige passant. Dat was niet altijd zonder gevaar, ik heb nog schrik gehad.”

# Van de benzinepomp naar het klooster

---

“Monique en ik zijn in Torhout beland via een benzinstation. En daardoor zijn we ook holderdeholder getrouwd, op 1 april 1967. Het is een lang verhaal maar ik ga het kort uitleggen. Mijn tweelingbroer Hilaire was al gehuwd en zijn vrouw baatte een benzinstation uit van Gulf. Ook in Torhout was er een Gulf-station, in de Roeselaarseweg, naast de Bel Air van Pascal Vanneste. Dat werd uitgebaat door mensen van Aartrijke maar die vetrokken en dus zocht men nieuwe uitbaters. Men sprak hierover met mijn tweelingbroer Hilaire. Daardoor kreeg ik, of beter gezegd, Monique, die kans. Ik zeg dan ook altijd dat ik ben moeten trouwen ... voor die pomp. Op 1 april moest die pomp open gehouden worden en je had toen eens ongehuwd moeten samenwonen, dat was ondenkbaar en zeker vanuit onze opvoeding onmogelijk. In zeven weken waren we getrouwd: een feest organiseren, meubelen kopen, een huis hebben ... In zeven weken! Nu lukt dat nooit meer. Nu moet je eerst een zaal huren en dan kan je een lief zoeken. Maar toen was dat nog omgekeerd.”

## *Controle*

“Toevallig, al geloof ik niet in toeval maar eerder in zaken die een stuk zijn voorbestemd, werden we een paar jaar daarvoor aan die benzinepomp, tegengehouden voor een algemene controle van de wagen. We hadden toen nog verkering en waren uitgenodigd op een huwelijk van een van mijn vrienden van in het leger. Het was een trouwfeest in Poperinge. Wij reden dus van Uitkerke naar Poperinge. In het terugkeren was er controle ter hoogte van die benzinepomp in de Roeselaarseweg waar wij later zijn komen wonen.”

“Ik moest stoppen, men liep rond de wagen, keek naar de banden, deed een algemene controle en ik werd ondervraagd. En wie bent U? En bent U gehuwd? En ik: nee, ik ben niet gehuwd. En mag ik jullie identiteitskaart zien? Dat was een hele ondervraging. Nee, ik geloof

niet dat ik een PV gehad heb, ik zou niet weten waarom. Het was de eerste keer dat ik gecontroleerd werd door de politie en het was toevallig rechttegenover het huis waar wij later onze intrek namen. Ik kon toen nooit vermoeden dat ik Torhoutenaar zou worden.”



*1967. Het kersverse paar wordt in de bloemen gezet door de Boerenjeugdbond van Uitkerke.*

### *“We keren terug naar Uitkerke”*

“Vanaf 1 april 1967 waren wij dus zelfstandige uitbaters van een tankstation Gulf maar ik was tewerkgesteld bij Drukkerij Dejonghe in Gistel. In Uitkerke was ik leider van de KLJ, waarmee we vooral cultureel actief waren. We hadden meegedaan aan een cultureel treffen in het gewest Brugge-Noord en de afdeling van Uitkerke behaalde de eerste prijs. Ik had daar aan meegewerkt Ook op provinciaal vlak bleken we de sterkste en toen werden we nationaal geselecteerd en kregen we kans mee te dingen voor de nationale titel. Je moet eens denken.”



*Huwelijksfoto.*

*“Maar mijn vrouw zei: nee, nee, we gaan hier blijven want je zou daar in de politiek gaan”*

“Maar ondertussen was ik gehuwd. De pomp bleef zondag en weekdag open, dag en nacht. Ik reed die zondag van het nationaal treffen dus met mijn autootje naar Gent, naar het Gents Kuipke. Ik hoorde de jonge gasten zingen door de luidsprekers waar ik mijn auto parkeerde en ik dacht: mijn volk is daar. De tranen sprongen in mijn ogen. En stappen dat ik deed om mijn vrienden te zien. Ik kwam terug thuis en ik zei tegen mijn vrouw: ik ga zelfstandig drukker worden volgend jaar en we keren terug naar Uitkerke. Ik ken daar veel mensen, we gaan daar een mooie commercie uitbouwen. Maar mijn vrouw zei: *nee, nee, we gaan hier blijven want je zou daar in de politiek gaan*. Echt waar. Maar het jaar nadien ben ik toch zelfstandig geworden. Ik was toen al beter ingeburgerd. In tegenstelling tot het begin: toen wij ons hier vestigden, wij kenden niemand, maar dan ook niemand.”

### *100 visitekaartjes*

“In 1968 heb ik naast het tankstation een prefabgebouwtje gezet en ben ik daar zelfstandig drukker geworden. Ik had een beetje werk dankzij mijn ouders die heel wat mensen kenden die ook commercie deden. Wie had er dan het meest drukwerk nodig? Dat waren de mensen die in de commercie zaten: facturen, bestelbons, enzovoort... Je moet dat in zijn tijd zien. Ik herinner mij de eerste dag dat ik eigenlijk zelfstandig was, dat ik thuis bleef. Ik nam mijn auto en ik reed rond om drukwerk te verkopen, om mij te gaan presenteren. Ik was een hele dag op de baan geweest en ik had een bestelling binnen van 100 visitekaartjes. Ik kwam thuis en ik had een bestelling mee van 100 visitekaartjes. Ik ga dat nooit vergeten. Dat was hard beginnen. Pas op, ik was hier ook niet echt gekend, hé. Behalve dat we dat benzinestation uitbaatten. Maar de contacten die ik toen gelegd heb, waren dan toch wel de oorzaak of, hoe moet ik dat zeggen, dat was de kiem voor latere contacten, later werk.”

### *Communieprentjes*

“Ik bereikte 100 klanten voor communieprentjes. Ik liep in Torhout rond en leerde zo mensen kennen. Niet alleen uit de buurt natuurlijk



maar uit heel Torhout. Zo kreeg ik toch behoorlijk wat werk. Plots staken problemen de kop op. De oliemaatschappij Gulf verkocht hun station aan Simonne Descamps, de vroegere eigenares van SECA die met ESDE een nieuw merk op de markt zette. Ons contract had een opzegtermijn van slechts één maand. Dus voelden we ons verplicht zo snel mogelijk een huis in de streek te vinden, omdat wij hier onze drukkerij hadden. Wij hoorden dat het klooster in Wijnendale te koop was. In 1972 kochten we het Kloosterhuis, naast de parochieschool in Wijnendale. Zo ben ik toch het kloosterleven ingestapt (lacht).”

### *Parochiezaal*

“Er was voldoende grond om achter het huis een atelier te bouwen. Ik herinner mij dat de zusters mij de parochiezaal toonden, die er toen zeer bouwvallig bij lag. Ze vroegen me of die zaal niet geschikt was voor een drukkersatelier. Je zou hier een mooie ruimte hebben om te drukken, zeiden ze. Vroeger heeft de zaal wel succes gehad maar nu wordt ze slechts één tot twee keren per jaar gebruikt als het hier kermis is. Dan wordt hier gedanst maar dat is ook alles, wisten ze me te vertellen. “

“Ik vroeg of er in Wijnendale nog een tweede zaal was. Toen ze daar ontkennend op antwoordden, zei ik het volgende: je mag deze zaal nooit verkopen. Je moet die zaal voorbehouden voor de gemeenschap. Dit is een dorp en dit dorp moet kansen krijgen, een dorp moet leven. Ik wist toen zelfs niet eens of ik het huis al dan niet zou kunnen kopen, maar iets in mij zei dat die zaal bewaard moest worden voor deze gemeenschap.

Je moet eens kijken, het is daar waar we nu toneel spelen en in feite alles begonnen is.

We zijn uiteindelijk pas in 1973 in Wijnendale komen wonen. De benzinepomp was nog maar eens veranderd van merk en van eigenaar en ik kreeg dan toch de kans om het station verder uit te baten. Zo kon ik rustig het atelier bouwen en de machines verhuizen. Toen ik in Wijnendale toekwam, was ik in wezen een vreemde ... Iedereen in Wijnendale was verwonderd. Wie heeft hier dat huis gekocht, vroeg men zich af. Men nam nogal een afwachtende houding aan. Dat is



normaal als nieuwelingen in een dorp toekomen. Er was geen drukker in Wijnendale en dus kreeg ik de naam: ‘de drukker van Wijnendale’.”



*Het huidige huis van Norbert en Monique.*

*Broer Bernard, zus Regina en tweelingbroer Hilaire over vroeger en nu*

“Wij hebben nooit moeten leren afzien!”

---

Ten huize De Cuyper in Uitkerke waren het drukke tijden voor moeder Angèle Van Eeghem en vader Gaston. Gaston was handelaar en meestal de baan op; moeder bleef achter met de zorg voor zes kinderen: Gilbert, Hilaire, Norbert, Maria, Bernard en Regina.



*Familiefoto uit 1963. Onderaan v.l.n.r.: Regina, moeder Angèle, vader Gaston en Maria; bovenaan v.l.n.r.: Gilbert, Norbert, Hilaire en Bernard.*

Gilbert (°1942) is de oudste en dan volgen Hilaire en Norbert (°1943), Maria (°1946), Bernard (°1947) en Regina (°1951). “Het was een warm nest bij ons thuis”, zegt Bernard De Cuyper. “We zijn opgegroeid in een

warm gezin maar hebben heel veel gewerkt. We zijn nooit verwend geweest, hebben nooit moeten leren afzien. Allemaal moesten we thuis vroeg helpen. En we hielpen elkaar. Het was niet zo dat iedereen een taak kreeg en die dan moest afwerken. Nee, er waren taken te doen en dat deden we met zijn allen tot alles klaar was. Toen al zeiden we: we gaan elkaar helpen. En dat doen we nog altijd. Dat is onze ingesteldheid. Eigenlijk zijn we allemaal sociaal voelend.”

## *Bernard*

“Ik heb een speciale band met Bernard”, zegt Norbert. “Iedereen van onze familie heeft een speciale band met hem. Bernard was van opleiding industrieel landbouwingenieur maar hij heeft altijd les gegeven. Eén ervaring tekende heel zijn leven! Zijn meisje, Annie Vraeghe, had twee dagen voor hun huwelijk een zwaar verkeersongeval met als resultaat een jaar coma. Twee jaar zweefde ze tussen leven en dood maar na drie jaar is hij ermee gehuwd in het ziekenhuis. Ze was verlamd voor haar leven. Hij heeft er 26 jaar voor gezorgd en dat heeft ons leven wel getekend want het was een heel speciaal leven. Hij had een huis gebouwd, volledig aangepast aan haar handicap. Hij was landbouwingenieur en hij heeft dan een D-cursus gevolgd en les gegeven in de landbouwschool en op die wijze had hij tijd of was hij meer thuis 's middags om haar te verzorgen en op haar te passen. En ik moet zeggen dat de directie van die school en zijn collega's zeer begaan waren met hem en met wat gebeurd was en hem die mogelijkheid gaven. Hij moest zijn uren doen natuurlijk maar die uren schikten ze zo dat hij voor haar kon zorgen, want hij deed alles zelf. Hij moest haar eten geven, hij had haar leren slikken. Ik kan daar uren over vertellen. Hij heeft er een boek over geschreven. Het is ook op TV gekomen. Het is zelfs tweemaal verfilmd. Hij heeft dat zeer moedig gedragen. Hij heeft eigenlijk alles voor haar gedaan. Ik mag dat zeggen. Na 26 jaar is zij dan gestorven. Ondertussen is hij opnieuw gehuwd en doet hij ook aan politiek.”

## *Landbouwschool*

“Ik was landbouwingenieur”, pikt Bernard opnieuw in, “ en zou normaal gezien maar een jaar les geven maar toen gebeurde dat vreselijk ongeval en bleef ik les geven in de landbouwschool in Oedelem. 31



smaak bij de nonnen als bij de patiënten. Norbert begon daar overal spontaan te zingen. En toen de Sint kwam, stond de hele afdeling in vuur en vlam. Ze kwamen zelfs uit andere zalen luisteren. En Norbert? Hij genoot van al die aandacht. Toneelspelen zat er toen al duidelijk in. Vertellen kon hij ook goed. Bij het begin van elke les stelde hij de ene vraag na de andere aan de leraar. En als ze hem lieten doen, vertelde hij zelf hele verhalen. En zonder dat ze het wisten, was het lesuur om en hadden ze geen les gegeven ...”

### *De kasten van Haasrode*

“Wat ik persoonlijk wel een leuke tijd vond, was het verblijf van Hilaire en Norbert in Haasrode. Die twee deden er werkelijk alles aan om daar nooit meer terug te moeten gaan. Na elke trimester kwamen ze met schitterende anekdotes thuis. Op zeker moment moesten ze de slaapzaal van het internaat opruimen, een internaat waar de leerlingen twee-drie maanden bleven zonder naar huis te gaan. Ze kregen dus wel een en ander van thuis mee: kledij, snoep, ondergoed ... De slaapzalen waren ingedeeld in houten chambretten waarvan de ingang werd afgesloten met een gordijn. Ze hadden er niets beter op gevonden dan een paar kasten te verwisselen. En zo kreeg een flink uit de kluiten gewassen kerel de kast van een tenger mannetje. En dan zei die kloeke bij het zien van zijn ondergoed: wat heeft mijn ma nu meegegeven.”

“In Haasrode liep er ook een surveillant rond met als bijnaam de Mol. Norbert is in het bijzijn van zijn schoolmakers tegen die surveillant een hele vertelling gaan doen over ... de mol. Die dacht uiteraard dat Norbert hem uitlachte en bekeek hem van kop tot teen. Maar terwijl zijn makers het haast bestierven van te lachen, bleef Norbert bloederstig verder vertellen. Hij heeft het hele verhaal rustig afgerond.”

### *“Mijn oudere broer”*

“Norbert is erg begaan met zijn familie. Hij voelt het als iemand pijn heeft. Hij kan zelfs voorspellen in welk stadium je zit. Mijn ex-vrouw, Annie, heeft drie jaar in het ziekenhuis gelegen en om de andere dag zat Norbert aan haar bed. Norbert werkt zeer ondersteunend! Hij gaat ook nooit moraliseren of zeggen hoe het moet. Nee, hij inspireert

mensen. Na mijn huidige vrouw is hij de man waar ik het eerst heen bel als ik zorgen of problemen heb. Iedereen in de familie doet dat.”

### *Als politicus*

“Het doet Norbert pijn als hij kritiek krijgt. Dit jaar was hij op reis toen de dodelijke raid plaats vond in de Stationsstraat. Hij heeft dus zeker geen mooie reis gehad. Terug thuis werd hij ook nog afgemaakt door een tijdschrift. Dat deed hem pijn. Hij belde me op en ik zei hem dat ze reclame maakten voor hem want dat iedere normale burger wist dat hij daar niets kon aan doen. Maar als gevoelspersoon - Norbert is een emo-politicus - heeft hij het daar ontzettend moeilijk mee. En als Norbert een keuze moet maken tussen het hart en het verstand, valt dat ook niet mee. Dat is eigen aan de mens Norbert. Maar zijn persoonlijkheid slaat blijkbaar aan. Ik ben ervan overtuigd dat hij meer stemmen dan ik behaald zou hebben, mocht hij voor de provincieraad of het parlement zijn opgekomen.”

### *Katalysator*

“Norbert treedt vooral als katalysator op. Wat hij ook doet, hij motiveert mensen. Hoe hij toneelgroep 't Fonteintje uit de grond stampte en dit blijft begeisteren, is daar een schoolvoorbeeld van. Hoeveel mensen zijn in de weer voor een toneelstuk? Hoeveel druk brengt dat mee voor hun gezin? Norbert maakt mensen daarvoor warm. Met resultaat!”

### *Onze moedige zus Maria*

“Zoals Gilbert de bloemhandel verder heeft gezet van onze ouders en Hilaire zijn transportbedrijf meer vorm heeft gegeven, heeft onze zus Maria de voeders en granen verder uitgebouwd”, beklemtoont Bernard. “Jarenlang heeft Maria een belangrijke rol vervuld in die handel. Haar gezondheid heeft haar echter parten gespeeld en haar leven sterk getekend. Maria kreeg last van haar ademhaling en dat werd erger en erger. Op den duur was er slechts één mogelijkheid om haar leven te redden: een longtransplantatie in 1996. Toch leek dit niet geslaagd en Maria onderging een tweede longtransplantatie in 1999. Nog was haar lijdensweg daarbij niet ten einde. Haar nieren werden door de vele en

sterke medicatie aangetast. Gedurende zes jaar was ze afhankelijk van de nierdialyse. In 2010 kreeg ze een verlossende telefoon voor een niertransplantatie. Onlangs sprak ik haar dokter aan om hem te danken. Zijn antwoord was veelzeggend. Niet wij hebben Maria gered maar haar sterke wilskracht, haar moed en de liefde voor haar man.



Het levensverhaal van Maria en Georges is dat van een lange, zware weg die bijna bovenmenselijk is. Ieder mens die de leeftijd van 60 jaar bereikt, kan een boeiend boek schrijven. Dat van Maria en Georges zou zeker uit verschillende delen bestaan.”

*Maria*

### *Jongste zus Regina*

Regina werd geboren op 15 juni 1951, is de jongste van het gezin, stond in het onderwijs en woont in Blankenberge. “Acht jaar in kindereleeftijd uitgedrukt, is natuurlijk een wereld van verschil”, zegt Regina. “Ik heb nooit ruzie gemaakt met Norbert. Dat deed hij trouwens nooit, met niemand. Hij was wel graag bij de leute maar moest nooit in straf staan. Hij heeft trouwens een zachtaardig karakter. Als kind vroeg ik altijd uitleg over geschiedenis aan hem omdat hij dat heel goed kon. Over geschiedkundige feiten vroeg ik dan altijd waarom dat zo was. Hij zei dan dat ik dat niet moest vragen maar dat het gewoon zo was.”

“Ik heb nooit met Norbert gespeeld. Er was het leeftijdsverschil en bovendien was er geen tijd. De jongens hielpen graan en bloem uitvoeren met vader, de meisjes hielpen met moeder in het huishouden. De enige waar ik al eens mee speelde, was Bernard. Maar zoals al gezegd, kwam van spelen niet veel in huis. Onze moeder voedde ons streng en heel christelijk op. Bij ons was er geen sprake van niet willen...het moest! Vader zei altijd: luister naar moeder. En we hadden alle eerbied voor haar.”

“Ik heb het oude, kleine huis niet gekend want ik ben geboren in ons nieuwe, grote huis. Ik weet wel nog dat Norbert altijd zat te wippen en te schommelen op zijn stoel. Zo maakte hij zelfs putjes in de muren.”



“Norbert en ik lopen elkaars deur niet plat maar we hebben een heel goede relatie. Ik ben trouwens best trots op mijn bekende broer. Overal in West-Vlaanderen kennen ze hem als een echte volksvriend.”



*Het hele gezin en peter Adiel Coopman bij het bed van Angèle na de geboorte van Regina in 1951.*

### *Tweelingbroer Hilaire*

“We gelijken niet echt op elkaar, ook van karakter niet”, zegt Hilaire, de tweelingbroer van Norbert. “Maar we hebben natuurlijk wel veel samen gedaan. Eigenlijk alles. En we zaten inderdaad samen in Haasrode. De paters liepen onze deur plat om toch maar een priester te vinden binnen ons gezin. Dus werden Norbert en ik naar Haasrode gestuurd. Na twee

maanden wisten we al dat het niets voor ons was. En met ons tweeën hebben we ons gespecialiseerd in het uithalen van kattenkwaad. Ze konden niets aanvragen met ons. We mochten dan ook eenvoudigweg niet meer terug. Onze kaart was met rood doorstreept ...”

“Niettegenstaande het feit dat wij een tweeling zijn, is ons contact niet zo heel sterk. We zijn elk onze richting uitgegaan: Norbert die van politicus, ik die van automan. Ik rij al heel mijn leven met een vrachtwagen - nu doet mijn zoon Filip dat - en ik heb een schitterende Buick uit het jaar 1952 als oldtimer. Norbert heeft als burgemeester ook al niet veel tijd zodat we elkaar ook niet zoveel zien.”





*Recente familiefoto met neven en nichten: v.l.n.r.: Maurice De Cuyper, Gilbert De Cuyper, Regina De Cuyper, Denise De Cuyper, Viviane De Cuyper, Roland Dewulf, Christine De Cuyper, Bernard De Cuyper, zuster Liliane de Cuyper, Norbert De Cuyper en Hilaire De Cuyper.*

# Van drukker tot politicus

---

## *Politiek zat Norbert De Cuyper blijkbaar toch in de genen...*

“Toen mijn moeder jong was, had ze altijd gezegd dat ze nooit zou huwen met een commerçant want die was nooit thuis, en ook nooit met een politicus want die was ook nooit thuis. En zij huwde met een boerenzoon die commerçant werd en politicus. Dus op dat vlak ... (lacht) Maar ik moet u zeggen dat mijn moeder zich daar wonderwel aan aangepast heeft en eigenlijk én de rechter- én de linkerhand was van mijn vader. Zowel in het bedrijf, in de commercie, als in de politiek stond zij mijn vader zeer goed bij.”

“Mijn vader was vooral lokaal politiek actief. Hij is schepen geweest van Uitkerke en van Blankenberge, na de fusie. Hij is ook lang provincieraadslid geweest. En hij heeft ook nog meegedaan voor de Kamer maar dan op onverkiesbare, effectieve plaatsen. Een paar keer heeft hij dat gedaan.”

*Vader Gaston als schepen  
van Blankenberge.*

“Ik heb altijd gehoord dat ook de vader van mijn vader, dat was ook een Bernard De Cuyper, politiek actief was. Ik heb hem wel nooit gekend want hij is gestorven toen mijn vader dertien jaar oud was. Ik heb daar foto's van gezien. Het was een man met een



zware, gekrulde snor. En zelfs door de aders van zijn vader zou politiek bloed hebben gestroomd.”

“Laat ons dus maar zeggen dat politiek bij mij voor een stuk in de genen zit. Al was ik zelf geen vragende partij om hier aan politiek te doen, geen haar op mijn hoofd dat daaraan dacht.”

### *Inburgering*

“In 1973 kwamen wij in Wijnendale wonen. Er kende mij daar niemand. Het was dus opnieuw van nul beginnen. En toen zei ik tegen mijn vrouw: als wij ons willen inburgeren, moeten we verder sociaal zijn. Er zijn drie plaatsen waar men je nooit zal buitenwerken als je verstandig bent: de kerk en wij zijn katholiek, het café en het organisatieleven. Neem deel aan het verenigingsleven en je stapt een gemeenschap binnen. En zo ging ik op zondag na de mis op café en kwam pas om 16 uur thuis. Mijn vrouw zei: je hebt nu toch een beetje overdreven... Maar ik had mensen leren kennen. We hadden een glas gedronken en plezier gemaakt, de mensen leerden me kennen en ik hen, dat was belangrijk. In Wijnendale is er ook een Davidsfonds aanwezig en ik kreeg een uitnodiging, zoals veel mensen, om naar de activiteiten te gaan. Ik ging naar één van die activiteiten van het Davidsfonds en zag daar een diamontage over reizen. Ik bekeek dat en zei: ik kan dat ook. We gingen op reis naar Zwitserland en ik heb daar alles gefotografeerd wat ik te zien kreeg. Pas op! Zwitserland is heel mooi. Samen met een vriend werkte ik via twee projectoren een eenvoudig systeem uit waarbij de beelden in elkaar overvloeiden. Daarbij liet ik klassieke en hier en daar ook wat streekmuziek horen. Ik had daar nachten aan gewerkt. Ik zocht bij elke dia de gepaste muziek. Bloempjes waren violen, rotsen het kletteren van Tsjajkovski ... Aan drie à vier minuten muziek had ik uren werk. En zo maakte ik niets anders dan sfeer, zelfs met poëzie erbij. Toen mijn werk af was, toonde ik dat aan iemand van het Davidsfonds en die vroeg of ik een voorstelling wilde geven voor de leden van het Davidsfonds? Ik drukte blaadjes en gaf die mee met de kinderen. In de plaats van het normale aantal van dertig, kwamen er 100 mensen kijken, en het had succes. Het jaar daarna daagden 200 kijkers op in de grote zaal. De zaal zat eivol. Er was een fantastische sfeer. En zo leerden de mensen mij kennen. Ik moest daar geen vergoeding voor hebben, het was heel eenvoudig mijn liefhebberij.”

“Ik ben zelfs ooit in de vrouwengevangenis gevraagd met mijn diavoorstellingen. Ook in het Diocesaan centrum Groenhove vroeg men mij naar aanleiding van retraites die er georganiseerd werden. Dat waren mijn eerste stappen in het verenigingsleven.”

### *De invloed van vader*

“In 1982 heeft men mij voor het eerst gevraagd om op de lijst van de CVP te staan. In 1978 had ik toneelgroep 't Fonteintje opgericht en dat was een echte voltrefter. Blijkbaar zag men dat ik volk op de been kon brengen. In 1982 kwam Roger Windels ook voor het eerst in Torhout op en hij wilde mij op de lijst hebben. Dat was een teken van vertrouwen. Maar het was uiteindelijk mijn vader die me overtuigd heeft om ja te zeggen. Aanvankelijk was ik niet geneigd om mee te doen, maar vader hield een echt pleidooi en hij zei: Mijn vader, dus uw grootvader, deed aan politiek. Ik ben verkozen in Blankenberge en jij hebt mij tijdens de campagnes altijd geholpen. Aanvankelijk ging Bernard de politieke familietraditie verder zetten maar dat gaat moeilijk, gezien de toestand van Annie en zijn zorg voor Annie. Zou jij zijn werk willen opnemen en dus de familietraditie willen verder zetten? Jij kan dat. En jij zal verkozen worden, voegde hij er aan toe.”

“Na dat pleidooi hebben mijn vrouw en ik ‘ja’ gezegd. We deden het uit respect voor vader, voor de familie en voor Bernard. Al zit politiek natuurlijk in mijn bloed, tot in mijn vingertoppen. Dat moet tot onder je teennagels zitten, zeg ik altijd. Toch dacht ik aanvankelijk niet dat ik verkozen zou worden. We waren hier wel komen wonen maar we hebben hier geen familie en kenden aanvankelijk weinig mensen. Pas op het einde van de kiestijd voelde ik aan dat het zou lukken. Ik werd verkozen met 1453 voorkeurstemmen en ik werd schepen.”

### *Mars op Torhout*

“1453, het enige getal dat ik kan onthouden van mijn voorkeurstemmen. Dat was wel een verrassing. Een verrassing in die zin dat ik van op de elfde plaats als vierde mandataris verkozen werd. De mensen in Wijnendale zeiden: jij moet schepen worden. En ik zei: maar ik heb daar geen tijd voor. Men maakte zich kwaad. Ze zeiden: je moet dat doen. Wij hebben voor u gestemd. Je moet dat doen. Ik had mijn

stemmen niet alleen in Wijnendale maar ook in Torhout gehaald. Ze spraken er zelfs over om een protestmars te organiseren naar het stadhuis van Torhout. Ik heb hen dat uit het hoofd gepraat. Het duurde uiteindelijk tot eind november vooraleer men beslist had wie schepen werd.”



*Norbert De Cuyper als schepen.*

## *Schepen*

“Ik werd schepen van feestelijkheden, cultuur, onderwijs en middenstand. Mijn oude liefde, onderwijs, zat er dus weer bij (lacht). Ik was drukker, dus middenstander. Ik was het gewoon om festiviteiten te organiseren en ik speelde toneel. Ik vulde met andere woorden het totale pakket in. Toen ik de eed aflegde, waren mijn vader en mijn moeder hier in de Torhoutse raadszaal aanwezig en ik was daags voordien naar Blankenberge geweest omdat mijn vader daar de eed als schepen aflegde. Toch wel uniek dat vader en zoon schepen werden op hetzelfde moment. Het was wel in een andere gemeente.”

## *De Wijnendaalse bruggen*

“Een eerste grote verwezenlijking was de redding en het herstel van de Wijnendaalse bruggen. De bruggen van de Smissestraat en de Steenstraat, over de oude spoorweg Torhout-Oostende, waren in hun voortbestaan bedreigd omdat de firma Taveirne nv de opdracht had gekregen de sporen uit te breken en de bedding dicht te gooien. Burgemeester Roger Windels is op mijn vraag tussengekomen op het hoogste echelon met als resultaat dat de oude spoorwegbedding een nieuwe bestemming als fiets- en wandelpad kreeg, de Groene 62, en de bruggen gered waren. Meer zelfs, ze werden helemaal hersteld. We schrijven 1983. Met Pasen hebben wij die bruggen dan plechtig heropend. Roger Windels suggereerde dat ik best voor een vrachtwagen en wat muziek zou zorgen. Ik had alle vrachtwagens van Wijnendale gemobiliseerd. Dat was een processie van vrachtwagens die daar over de bruggen reed. Het was mooi weer, we stopten aan alle cafés en we hielden op elke brug een opening. Het was tijd dat het gedaan was. Best dat we toen niet moesten blazen. Het was een heel feestelijke dag. Als schepen leerde ik fantastische mensen kennen en hielp zoveel mogelijk actief mee aan alle organisaties. Als schepen van feestelijkheden maakte ik vanaf 1983 alle vergaderingen van Rock Torhout mee. Ik ging trouwens altijd naar het rockfestival in pak en met das. Ik heb er nooit moeilijkheden gehad maar hield ondertussen wel alles in de gaten.”





*Burgemeester Roger Windels en Norbert De Cuyper.*

### *Roger Windels*

“Als schepen voelde ik me veilig onder de vleugels van Roger Windels. Een paar maanden na mijn eedaflegging als schepen zei mijn vader: “Jij wordt later burgemeester van Torhout.” Burgemeester Windels had



hem dat zelf gezegd. Ik wilde en kon het niet geloven. Ik zei: dat kan niet. Ik kan het niet en ik heb daar geen tijd voor. “Het is beter dat je het zo zegt,” zei mijn vader, “maar zonder dat je het weet zal het gebeuren”, voegde hij eraan toe. Hij had gelijk. Mijn vader had een enorme feeling op politiek vlak. Hij wist op voorhand hoe de verkiezingen gingen aflopen in Uitkerke, in Blankenberge en ook in Torhout. Hij voelde dat aan, hij had daarvoor een speciaal zintuig.”

“Met de verkiezingen van 1988 in het vooruitzicht, dacht burgemeester Windels eraan te stoppen met politiek. Zijn gezondheid was niet zo best en er was de rechtszaak rond de gebouwen op de Burg in Torhout. Hij stelde me voor dat ik de lijst zou trekken. Ik aanvaardde het niet en stond op de vijfde plaats. Na Windels behaalde ik het grootste aantal voorkeurstemmen. Bijna halfweg de nieuwe legislatuur meldde hij mij dat hij zijn ontslag had aangeboden aan de koning. Ik zou de nieuwe burgemeester worden. Windels had ervaring en relaties en wie was ik? Ik ben bang, zei ik hem. Hij keek naar me en zei: dat is een goed teken. En hij vervolgde: ik kan dingen die jij niet kan en jij kan dingen die ik niet kan. Doe het op uw manier en het zal gaan. Blijf uzelf!”

## *Familie*

“Uiteraard heb ik daarover gesproken met mijn vrouw en mijn kinderen. Ik zal zeer veel uithuizig zijn, zei ik. Een burgemeester is niet alleen hoofd van een stad maar tezelfdertijd ook bezit van die gemeenschap. Als je het doet, moet je het goed doen, zei mijn vrouw Monique. Ik laat je los en zal achter je staan. Je zal zware momenten hebben maar jij moet zelf de keuze maken, besloot ze. Ook mijn kinderen, Geert en Greet die toen respectievelijk 21 en 23 jaar waren, stonden achter mij en waren trots. Zonder de hulp van het gezin kan het niet. Ik voelde hun onvoorwaardelijke steun en dus stemde ik toe. Op 31 mei 1991 legde ik bij de heer Gouverneur Vanneste de eed af als burgemeester. Mijn vader heeft het geweten, enkele weken voor hij gestorven is. Ik hoor hem nog zeggen: “k ben blij dat ik het meemaak, maar de dag dat je wordt ingehuldigd, zal ik al begraven zijn.” En hij voegde eraan toe: “Doe uw best met al wat in uw lijf zit” ... Vader had gelijk. Op 2 juli 1991 is hij gestorven.”



*Eedaflegging van Norbert De Cuyper als burgemeester in 1991 bij gouverneur Olivier Vanneste. (Foto VB)*



*Huldiging van burgemeester Norbert De Cuyper door de centrumstraten op 22 september 1991.*



*Huldiging door 't Fonteintje op 31 mei 1991 na zijn benoeming tot burgemeester.*



*Drie Torhoutse CVP-kandidaten voor de provincieraad in 1994: van links naar rechts Maria Vanhollebeke, Gerard Naeyaert, Hilde Crevits, geflankeerd door Bernard De Cuyper en burgemeester Norbert De Cuyper die toen herstelde van zijn val op zijn schouder in het in aanbouw zijnde cultureel centrum.*

## *“Vlieg niet te hoog mijn vriend”*

“In 1994 werd ik voor de eerste maal als lijsttrekker verkozen en benoemd tot burgemeester. In mijn wagen speelde ik het liedje ‘Vlieg niet te hoog mijn kleine vriend want als je valt dan val je diep’. Ik heb het veel beluisterd, want ik vond het zinvol van tekst. Ja, het werd een beetje mijn leuze.”



*Samen met Herman Van Rompuy, voorzitter van de Europese Raad, die op bezoek was in Torhout.*

*De analyse van politicoloog, specialist lokale overheid en  
Torhoutenaar Herwig Reynaert*

## Van dorpscafé naar stadhuis... en terug? Een leven in dienst van de bevolking.

---

**Herwig Reynaert is hoogleraar aan de Universiteit Gent, voorzitter van het centrum voor lokale politiek van de vakgroep politieke wetenschappen Universiteit Gent en decaan van de Faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen.**

Naar aanleiding van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen van 2000 liet Jean-Luc Dehaene het volgende in Humo optekenen: “Psychologen zeggen dat de eerste jaren van de opvoeding de belangrijkste zijn. Het kleuteronderwijs is dus minstens even belangrijk als de secundaire school of het hoger onderwijs, en toch hebben kleuterleiders minder maatschappelijk aanzien. In de politiek zie je hetzelfde fenomeen. Iedereen zegt dat de gemeente of de stad de basis is, maar de maatschappelijke waardering ontbreekt vaak.”

Lokale politiek wordt, in vergelijking met de nationale politiek, inderdaad vaak stiefmoederlijk behandeld. Ten onrechte. Gemeenten nemen een heel belangrijke plaats in ons staatsbestel in. Het zijn de basiscellen van onze democratische staat. Als bestuurslaag die in het algemeen het dichtst bij de burger staat, zijn zij primair verantwoordelijk voor heel wat zaken waarmee de burger in het dagelijkse leven wordt geconfronteerd. (Iedereen kent het verhaal dat de burger het meest wakker ligt van de losliggende stoeptegels voor zijn deur; niet in mijn voor- en achtertuin (niveau) is een veel gehoorde jammerklacht). Het gemeentelijk beleid is het beleid dat het leven van de mensen het meest tastbaar vorm geeft. Gemeentelijke politiek als heel concrete politiek. Lang niet iedereen behoort immers tot de global village. Politiek is er voor de mensen. Politici moeten bezig zijn met de echte problemen van de mensen. Het zijn woorden die zonder enige twijfel



afkomstig zouden kunnen zijn van burgemeester of misschien beter burgervader De Cuyper.



*Mei 1993. Minister Jean-Luc Dehaene en burgemeester De Cuyper op bezoek in kasteel De Maere.*

De laatste decennia kwamen de lokale mandatarissen voor steeds grotere uitdagingen te staan. Het zal de gemeenten in de volgende jaren trouwens evenmin aan belangrijke uitdagingen ontbreken.

Terecht stelt men dat tot in de jaren zestig de besluitvorming op lokaal vlak relatief eenvoudig was omdat ze zich tot de klassieke verzuchtingen van de inwoners beperkte. Met de verbetering van de levensstandaard namen echter de behoeften toe.

Naast de klassieke dienstverlening moet de gemeente nu ook instaan voor talrijke andere zaken. Dit blijkt ook uit de evolutie van Torhout. Onder leiding van burgemeester De Cuyper heeft Torhout de voorbije 20 jaar zeker een gedaanteverwisseling ondergaan. De burgemeester heeft hierin een niet onbelangrijke rol vertolkt. De burgemeester als gemeentelijk beleidsmaker en lobbyist voor de eigen gemeente moet hier aan het werk.

Deze grotere verantwoordelijkheid van de gemeente ging gepaard met een reglementeringswindhoos. Het is m.a.w. heel wat ingewikkelder geworden om een algemeen overzicht in de doolhof van technische en administratieve voorschriften te behouden.

Het gemeentelijk beleid is m.a.w. van langsom minder mogelijk volgens het principe “met gezond verstand en goede wil vindt men wel een oplossing”.

Efficiënte informatie- en beleidssystemen zijn, ook op lokaal vlak, onvermijdelijk geworden.

Bovendien worden er geen inspanningen gespaard om te streven naar een meer toegankelijke, transparante en klantvriendelijke overheid. Ook in Torhout werd onder burgemeester De Cuyper de gemeentelijke administratie uitgebouwd tot een moderner en functioneler geheel.

In die context is één van de grote uitdagingen waarvoor de gemeenten – en ook Torhout - staan het verder werken aan de relatie tussen politiek en ambtelijk verantwoordelijken.



*Een burgemeester moet lobbyen voor zijn stad en zijn stad verdedigen. Hier in het Torhoutse stadhuis met minister Kelchtermans in 1993.*



Sowieso zullen noch de politici noch de ambtenaren zich voor het gebrek aan “professionalisme” kunnen verschuilen achter de vroegere excuses. Vanaf 1 januari 2001 beschikken de uitvoerende lokale mandatarissen immers over een sterk verbeterd statuut. Anderzijds hebben heel wat gemeenten de voorbije jaren in belangrijke mate geïnvesteerd in de versterking van de ambtelijke top waarbij heel wat mensen van niveau A en B werden aangeworven.

### *De kiezers hebben echter ook een taak.*

Hoe meer democratie, hoe beter. Daar is geen speld tussen te krijgen. Wie kan er tegen democratie zijn.

Sommigen beweren dat in onze maatschappij het consumentisme het dominante denkmodel geworden is. Ze zien de overheid als een bedrijf, en zichzelf als klant die recht heeft op goede en snelle service.

Politiek is echter iets heel anders dan het bedrijfsleven. Een bedrijf hoeft alleen zijn eigen klanten tevreden te stellen, en bekommert zich niet om mensen die buiten de doelgroep vallen. De politiek heeft echter te maken met alle burgers. Het volk bestaat uit verschillende groepen, vaak met tegenstrijdige belangen. Politici moeten die belangen tegen elkaar afwegen en een besluit nemen. Zij kunnen per definitie niet al hun klanten tevreden stellen. Ik ben er zeker van dat Burgemeester De Cuyper kan bevestigen dat dit niet altijd een gemakkelijke klus is. Kiezen is immers verliezen.

Het consumentisme is m.a.w. veeleisend maar ook vrijblijvend. De kritische houding van veel burgers is omgekeerd evenredig aan de bereidheid om zelf verantwoordelijkheid te dragen.

Kiezers hebben een taak. Zij moeten de immense complexiteit van een besluitvormingsproces met vele onvermijdelijke partners en belangen, evenals het tempo van verwezenlijkingen ook juist leren inschatten. Luc Huyse stelt terecht dat de klok van de politiek noodgedwongen niet tikt op het ritme van het ogenblikkelijke. Politiek heeft tijd nodig, vooral de democratie. De kiezers, maar ook onervaren bestuurders, denken vaak dat de politicus alles vermag, terwijl de macht van de gemeente vaak klein is en regels de macht van politici beperken.



*Officiële ontvangsten behoren tot de taken van de burgemeester.*

Als ik het heb over de bereidheid van burgers om zelf verantwoordelijkheid op te nemen, snijd ik in wezen het item ‘participatie’ aan. In die context kan ik meteen op een andere pijler van het beleid van Burgemeester De Cuyper wijzen nl. de ondersteuning van het verenigingsleven in Torhout. Een bloeiend verenigingsleven is zonder enige twijfel een belangrijke factor in een democratie.

Ik citeer opnieuw uit een interview met Dehaene. ‘Elke oplossing staat of valt met de betrokkenheid van de burger met zijn samenleving. Dat vergt een inzet van iedereen. De lokale politiek speelt daarbij een belangrijke rol. Die moet ook durven aan te geven wat al dan niet kan.’ Zeker in het discours over het dichten van de kloof tussen burger en politiek zag men een belangrijke rol weggelegd voor het lokale niveau. Hier zou er immers nog voeling zijn tussen de politici en de bevolking. Uit onderzoek blijkt in ieder geval dat de bevolking nog het meest vertrouwen heeft in de lokale politiek.

Iedereen kent het fenomeen en heeft het ongetwijfeld al aan den lijve ondervonden. Feestjes die al dan niet opgevrolijkt worden door de leukste van het gezelschap tot de diskjockey de gesprekken doet verstommen en ons op de dansvloer vordert. Onder het motto ‘U vraagt

wij draaien' kan niets nog de pret bederven en kan het feest pas echt losbarsten.

Waarom deze anekdote? Ze lijkt mij illustratief om de vergelijking te maken met de relatie burgers en hun overheid. De overheid in de rol van dj en de burger als vragende partij.

De gewezen Nederlandse minister van Binnenlandse Zaken Dijkstal had het een aantal jaren terug over de zogenaamde 'jukebox-democratie'. De burger is, volgens hem, een calculerende burger geworden. Iemand die zijn vrijheden en rechten goed kent maar niet herinnerd wil worden aan zijn verantwoordelijkheden en plichten. Volgens Dijkstal wijst de mondige en veeleisende burger snel naar de overheid. Recentelijk stelde Jos van der Lans het nog eens scherp in zijn boek *Koning Burger* (2005). De burger beschouwt, volgens hem, de overheid als een zelfbedieningszaak.



*De burgemeester wil overal bij zijn: ook bij de hulde van Miss Belgian Beauty, Darline Vanheule, in 1998.*

Ondertussen spreekt men al geruime tijd over de al dan niet bestaande kloof tussen burger en overheid. Over welke kloof heeft men het dan? Is het een vertrouwenskloof, een verwachtingenkloof, een kennis-kloof...? In ieder geval is er volgens sommigen van langsom meer sprake van een diplomademocratie. Ook Mark Bovens, hoogleraar

bestuurskunde, komt voor Nederland tot dezelfde conclusie. Aan de ene kant van de kloof staan hoogopgeleide internationaal georiënteerde burgers, krantenlezers met veel politiek zelfvertrouwen. Aan de andere kant staan o.a. lager opgeleide burgers, ouderen, vroegtijdige schoolverlaters,... Zij zijn minder maatschappelijk actief, voelen zich in politiek opzicht buitengesloten en vinden de internationalisering veel te snel gaan.

Een gevolg kan 'onevenredige belangenbehartiging' zijn. Met andere woorden het zou kunnen dat de agenda van de hoogopgeleiden in de politiek prevaleert boven de agenda van de lager opgeleiden.

Veel van wat er is gezegd over 'kloof' heeft te maken met nogal overspannen verwachtingen van de betekenis van het politieke. Men projecteert een hooggestemd ideaal op de politiek, meet daaraan vervolgens het feitelijke functioneren af en komt dan tot de conclusie dat de politiek faalt en tekortschiet. Maar wat is er dan fout, het functioneren of de norm?

Er is al veel te winnen door te accepteren dat politiek vaak het domein is van de onzekerheid. Zij geeft een altijd tijdelijk antwoord op vragen waarop niet altijd een 'waar' antwoord mogelijk is. Politiek is tegelijkertijd de erkenning van het conflict in de samenleving en het beheersbaar houden daarvan. Huiselijker uitgedrukt: politiek gaat over "hoe je de boel een beetje bij elkaar kunt houden", zoals Job Cohen zijn opdracht als nieuwe burgemeester van Amsterdam formuleerde. Een analyse die burgemeester De Cuyper deelt. Ondertussen is het wel duidelijk geworden dat het bijna onbegrijpelijk is dat onderzoekers die werken op het lokale politieke niveau soms nog te horen krijgen dat gemeentepolitiek niet veel meer is dan 'kerktorenpolitiek'.

Is deze houding te verklaren? Misschien wel. De media bestoken ons immers vooral met berichten over terroristische aanslagen, de problematiek van de globalisering, de uitbreiding van de Europese Unie,... Is het dan niet begrijpelijk dat men eerder geringschattend en zelfs smalend doet over de plaatselijke politiek?

In wezen niet. Het is immers op lokaal vlak dat de meest directe vorm van democratie vaak tot stand komt. Als er iets mis loopt, zal de lokale mandataris het heel snel te horen krijgen. Het is niet voor niets dat men het over de burgemeester als burgervader of als

vertrouwenspersoon van de bevolking heeft. Burgemeester De Cuyper is zonder enige twijfel een dergelijke burgemeester. Lokale politiek als kloppend hart van de democratie. Het lijkt bijna een reclameslogan. Niets is echter minder waar.



*De burgemeester is burgervader voor iedereen.*

De voorbije jaren is er echter één en ander in beweging gekomen. Een lange weg werd ondertussen afgelegd. Meer en meer wordt het lokale politieke niveau ernstig genomen. Verdenk ons er echter niet van dat we de ambitie hebben om het lokale politieke niveau onmiddellijk te nomineren tot het beste politieke niveau dat er is. Maar toch.

Churchill zei 'I follow my people, therefore I am their leader'. Politieke partijen en politici moeten een gedachtegoed vertegenwoordigen dat voor de mensen relevant is. Het probleem is echter dat heel wat politici – ik reken burgermeester De Cuyper daar niet bij - weinig geïnformeerd zijn over wat werkelijk in de maatschappij leeft. Ze weten niet wat de mensen echt verlangen en hoe ze echt hun leven willen inrichten. Politieke partijen zijn geen massabewegingen meer. De grootste fout die een partij kan begaan, is de wensen van de militanten als de werkelijkheid beschouwen. Eén van de uitdagingen in de 21ste eeuw zal zijn om actief op zoek te gaan naar wat leeft onder de mensen. En dat is meer dan eens op café gaan... Dit spreekt voor zich. Ook wetenschappelijk onderzoek kan hier een steentje bijdragen.



Lokaal goed besturen is dan ook één van de grote uitdagingen van het politiek bedrijf. Een goed lokaal bestuur is immers de hoeksteen van een democratische samenleving die Vlaanderen moet zijn.



*Lokaal bestuur is de hoeksteen van een democratische samenleving. De burgemeester heeft het dus niet alleen voor het zeggen.*

Kunnen we nog steeds spreken van kerktorenpolitiek of is die metafoor voorbijgestreefd?

Ons onderzoek toont aan dat de lokale politiek vandaag de dag niet meer gelijkgeschakeld mag worden met kerktorenpolitiek, zeker niet in haar klassieke betekenis.

### *Van dorpscafé naar gemeentehuis... en terug?*

Uit deze dubbele titel blijkt in ieder geval al dat ik van oordeel ben dat lokale politici echt wel de boer op moeten en niet alleen in verkiezingstijd. Burgemeester De Cuyper beantwoordt wel aan deze titel.

Laat ons in ieder geval hopen dat mensen bereid blijven om aan politiek te doen. We hebben wijze gemeenteraadsleden, schepenen en burgemeesters nodig.

# Samenstelling van alle gemeenteraden van 1983 tot nu

---

## *1983 (installatievergadering GR 03.01.1983)*

Becelaere Aimé

Manhaeve Victor (vervangen door Georgette Vanbesien-Steelant op GR 02.12.1985 wegens overlijden)

Verlinde Julien

Daled Carlos

Borny-Rosseel Julia

Naeyaert Gerard

Hollevoet Maurice (vervangen door Rudi Vanneste op GR 29.12.1986 wegens overlijden)

Demanet-Nerinckx Arlette

Gryson Johnny

Crevits Robert

Carette Walter

Barbry Frans

Windels Roger

Dedeyne Maurice

Hemeryck-Legein Andréa (vervangen door Marc Tanghe op GR 14.02.1983)

De Cuyper Norbert

Deroo Servais

Bossuyt Oswald

Casier Rik (vervangen door Marcel Vanhoutte op GR 22.09.1986)

Pauwels Marcel

Decloedt Gilbert

Vanthournout Jozef

Vanclooster Julien (vervangen door Roger Vandenberghe op GR 14.02.1983)

Quackelbeen Sylvère

Vlieghe Paul

*Burgemeester:* Roger Windels

*Schepenen:* Becelaere Aimé, Dedeyne Maurice, Naeyaert Gerard, Verlinde Julien, De Cuyper Norbert



1989 (installatievergadering GR 02.01.1989)



*Van links naar rechts: schepen Norbert De Cuyper, schepen Paul Vanthournout, burgemeester Roger Windels, schepen Gerard Naeyaert, schepen Maurice Dedeyne en schepen Oswald Bossuyt.*

Daled Carlos

Naeyaert Gerard (vervangen door Fernand Vandaele op GR 16.12.1991)

Carette Walter

Crevits Robert

Windels Roger

Dedeyne Maurice

De Cuyper Norbert

Deroo Servais

Bossuyt Oswald

Pauwels Marcel

Decloedt Gilbert

Quackelbeen Sylveer

Vanneste Rudi

Vanthournout Paul

Desmet Rik (vervangen door Diane Vanwynsberghe op GR 21.12.1992)

Haesaert Georges

Adam Urbain

Eeckloo Achiel

Mestdagh Willy  
Vanhoutte-Naeyaert Hilde  
Becelaere Ignace  
Tanghe André  
Blomme Wilfried  
Scharlaeken Johan  
Desmet-Pieters Els (vervangen door Ward Baert op GR 28.01.1991)

*Burgemeester:* Roger Windels  
*Schepenen:* Dedeyne Maurice, Naeyaert Gerard, De Cuyper Norbert,  
Bossuyt Oswald, Vanthournout Paul

### *1991 (GR 10.06.1991)*

R. Windels wordt als burgemeester vervangen door Norbert De Cuyper  
R. Windels wordt als raadslid vervangen door Maria Verlet-Debruyne

Maurice Dedeyne wordt als raadslid vervangen door Guido Desimpelaere  
Norbert De Cuyper wordt als schepen vervangen door Georges Haesaert  
Maurice Dedeyne wordt als schepen vervangen door Urbain Adam

### *1995 (installatievergadering GR 02.01.1995)*

Norbert De Cuyper  
Oswald Bossuyt  
Servais Deroo  
Gilbert Decloedt  
Rudi Vanneste  
Paul Vanthournout  
Urbain Adam  
Achiel Eeckloo  
Georges Haesaert  
Wim Mestdagh  
Wilfried Blomme  
Ignace Becelaere  
Ward Baert

Guido Desimpelaere  
Agnes Pauwels-Verhelst  
Patrick Dedeayne  
Bart Naeyaert  
Rita Dewulf  
Martine Vanhecke  
Henk Landuyt  
Eddy De Ketelaere  
Christian Gryson  
Dalila Douifi  
Daniel Goegebeur

*Burgemeester:* Norbert De Cuyper

*Schepenen:* Oswald Bossuyt, Paul Vanthournout, Urbain Adam, Achiel Eeckloo, Wim Mestdagh

*GR 23.01.1995*



*Onderaan van links naar rechts: schepenen Urbain Adam, schepenen Oswald Bossuyt, burgemeester Norbert De Cuyper en voorzitter van de Raad voor Maatschappelijk welzijn Servais Deroo; bovenaan v.l.n.r.: schepenen Wim Mestdagh, schepenen Achiel Eeckloo en schepenen Paul Vanthournout.*

Eedaflegging Johan Scharlaeken als raadslid

## *2001 (installatievergadering GR 02.01.2001)*

De Cuyper Norbert  
Deroo Servais  
Vanthournout Paul  
Adam Urbain  
Douifi Dalila  
Naeyaert Bart  
Pauwels-Verhelst Agnes  
Dedeyne Patrick  
Vanhecke Martine  
De Ketelaere Eddy  
Dewulf Rita  
Gryson Christian  
Denolf Lieselotte  
Crevits Hilde  
Barbry Geert  
Depoorter Willy  
Blomme Koen  
Claerhout-Laevens Hilde  
Vansteelandt henk  
Compernelle Marc  
Deknock Jan  
Robbe Fernand  
Vanheule Darline  
Vanwalleghem Martine  
Debou Pieter

## *2007*

Audenaert Kristof  
Blomme Koen  
Bonte Marc  
Bruneel Koen  
Bruynooghe Jos  
Carette Elke  
Compernelle Marc  
Damman Danny  
De Ketelaere Eddy  
Debou Pieter

Desmet Elsie  
Dewulf Rita  
Douifi Dalila  
Duflou Jef  
Naeyaert Bart  
Naeyaert Gerard  
Vanderspurt Annick  
Vanwalleghem Martine

*Burgemeester:* Norbert De Cuyper  
*Schepenen:* Paul Vanthournout, Hilde Crevits, Lieselotte Denolf,  
Willy Depoorter, Agnes Verhelst,  
*Voorzitter Raad voor Maatschappelijk welzijn:* Servais Deroo

#### *VERGADERING VAN 26 MAART 2007*

Verkiezing schepen voor de periode van de verhindering van schepen Lieselotte Denolf.

#### *VERGADERING VAN 27 AUGUSTUS 2007*

Verkiezing en eedaflegging van een schepen voor de periode van de verhindering van mevrouw Hilde Crevits.

#### *VERGADERING VAN 29 JANUARI 2007*

OCMW - eedaflegging opvolgend lid van de raad voor maatschappelijk welzijn - Wim Verschelde - kennisneming.

#### *VERGADERING VAN 27 AUGUSTUS 2007*

OCMW - eedaflegging opvolgend lid van de raad voor maatschappelijk welzijn - Brenda Dieryckx - kennisneming.

2008

*VERGADERING VAN 26 MEI 2008*

Verkiezing schepen voor de periode van de verhindering van schepen Lieselotte Denolf.

*VERGADERING VAN 25 AUGUSTUS 2008*

OCMW - eedaflegging opvolgend lid van de raad voor maatschappelijk welzijn - Karlien Declerck - kennisneming.

*VERGADERING VAN 29 SEPTEMBER 2008*

Verhinderung raadslid Pieter Debou - akteneming.

*VERGADERING VAN 24 NOVEMBER 2008*

Ontslag raadslid Koenraad Bruneel - akteneming.  
Installatie opvolgend raadslid Christophe Stroobant - aanvullend onderzoek van de geloofsbrieven - eedaflegging - rangorde.

2009

*VERGADERING VAN 16 FEBRUARI 2009*

Ontslag raadslid Marc Compernelle - akteneming.  
Installatie opvolgend raadslid Sofie Van Loock - aanvullend onderzoek van de geloofsbrieven - eedaflegging - rangorde.

*VERGADERING VAN 31 AUGUSTUS 2009*

Verkiezing schepen voor de periode van de verhindering van schepen Lieselotte Denolf.  
OCMW - eedaflegging opvolgend lid van de raad voor maatschappelijk welzijn - Jean-Pierre Henno - kennisneming.

## *VERGADERING VAN 21 DECEMBER 2009*

Verkiezingen - afstand van mandaat van voorzitter van de gemeenteraad - E. De Ketelaere - kennisneming.

Verkiezingen - verkiezing van de voorzitter van de gemeenteraad.

*2010*

## *VERGADERING VAN 25 JANUARI 2010*

OCMW - eedaflegging opvolgend lid van de raad voor maatschappelijk welzijn - Bart Vercarre - kennisneming.

OCMW - eedaflegging opvolgend lid van de raad voor maatschappelijk welzijn - Katrien Deknock - kennisneming.

## *VERGADERING VAN 29 MAART 2010*

Verkiezing schepen voor de periode van de verhindering van schepen Agnes Verhelst.

*2011*

Het mandaat van de huidige raadsleden loopt tot 31 december 2012. In Torhout zijn er 25 raadsleden. De voorzitter van de gemeenteraad is Naeyaert Gerard.

Audenaert Kristof  
Blomme Koen  
Bonte Marc  
Bruynooghe Jos  
Carette Elke  
Crevits Hilde  
Damman Danny  
Debou Pieter  
De Cuyper Norbert  
De Ketelaere Eddy  
Denolf Lieselotte  
Depoorter Willy



Deroo Servais  
Desmet Elsie  
Dewulf Rita  
Douifi Dalila  
Duflou Joseph  
Durnez Christine  
Naeyaert Bart  
Stroobant Christophe  
Vanderspurt Annick  
Van Loock Sofie  
Vanthournout Paul  
Vanwalleghem Martine

### *VERGADERING VAN 28 MAART 2011*

Verhinderling schepen Agnes Verhelst - akteneming.  
Verkozenverklaring, onderzoek van de geloofsbrieven en eedaflegging van een schepen voor de periode van de verhinderling van schepen Agnes Verhelst.

### *VERGADERING VAN 29 AUGUSTUS 2011*

Installatie opvolgend raadslid Marie Christine Durnez - aanvullend onderzoek van de geloofsbrieven - eedaflegging - rangorde.  
Verkozenverklaring, onderzoek van de geloofsbrieven en eedaflegging van een schepen in vervanging van schepen Agnes Verhelst, overleden.

# Enkele belangrijke verwezenlijkingen

---

## *Aanleg op- en afrit:*

De stad is dankzij de op- en afritten gemakkelijk bereikbaar via de snelweg A17/E403, die ten oosten langs de stad loopt.



*In 2003 was de aansluiting met de autosnelweg een feit.*

## *Sportcentrum Benny Vansteelant:*

Torhout schonk in de loop der jaren veel aandacht aan de openluchtinfrastructuur van de stad. Het sportcentrum Benny Vansteelant bestaat uit het sportstadion, zwembad, sporthal en De Mast. Het sportstadion omvat een polyvalente baan, een atletiekpiste, drie voetbalvelden, een duiveltjesveld, twee outdoor tennispleinen, een polyvalent veld en een skateterrein.

### *De Mast:*

De Mast is een polyvalente zaal die voor tal van sport- en culturele aangelegenheden gebruikt wordt. In het najaar van 2003 ging de Mast open en werden een aantal sporttakken daar onder gebracht. Dit bleek meer dan nodig, want de stedelijke sporthal kende een topbezetting van 10480 uren verhuringen in 2002. De zaal was toen dagelijks continu bezet van 8.30 uur tot 23 uur. Wanneer we de bezettingsuren sport voor de beide sporthallen en die voor de Mast samentellen, dan zien we dat een aantal verenigingen duidelijk groeikansen kregen door de realisatie van de Mast. In 2006 werden de stedelijke sporthallen en de Mast samen 10783 uren verhuurd voor sportactiviteiten, wat tegenover het topjaar 2002 een stijging is van 3% voor het gebruik van de sportzalen. In 2004 – 2005 opende KATHO Reno haar nieuwe sportzaal en startte het tenniscentrum de Koddaert met 5 overdekte tennisbanen. Een aantal verenigingen en particulieren konden zowel in de Koddaert als in de KATHO Reno terecht voor hun activiteiten.

### *Modernisering zwembad:*

Het aantal zwembadbezoekers stagneert rond de 80.000 per jaar. In 1994, 2003-2004 werden verbouwingen uitgevoerd waardoor het bad enkele maanden gesloten was en waardoor het aantal bezoekers uiteraard ook lager lag dan andere jaren. Met ongeveer 50% van het totale bezoekersaantal, zijn de scholen de grootste bezoekersgroep voor het stedelijk zwembad.

### *Erfgoed:*

Het verhogen van de betrokkenheid van het algemene erfgoedgegeven is een voortdurend aandachtspunt geweest. Er werd uitgebreid geïnvesteerd in het algemeen toeristisch museumverhaal in het kasteel van Wijnendale en ook de expertise van en rond het Torhouts Aardewerk werd uitgebouwd.

### *Cultureel Centrum De Brouckère:*

Het Cultuurcentrum de Brouckere opende zijn deuren in oktober 1995 en speelt sindsdien een belangrijke rol in het cultureel werkveld in

Midden-West-Vlaanderen. De veelzijdige eigen programmering (theater, muziek, dans, amusement, film, ...) en het aanbod van Torhoutse culturele verenigingen maakt dit huis tot een bruisend trefpunt voor de cultuurliefhebber. Cc de Brouckere is erkend door de Vlaamse overheid als cultuurcentrum van de C-categorie. Dat betekent dat, naast de eigen programmering van kunstenproducties, de infrastructuur ook ter beschikking gesteld kan worden en/of verhuurd kan worden aan derden voor uiteenlopende culturele activiteiten.



*Eerste steenlegging cultureel centrum op 9 oktober 1992.*

### ***Bedrijventerrein:***

De stad leverde de voorbije jaren inspanningen om de bedrijvigheid in Torhout aan te moedigen. In 2003 werd een plan opgemaakt om een nieuw lokaal bedrijventerrein langs de Oude Gentweg aan te leggen. In 2010 werden de werken voor het bedrijventerrein aangevat. Het terrein, met een oppervlakte van ongeveer 5 ha, moet plaats bieden aan een 10 tot 15-tal kleinere bedrijven. De stad hoopt tegen 2013 ook het nieuwe containerpark daar te kunnen verwelkomen. Ook aan de Roeselaarseweg voorziet de stad ruimte voor lokale bedrijvigheid.

Dit nieuw lokaal bedrijventerrein zou 9 ha groot worden. Er is ook al geruime tijd gebrek aan beschikbare grond voor regionale bedrijvigheid. Daarvoor werd ondertussen een visietekst goedgekeurd door de deputatie in overleg met de stad en het Vlaams Gewest. Er is behoefte aan 20 ha bedrijventerrein voor regionale bedrijvigheid. Gronden aan de Roeselaarseweg en de Bruggestraat zouden hiervoor soelaas moeten bieden.

# Evolutie Torhout

---

Torhout is een goed uitgeruste kleine stad, gesitueerd in het midden van West-Vlaanderen binnen de driehoek gevormd door de regionale steden Brugge, Roeselare en Oostende. Zowel op economisch vlak als naar voorzieningen toe is het een verzorgend centrum voor het omliggende gebied. Typerend voor Torhout zijn: onderwijs, kleinhandel en distributie, horeca, toerisme en een uitgebreid sport en cultureel aanbod.

## *Bevolkingsgroei:*

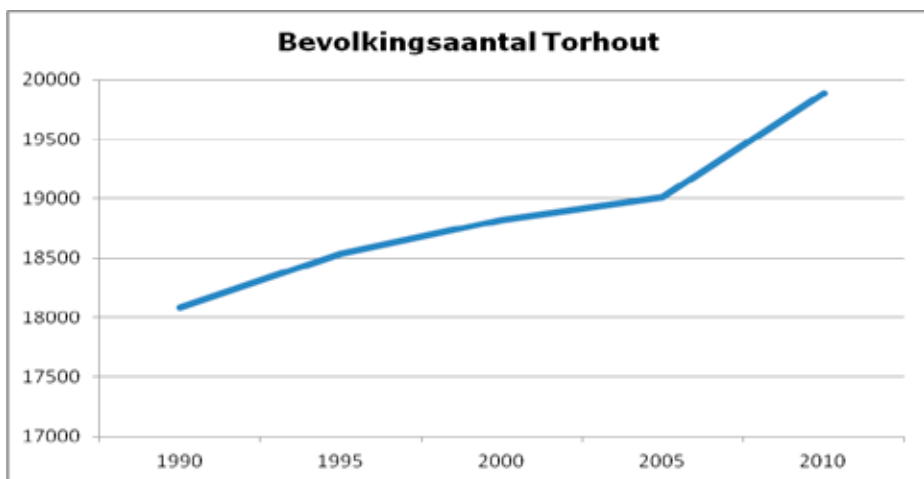
In de eerste jaren van de 21ste eeuw heeft Torhout het moeilijk om haar bevolkingsaantal op te krikken in vergelijking met andere steden en gemeenten in Vlaanderen. Maar sinds 2002 blijft het bevolkingsaantal in Torhout stijgen. De kaap van 20.000 inwoners wordt wellicht overschreden in het jaar dat Norbert De Cuyper 20 kaarsjes mag uitblazen als burgemeester van Torhout. Deze bevolkingsstijging is onder meer te danken aan een stijgend geboortecijfer en migratie.

jaartal	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Totale bevolking	18833	18800	18790	18841	18981	19009	19453	19539	19755	19762	19885

Bron: APS Vlaanderen

We stellen over de loop van de jaren bijna een voortdurende groei van de bevolking vast in Torhout. Het aantal jongeren nam de laatste decennia wel steeds af. Sinds 2004 merken we terug een kleine stijging op in de leeftijdscategorie tot 6 jaar.

	1990	1995	2000	2005
0-6	1576	1483	1335	1200
7-12	1418	1386	1301	1211
13-18	1468	1449	1496	1414
19-25	1928	1793	1658	1740
26-50	6439	6841	6940	6718
51-65	3076	3112	3230	3410
66-...	2179	2476	2873	3316
Vrouwen	9025	9271	9438	9539
Mannen	9059	9269	9395	9470
Totaal	18084	18540	18833	19009



Bron: Stad Torhout

Wat betreft de verhouding man/vrouw, zien we in de bevolkingstabellen steeds een vrij evenredige verdeling. Wanneer we per leeftijdscategorie kijken, dan zien we een grotere vertegenwoordiging van het mannelijke geslacht op jongere leeftijd. Vanaf 65 jaar zijn er meer vrouwen dan mannen. Deze verhoudingen vinden we niet onmiddellijk terug in de vertegenwoordiging in sportverenigingen.

Er zijn ook steeds meer huishoudens te noteren in Torhout. De stijging van het aantal huishoudens is opmerkelijk in vergelijking met andere gemeentes. Torhout telt nu al een aantal jaar meer dan 8000 huishoudens. Tien jaar geleden waren er dat nog maar iets meer dan 7000.



	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Huishoudens	7332	7368	7449	7545	7675	7821	7948	8022	8154

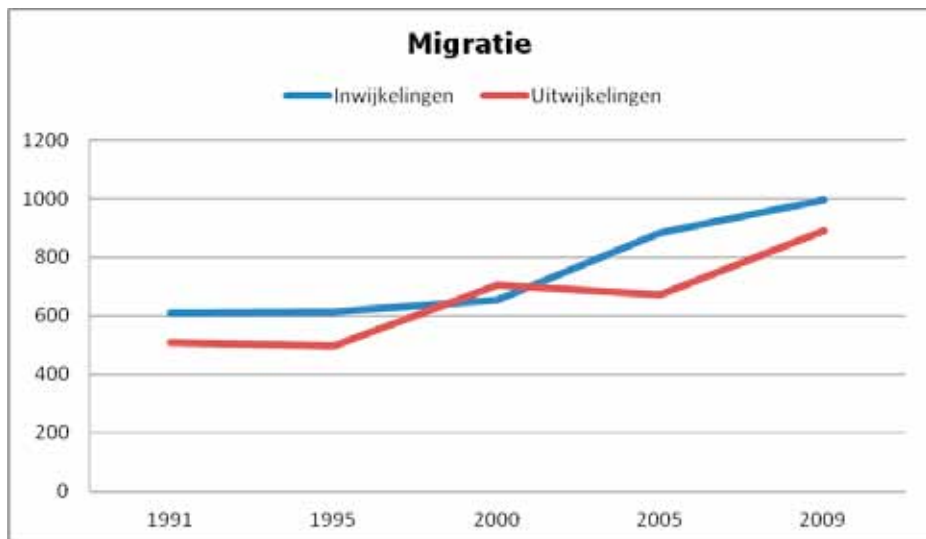
Bron: APS Vlaanderen

## Migratie:

De stijgende lijn wat het bevolkingsaantal in Torhout betreft, is onder meer te danken aan de natuurlijke groei. Maar we merken de laatste tien jaar ook dat er steeds meer inwijkelingen zijn.

	1991	1995	2000	2005	2009
Inwijkelingen	609	615	654	883	997
Uitwijkelingen	507	496	705	672	890
Verschil	102	119	-51	211	117

Bron: FOD Economie - ADSEI, bewerking SVR



## Vreemdelingen:

Het aantal vreemdelingen in Torhout stijgt ook lichtjes. In 2008 vonden 265 vreemdelingen de weg naar de sparrestad. Daarmee zijn er per 1000 inwoners ongeveer 13 mensen van een vreemde afkomst. In vergelijking met andere Vlaamse gemeenten en steden ligt dit aantal laag. (In het Vlaams gewest waren er in 2008 gemiddeld 57 vreemdelingen per 1000 inwoners)

	2005	2006	2007	2008
Vreemdelingen	175	212	238	265

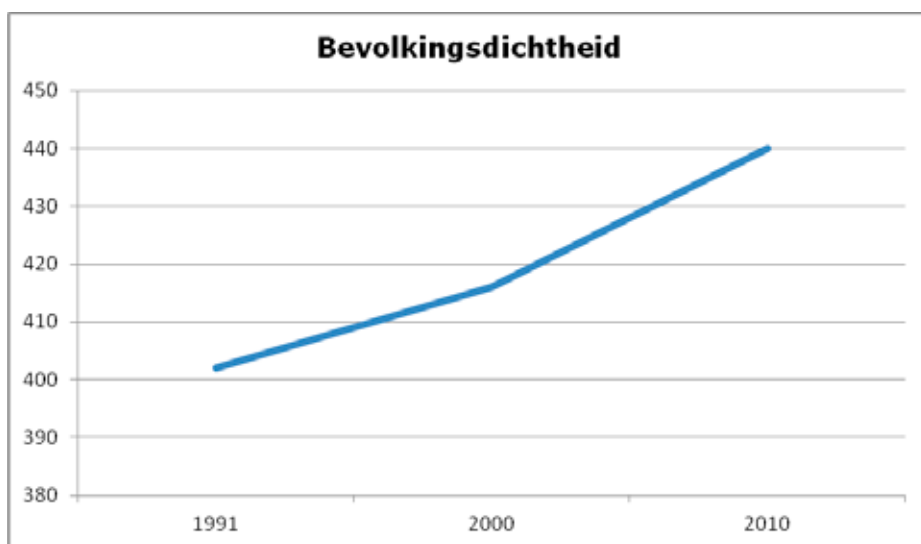
Bron: APS Vlaanderen

### *Bevolkingsdichtheid:*

Steeds meer mensen vinden de weg naar Torhout en dat vertaalt zich dan ook in de bevolkingsdichtheid. De totale oppervlakte van Torhout bedraagt 4.523 ha. In 2010 werden er 19.885 inwoners geteld in de Sparrestad. Dat betekent een bevolkingsdichtheid van 440. In 2000 waren er 416 inwoners per km<sup>2</sup>, terwijl de bevolkingsdichtheid in 1991 402 bedroeg.

	1991	2000	2005	2010
Bevolkingsdichtheid	402	416	424	440

Bron: Kadaster



### *Huisvesting:*

Ook het aantal onbebouwde percelen neemt steeds af. Deze evolutie tekent zich uiteraard niet alleen in Torhout af.

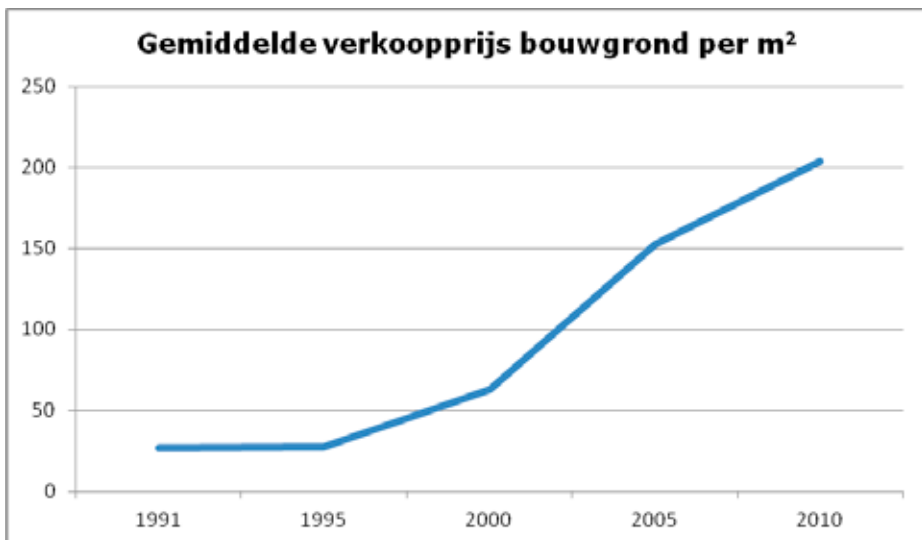
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Onbebouwde opp.	3398	3388	3373	3360	3348	3326	3317	3312	3305	3301	3295
Bebouwde opp.	894	901	911	924	935	947	955	961	966	969	974

Bron: Kadaster

Er zijn steeds meer mensen die zich komen vestigen in Torhout en dat vertaalt zich dan ook in een stijgende gemiddelde verkoopprijs van de bouwgrond in de stad. Dit fenomeen is overal merkbaar, en dus ook in Torhout waar in 2010 de gemiddelde verkoopprijs voor bouwgrond per m<sup>2</sup> voor het eerst de kaap van 200 euro overschreed. Vooral in 2005 merken we een spectaculaire stijging van de grondprijzen.

	1991	1995	2000	2005	2010
Gemiddelde prijs bouwgrond per m <sup>2</sup>	26,8	27,2	63,0	152,7	204,0

Bron: FOD Economie - ADSEI, bewerking SVR



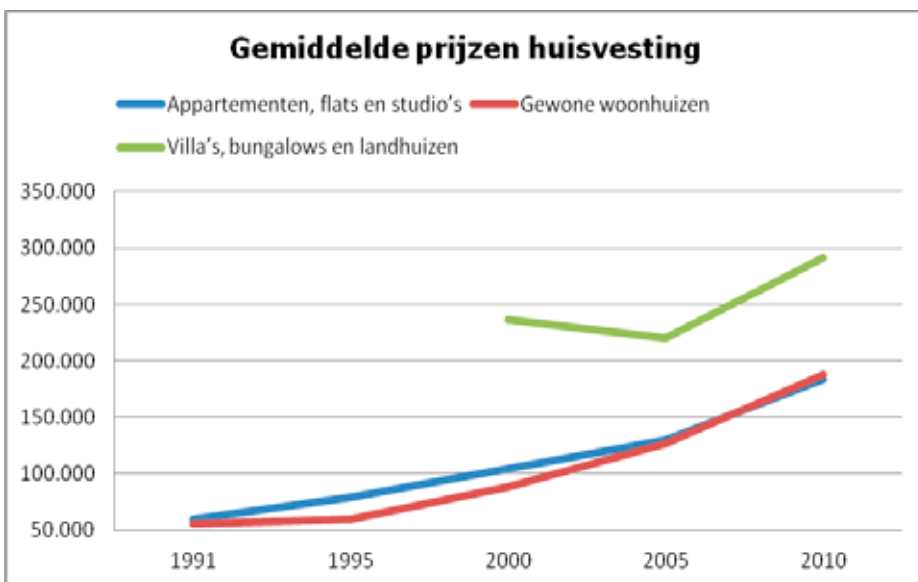
Appartementen, flats en studio's worden in 2010 gemiddeld voor ongeveer 184.000 euro verkocht in Torhout. Gewone woonhuizen zijn in datzelfde jaar gemiddeld 188.000 euro waard. Daarnaast valt het ook op dat gewone woonhuizen in Torhout, in vergelijking met andere

gemeenten en middelgrote steden, relatief duur zijn. De gemiddelde verkoopprijzen voor woongelegenheden in Torhout blijven echter onder het gemiddelde van het Vlaams Gewest liggen.

	1991	1995	2000	2005	2010
Appartementen, flats en studio's	59.686	78.722	104.276	129.823	183.964
Gewone woonhuizen	56.109	60.079	88.150	126.805	187.686
Villa's, bungalows en landhuizen	*	*	237.146	220.210	291.307

Bron: FOD Economie - ADSEI, bewerking SVR

\* Geen cijfers voor villa's, bungalows en landhuizen in 1991 en 1995 wegens onvoldoende verkopen. In 1990 bedroeg de gemiddelde prijs per m<sup>2</sup> 208.064 euro.



Torhout blijft ook investeren in sociale woningen, sociale appartementen en sociale huurwoningen, zoals blijkt uit volgende cijfers:

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Sociale huurwoningen	124	127	126	138	147	147	168
Sociale appartementen	0	23	23	28	28	28	23
Totaal aantal sociale woningen	124	150	149	166	175	175	191

Bron: VMSW

### *Gemiddeld inkomen per inwoner:*

	1991	1995	2004	2008
Gem. inkomen per inwoner (euro)	17.241	21.408	13.158	15.677

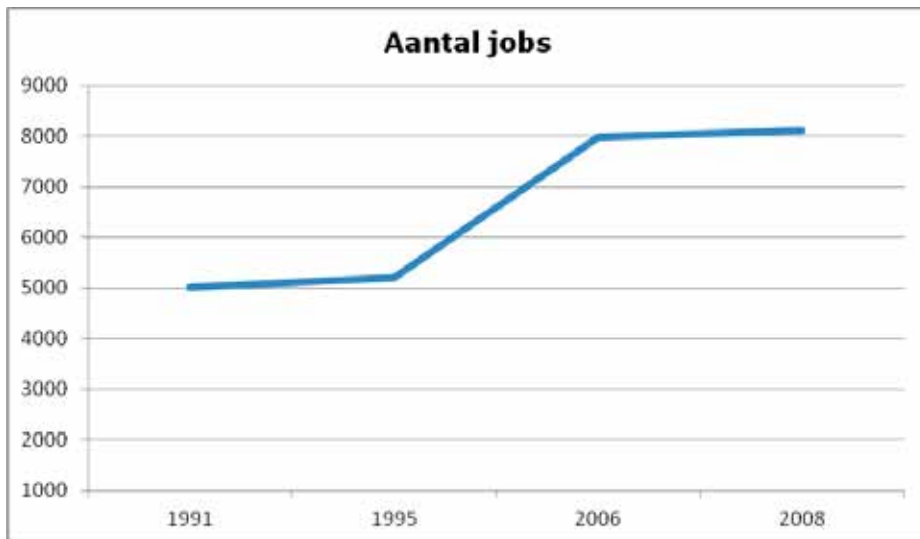
Bron: FOD Economie - ADSEI, bewerking SVR

### *Werkgelegenheid:*

Het aantal jobs in Torhout blijft stijgen. In 1991 waren er in totaal 5012 in de sociale zekerheid opgenomen arbeidsplaatsen. De helft van deze jobs waren weggelegd voor arbeiders, terwijl er ongeveer 1500 bedienden en iets meer dan 900 ambtenaren waren in Torhout.

	1991	1995	2006	2008
Aantal jobs	5012	5215	7987	8113

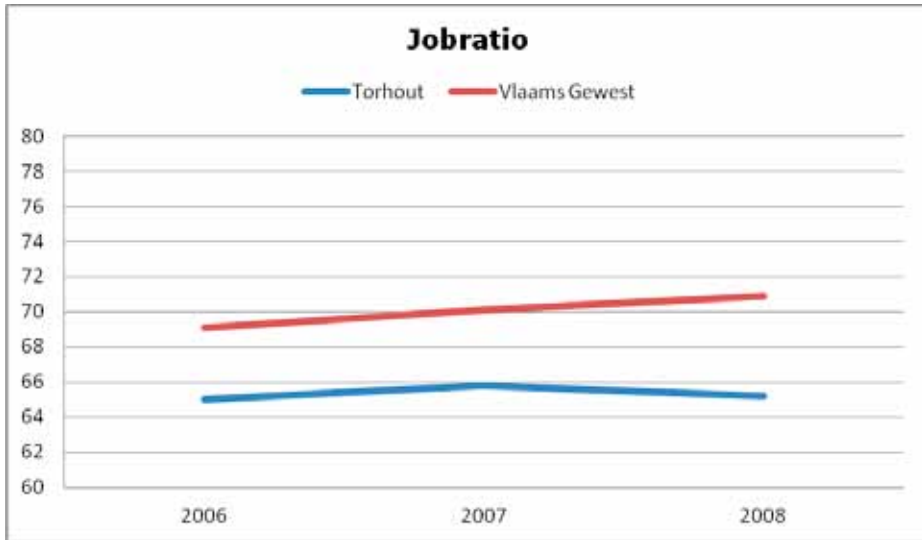
Bron: SWSE – bewerking SVR-DWH



Op het gebied van werkgelegenheid scoort Torhout goed, maar weliswaar wel net onder het gemiddelde van het Vlaams Gewest. Torhout kende in 2008 een jobratio van ongeveer 65%. Het aantal jobs ten opzichte van inwoners op beroepsactieve leeftijd bedraagt in het Vlaams Gewest meer dan 70%. Torhout heeft dus iets minder jobs voor het aantal inwoners op beroepsactieve leeftijd (18-64 jaar).

TORHOUT	2006	2007	2008
Aantal jobs	7987	8139	8113
Inwoners op beroepsactieve leeftijd	12280	12374	12447
Jobratio	65,0	65,8	65,2
VLAAMS GEWEST	2006	2007	2008
Aantal jobs	2.626.984	2.684.216	2.732.729
Inwoners op beroepsactieve leeftijd	3.801.337	3.829.740	3.855.996
Jobratio	69,1	70,1	70,9

Bron: SWSE – bewerking SVR-DWH

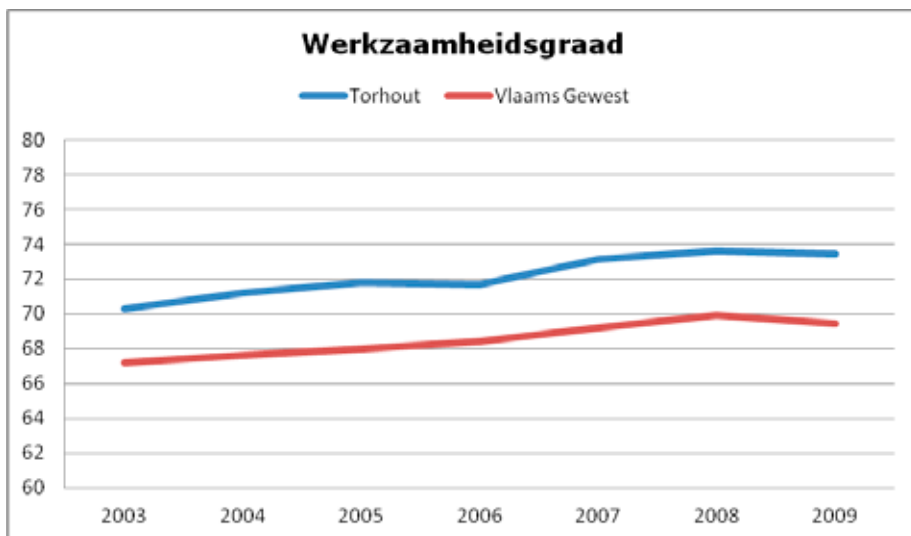


De werkzaamheidsgraad in Torhout ligt dan wel weer hoger dan het gemiddelde in het Vlaams Gewest. In 2009 was 73% van de mannen en vrouwen tussen 18 en 64 jaar uit Torhout aan het werk. In het Vlaams Gewest was 69% van diezelfde leeftijdscategorie in dat jaar werkzaam.

TORHOUT	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Mannen	77,86	78,21	78,53	77,31	78,98	78,87	78,11
Vrouwen	62,39	63,87	64,67	65,74	66,96	68,05	68,43
Totaal	70,31	71,23	71,81	71,68	73,12	73,62	73,42
VLAAMS GEWEST	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Mannen	75,19	75,22	75,25	75,11	75,74	75,96	74,75
Vrouwen	58,96	59,87	60,56	61,59	62,50	63,76	64,00
Totaal	67,17	67,64	67,99	68,42	69,19	69,93	69,43

Bron: SWSE – bewerking SVR-DWH



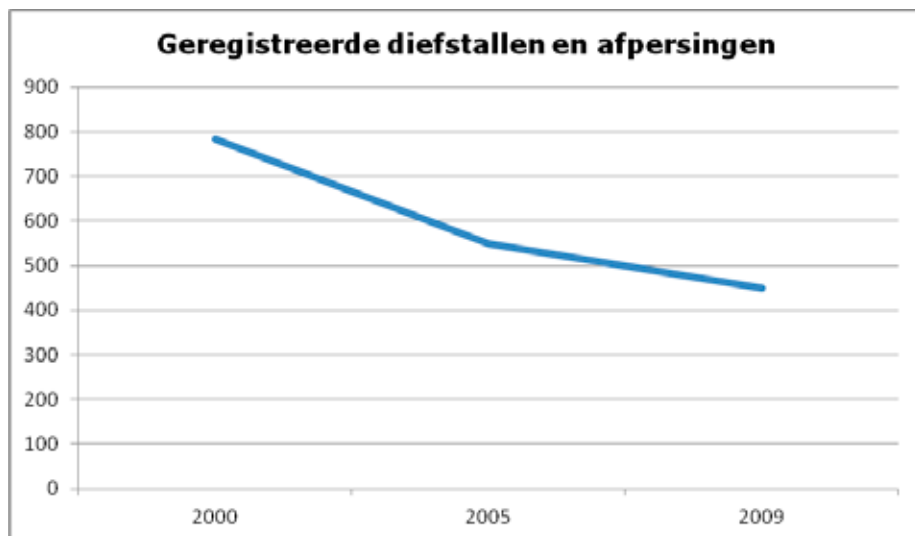


### *Veiligheid:*

Het aantal geregistreerde diefstallen en afpersingen neemt steeds af. In 2000 waren er nog 784 meldingen van diefstal en afpersing. In 2009 is dat aantal afgenomen tot 449. Een serieuze daling, met het steeds toenemende inwonersaantal in Torhout in het achterhoofd.

	2000	2005	2009
Geregistreerde diefstallen en afpersingen	784	548	449
Geregistreerde diefstallen en afpersingen per 1000 inwoners	41,6	28,6	22,7

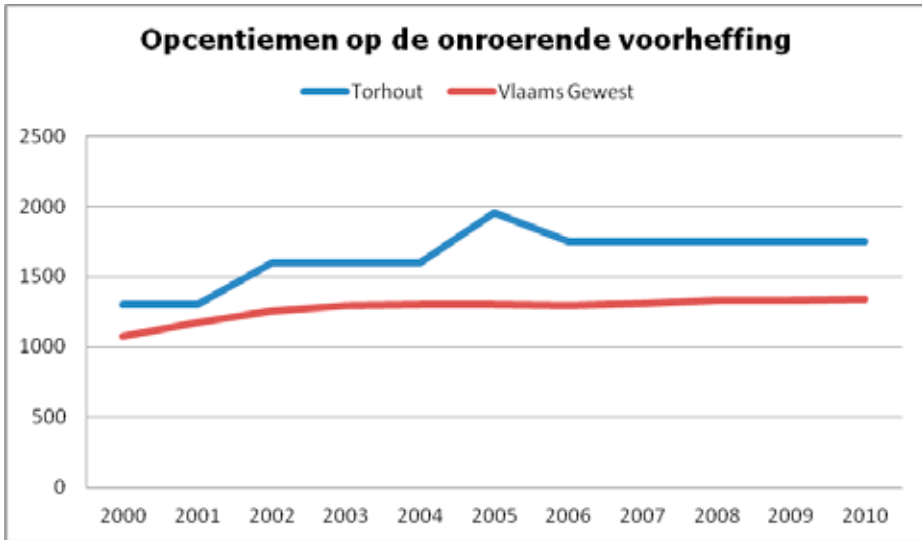
Bron: Directie van de operationele politionele informatie



### *Opcentiemen op de onroerende voorheffing:*

<b>TORHOUT</b>	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Opcentiemen op de onroerende voorheffing	1300	1300	1600	1600	1600	1950	1750	1750	1750	1750	1750
<b>VLAAMS GEWEST</b>	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Opcentiemen op de onroerende voorheffing	1073	1169	1259	1292	1305	1305	1297	1308	1334	1333	1340

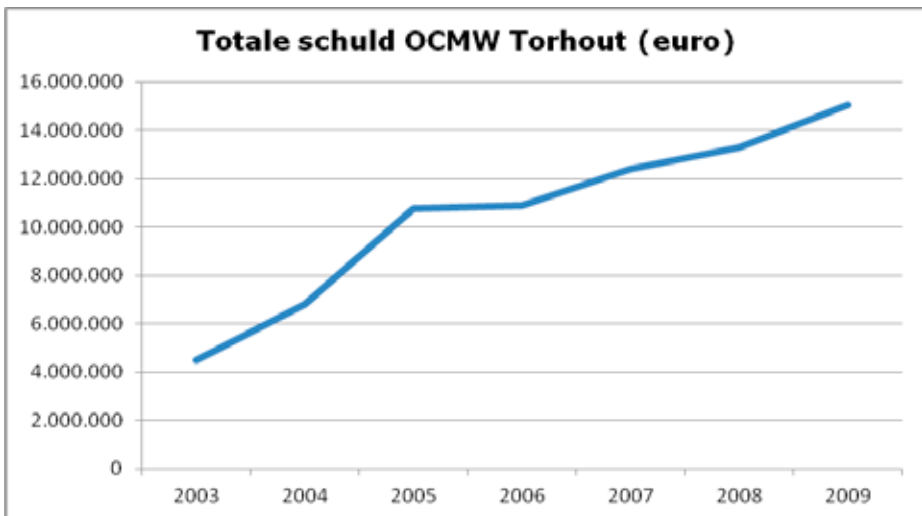
Bron: ABB



### Schuldevolutie OCMW:

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Totale schuld OCMW Torhout (euro)	4.508.811	6.820.358	10.779.585	10.894.055	12.395.033	13.274.878	15.071.439
Totale schuld OCMW Torhout per inwoner	239,31	359,33	561,99	560,02	634,37	671,98	762,65

Bron: ABB



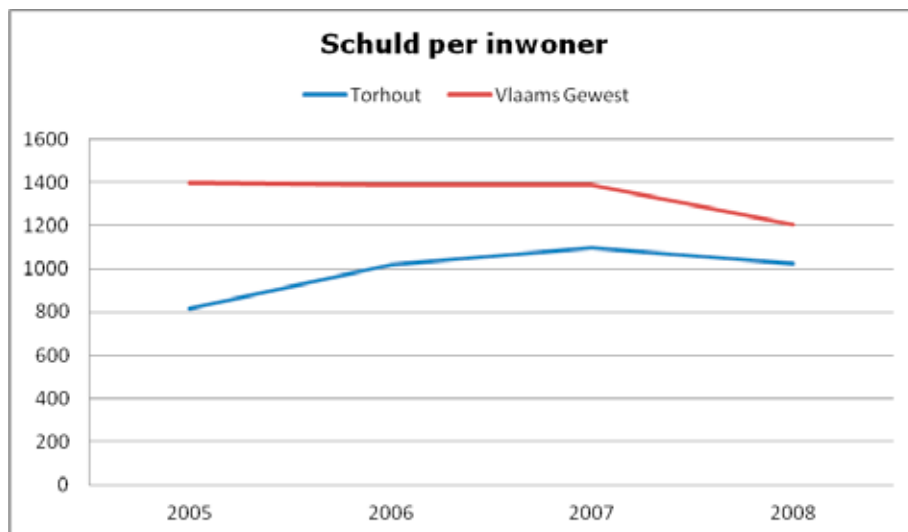
De totale schuld van het OCMW Torhout is het laatste decennium alleen maar toegenomen en bereikte in 2009 de piek van 15 miljoen euro. Per inwoner bedroeg de schuld in dat jaar 762,65 euro. De gemiddelde schuld van het OCMW per inwoner in het Vlaams Gewest kwam neer op 335,39 euro in 2009.

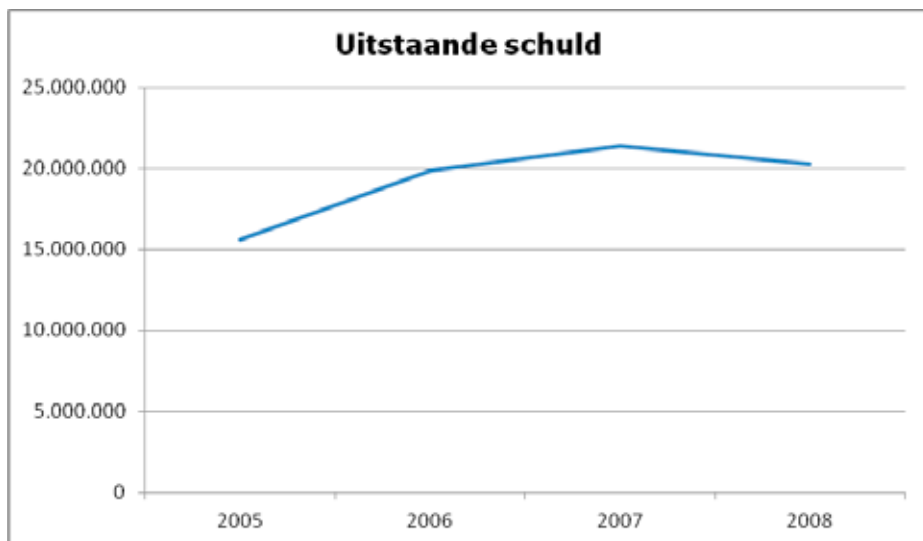
### *Uitstaande schuld:*

De uitstaande schuld van de stad Torhout is de laatste jaren toegenomen. In 2005 bedroeg de uitstaande schuld meer dan 15 miljoen. Tegenwoordig schommelt het schuldbedrag rond de kaap van 20 miljoen. De schuld per inwoner situeert zich rond de 1000 euro. Dat bedrag is, in vergelijking met het gemiddelde in het Vlaams Gewest, eerder laag.

	2005	2006	2007	2008
Uitstaande schuld (euro)	15.615.778	19.862.236	21.426.292	20.291.994
Schuld per inwoner	814	1.021	1.097	1.027

Bron: ABB





*Echtgenoot Monique De Zaeyer deelt haar leven  
met iemand die bijna nooit thuis is*

“Je went eraan”

---

“Eerlijk gezegd heb ik nooit gedacht dat ik met een burgemeester zou getrouwd zijn Ik was niet aan politiek. En in feite is het door zijn vader dat hij in de politiek is gestapt. Normaal ging hij dat niet doen”, zegt Monique die geboren werd in 1942 en van Houtave afkomstig is.

“Norbert werd schepen toen Geert en Greet respectievelijk 15 en 13 jaar oud waren. Het waren gelukkig geen lastige pubers. En we konden beetje per beetje wennen aan het politieke leven van Norbert. We wisten waar hij aan begon.”



*Het gezin De Cuyper toen Norbert schepen was. V.l.n.r.: Geert, Monique, Norbert en Greet.*

## *Burgemeester*

“Maar leven met een schepen valt in niets te vergelijken met leven met een burgemeester”, merkt Monique op. “Dat vraagt nog veel meer inspanningen en inzet van Norbert. Vooral de laatste jaren is het erg druk. Er is wel elke dag ergens een vergadering. Norbert is alleen thuis om te eten en te slapen en op zondag. Tenminste als er niets te doen is maar dan ga ik ook wel eens mee.”



*Monique deelt in de hulde bij de benoeming van Norbert tot burgemeester in 1991.*

## *Huisvrouw*

“Ik heb niet gestudeerd”, zegt Monique. “Vader was landbouwer en meisjes studeerden dan niet verder maar hielpen thuis. Verder studeren was alleen weggelegd voor jongens. Officieel ben ik altijd huisvrouw geweest maar ik heb wel een benzinepomp opgehouden en heb altijd geholpen in de drukkerij. Nu doe ik alle drukwerk trouwens zelf. Het beperkt zich nog tot kleine opdrachten, gelegenhedsdrukwerk.”



## *Vertrouwen*

“Al de keuzes die ik heb gemaakt in mijn leven zou ik opnieuw maken. En natuurlijk heb ik mij een stuk moeten opofferen maar ik kan daarmee leven. Bovendien heb ik mij ook geëngageerd voor bepaalde zaken en maakte ik ook veel vrienden. Ik zie geen enkel probleem. Ik vertrouw Norbert in alles wat hij doet. Mocht ik achterdochtig zijn dan moest hij er nooit aan beginnen want hij leert uiteraard heel wat mensen kennen. Maar dat heeft dan ook weer zijn voordelen. Zo bouwden wij een vaste vriendenkring uit via zijn positie als burgemeester maar ook via het toneel. En die staat of valt niet met het feit of Norbert politicus blijft of niet.”



*Samen op het podium tijdens het grote feest voor Norbert op 15 oktober 2011.*

### *“Je kan nooit voor iedereen goed doen”*

“Ja, ik vraag me ook soms af wanneer hij het allemaal doet. Er wordt altijd meer vereist van een burgemeester en hij speelde dit jaar ook nog eens de hoofdrol in het toneelstuk ‘de Rommelkamer’ van ‘t Fonteinje. Ik zou niet meer aankunnen wat hij nu nog allemaal kan. Hij moet een goede gezondheid hebben. Ik zie wanneer het hem goed of minder goed gaat. Hij neemt soms problemen mee naar huis. En ook al spreekt hij er niet altijd over, ik zie het wel. Hij zou er zelfs wel eens een nachtje van wakker liggen. Dan zeg ik altijd: je kan niet voor iedereen goed doen. Want dat is het waar Norbert altijd naar streeft.”

# Een geboren toneelspeler

---

Dat Norbert als kind al zijn publiek animeerde, bleek uit zijn passage in het ziekenhuis toen hij geopereerd werd aan zijn appendicitis. Hij bespeelde de hele afdeling met zang en vertellingen. Die lijn trok hij ook als jongeling door.

## *Lust in scone in Uitkerke*

“In Uitkerke was ik leider van de Boerenjeugdbond (BJB), dat later KLJ of Katholieke Landelijke Jeugd werd. Negentien à twintig jaar was ik en ik speelde mee in toneel “Ernst en Leute”, een toneelgroep die overigens nog altijd bestaat, en die eigenlijk een onderdeel was van de jeugdbeweging. Toen was dat trouwens nog puur mannentoneel. En ik speelde daar zelfs een hoofdrol. Al was dat eigenlijk meer een soort ouderfeest, een bonte avond. Dat heb ik gewijzigd naar theater. En wij speelden een theaterstuk dat “Lust in scone” noemde. Dat was meteen de start van het nieuwe toneelgezelschap ‘Lust in scone.’



*Bernard De Cuyper (links) en Norbert op de scène in Uitkerke. Bernard fungeerde in dit stuk als vader van Norbert.*

## *De Snuifdoos in Wijnendale*

“Na mijn verhuis naar Wijnendale vroeg men me in 1976 om mee te spelen in Ichtegem met ‘De Snuifdoos’. Men had namelijk gehoord dat ik toneel had gespeeld in Uitkerke. Ik stemde toe op één voorwaarde: dat ze ten voordele van de Wijnendaalse organisaties, het Oudercomité en het Davidsfonds,

enkele opvoeringen in Wijnendale zouden komen spelen. Dat was net op het ogenblik van de fusies. En waar ik woon, was het vroeger Ichtegem en werd het na de fusie Torhout. Eigenlijk ben ik dus in Ichtegem gaan wonen. Het dorp Wijnendale behoorde tot drie gemeenten: Ichtegem, Aartrijke en Torhout. De mensen zeiden echter nooit, dat is een Torhoutenaar, een Ichtegemenaar of een Aartrijkenaar maar altijd, dat is een Wijnendalenaar. Wijnendale heeft zich altijd een aparte gemeenschap gevoeld. Waarschijnlijk ontwikkelde het een sterk samenhorigheidsgedoeve omdat het op vier kilometer van Ichtegem, vier kilometer van Torhout en vier kilometer van Aartrijke ligt. Als nieuwe inwoner moet je aanvaard worden vooraleer je er je helemaal kan integreren. Ik werd lid en later bestuurslid van het Davidsfonds en verzorgde diamontages die ik voorstelde aan het publiek. Het toneel was pas een echte voltrefeer.”

“De Snuifdoos kwam dus spelen in Wijnendale en liet het eerste jaar, in 1976, al meteen de zaal vollopen. Het jaar daarna werden in geen tijd twee zalen uitverkocht. Toen dacht ik: we moeten dat hier zelf proberen. En toen heb ik Theater 't Fonteintje gesticht.”

### *Van het klooster naar parochiale werken*

“De zusters hadden op mijn aanraden de parochiezaal niet verkocht, maar nu pleitte ik ervoor dat ze die zouden overdragen aan parochiale werken. Waarom ? Anders gingen we die zaal moeten kopen. Wij hebben die zaal uiteindelijk gekregen en hebben enkel het schenkingsrecht moeten betalen. De restauratie kon beginnen!”

### *1978: het jaar van het dorp*

“Want daar zaten we dan met een zaal waar er geen gordijnen waren, ook bijna geen stoelen en waar het pleisterwerk van het plafond en de muren viel. Ik kocht de gordijnen, ik weet dat nog. En toen organiseerden we een soort van pannenkoekenavonden om geld te genereren. De een bracht de bloem mee, de ander de suiker, nog een ander de melk... Het waren allemaal mensen die ik kende en dat had zo een succes dat we in korte tijd onze gordijnen konden terugbetalen. Dan heb ik de Wijnendalenaars gevraagd om de zaal een beetje proper te helpen maken. En we kaptten het zieke plakwerk van de muren,

herplakten en herstelden het plafond. Ik was toen nog niet politiek actief maar Servais Deroo hielp mee en Roger Windels kocht de verf.”

“Ondanks alle inspanningen bleef het behelpen, hoor. Zo moesten we voor een voorstelling telkens de stoelen uit de kerk halen om ze nadien uiteraard terug te zetten. We hadden niets van sanitaire voorzieningen en moesten ons, na de voorstelling, wassen in een emmer koud water. 1978, het jaar van het dorp, en het jaar van de eerste opvoering door 't Fonteintje, zal ik dan ook nooit vergeten. En waarom het jaar van het dorp? Ik dacht: die boot mogen we niet missen. De fusies dateren van 1 januari 1977 en 1978 werd nationaal uitgeroepen tot 'Het jaar van het dorp' om die fusies te helpen verteren, om de dorpen te herwaarderen. Dorpen moesten hun eigenheid bewaren. Ik vond dat een juiste stelling. Daarom heb ik dat toneel opgericht met de nadruk op het blijvend karakter ervan. Het is ons gelukt. Net zoals het ons gelukt is om met de opbrengsten ervan sociaal werk ten voordele van het dorp te ondersteunen.”



*Groepsfoto van 't Fonteintje in 1985 ter gelegenheid van het stuk 'Je weet te veel'.*



*De vele gezichten van Norbert*

## *Koelkast*

“Het eerste stuk dat wij toen speelden was “Peegie” in een regie van Bart Cafmeyer. We hadden geen geld. We hadden niets. We konden de regisseur niet betalen maar toen ik hoorde dat hij zou huwen gaf ik hem onze koelkast cadeau. Een koelkast die in onze kelder stond. Monique was verwonderd dat die plots verdwenen was, maar ja dat was beginnen met toneel en Monique verstond het uiteindelijk. In veertien dagen tijd had ik twintig spelers gevonden, ik was daar natuurlijk al een tijdje mee bezig. Ik keek naar de mensen hun gedrag, zag aan hun ogen en hun handen en de manier van spreken of ze konden toneel spelen. En dan sprak ik ze aan. Meer zelfs, ik ging bij de mensen thuis en ik haalde ze uit hun huis. Waar is de tijd ? Intussen is het 34 jaar geleden...”

## *Zeven voorstellingen*

“Wij begonnen met drie opvoeringen en die waren al uitverkocht voor de eerste voorstelling. Dat leidde tot ontgoocheling. En ik herinner mij nog dat we tijdens de pauze van de première tegen het publiek zeiden dat er een extra voorstelling zou komen. 's Anderdaags 's morgens stonden ze aan mijn deur te wachten op kaarten, in dikke rijen, voor die bijkomende voorstelling. Maar ik had nog geen kaarten en ik schreef hun namen op, voor die twee kaarten, voor die vier kaarten, enzovoort. En zonder dat ik het wist, had ik nog twee zalen uitverkocht. In totaal waren dat al vijf voorstellingen waarvan de kaarten uitgevochten werden. Goed voor 1250 kijkers. Dat was dus onmiddellijk een schot in de roos en we zijn dan zelfs nog naar Sint-Henricus en Maria-Assumpta gaan spelen. We hadden dus zeven keer Peegie gespeeld. Het tweede jaar speelden we al ‘Het Gezin Van Paemel’.

## *Maria-Assumpta*

“De verplaatsing naar Maria-Assumpta herinner ik me trouwens ook nog levendig. Toen we daar in dat zaaltje kwamen, bleek dat onze decors niet binnen konden. We hebben onze decors moeten afzagen. Ze waren te hoog. Ze konden niet op de scène.”



## *Publieke kaartenverkoop*

“In 1979 speelden we het gezin Van Paemel en dat werd een gigantisch succes. Mensen kwamen veertien dagen voor de opvoering bij mij om kaarten. Een beetje vooraan graag, zeiden ze. Ik moest hen teleurstellen en zei: het is daar allemaal volzet. Men geloofde dat niet. Ze zeiden: je houdt die betere plaatsen zeker achter de hand voor je vrienden of je familie ? Ik zei: nee, nee, nee, het is allemaal verkocht. Je zal moeten tevreden zijn met plaatsen in het midden of achteraan in de zaal. Het was bij geen enkel theatergezelschap zo dat de zalen 14 dagen voor de eerste voorstelling al bijna uitverkocht waren, men geloofde me dus niet. Toen kwam ik op het idee om de verkoop anders te organiseren. Ik dacht, ik ga een publieke kaartenverkoop houden zodat de mensen zien wat een stormloop er voor die kaarten is. En zo zijn in 1980 die publieke kaartenverkoop in de parochiezaal begonnen. Er waren er die 100 kaarten meededen en ze duwden elkaar weg om toch maar aan kaarten te geraken. Ik heb dat moeten veranderen. We geven nu een volgnummer. Wie eerst is, mag eerst kiezen en men mag maximum dertig kaarten meedoen. Mensen komen daar 's nachts al zitten, zelfs de avond voordien. Het is niet te geloven. Dat is niet te doen. Een sfeer apart, die je slechts in Wijnendale kan bereiken.”



*Samen op de planken met zoon Geert en dochter Greet in Oscar (1985).*



## *De Rommelkamer*

‘De Rommelkamer’, een komisch toneelwerk recent geschreven door de Vlaamse auteur Lode Pools, werd in 2011 voor het eerst in Vlaanderen op de planken gebracht door “Theater ‘t Fonteintje” in aanwezigheid van de auteur.



*Onderaan van links naar rechts: Norbert De Cuyper, Claudine Goethals, Joost Vanthournout; bovenaan v.l.n.r.: Marie-Jeanne Uittenhove, Thijs Jacques, Frank Arnou, Sofie Delcroix, Didier Lingier, Saskia Maelbrancke, Herman Vogelaers, Laurie Bogaert, Geert De Cuyper, Sandra Maelbrancke, Nele De Baere, Noël Neyens, Johan Scharlaeken en Marc Vandendriessche.*

Noël Neyens,  
*vriend voor het leven van burgemeester De Cuyper*

## “Norbert is een bezieler en kan mensen motiveren”

---

**Noël Neyens heeft er een hele loopbaan als leerkracht aan het Sint-Jozefscollege opzitten maar in zijn vrije tijd hielp hij Wijnendale op de kaart zetten. Of beter hij voorzag de verenigingen waar hij deel van uitmaakte van structuur, ideeën en werkkracht.**

“Ik ben van oorsprong van Ichtegem maar door mijn huwelijk belandde ik in Wijnendale”, zegt Noël. “Ik hielp de handelsbeurs organiseren in tenten, werd overal in betrokken en werd op officiële gelegenheden de woordvoerder. Wijnendale is lang erg zelfstandig geweest. Burgemeester Windels wilde daar verandering in brengen maar dat ging maar heel geleidelijk. En ik denk dat sinds de teloorgang van het kerkelijk weefsel, toen met een pastoor en klooster ter plaatse, ook een deel van de zelfstandigheid van Wijnendale verdwenen is. Nieuwe verkavelingen en de uitbreiding van Wijnendale zorgden er voor dat mensen elkaar minder goed kennen en Wijnendale uitgroeit tot een open gemeenschap.”

### *“Een echte bezieler”*

“Het belang van Norbert de Cuyper voor Wijnendale kan niet genoeg worden onderlijnd. Hij was en is een echte bezieler, een animator. Denk maar aan het opknappen van de parochiezaal. Hij kan mensen motiveren, enthousiasmeren.”

“Dat geldt zeker voor het toneel. 't Fonteintje heeft hij opgericht omdat hij een beoefenaar was van de toneelkunst, omdat het een stimulans was voor het sociale leven en omdat hij op die manier het parochiaal leven financieel wilde ondersteunen. En zo zorgde en zorgt het toneel voor ondersteuning van de verbeteringswerken aan de parochiezaal,

de Chiro, Kadans, het oudercomité van de school en het Davidsfonds. Dat breidde zich ook uit tot andere parochiale gebeurtenissen, palliatieve zorg enzovoort....”



1993: vijftien jaar 't Fonteintje.

### *Intrede via de koster*

“Ik ken Norbert van 1973 toen hij in Wijnendale kwam wonen. In 1974 werd hij bestuurslid van het Davidsfonds. Daarvoor hadden we een beroep gedaan op de koster van de parochie, Hugo Gobert. Dat was een horlogemaker en Norbert had daar een wandklok gekocht. Hij was dus een van de eersten die contact had gehad met Norbert. Het vervolg hoef ik u niet te vertellen: Norbert maakte voor het Davidsfonds diavoorstellingen over Zwitserland en werd een heel gedreven bestuurslid dat zelf op zoek ging naar nieuwe leden.”

### *Vriend des huizes*

“En zo werden wij echte vrienden. Wij hebben ontzettend veel samen gepland, besproken, gewerkt. Het klikte. Als je zoveel jaren samenwerkt en vriend des huizes bent dan moet het klikken. Maar ik moet ook toegeven dat het bij Norbert gemakkelijk klikt. Hij is ontzettend vlot in de omgang.”

“En Norbert droeg niet alleen bij tot de bloei van Wijnendale maar ook tot de integratie van datzelfde Wijnendale in Torhout. Beetje per beetje. Iemand van Torhout die naar het centrum gaat, zegt: wij gaan naar 't stee. Wij zeggen: we gaan naar Torhout. Maar het feit dat de burgemeester van Torhout in Wijnendale woont, maakt ons fier en tezelfdertijd ook een beetje meer Torhoutenaar.”

### *De leuke dingen des levens*

“Natuurlijk weet ik wel een en ander van Norbert”, zegt Noël. Een bloemlezing.

“Dat Norbert acteertalent had, stond al vast vanaf de lagere school. Meer zelfs, in de kleuterschool was ‘de koffiekant’ zijn geliefkoosd gedicht.”



1989: de 20 Uren van Wijnendale met schepen Norbert De Cuyper en Gerard Naeyaert aan de start.

“Bij Norbert thuis kwam altijd een pater Karmeliet per Vespa op bezoek. Duidelijk op zoek naar nieuwe roepingen. Zo zei moeder Angèle eens dat ze Norbert bij de paters had gekocht... Norbert kreeg het, door al de druk die de paters hem oplegden om toch maar voor het priesterhabijt te kiezen, erg op de heupen.”



*Noël Neyens en Norbert De Cuyper: vrienden voor het leven.*



“Toen Norbert in Brugge school liep, fietste hij elke dag van Uitkerke naar Brugge. En naar verluidt kwam hij wel enkele meisjes tegen onderweg. Zo belandde hij zelfs op zekere keer in de gracht.”

“Zoals bekend waren Norbert en alle drie zijn broers misdienaars in Uitkerke. Norbert was een rosse met sproeten en op zeker ogenblik zei de priester tegen hem dat hij er toch wel heel bleek uitzag. Bleek dat Norbert zich met sodawater waste om van die sproeten af te komen. Hij werd er alleen maar wit van...”

“Toen Norbert met Monique vrijde, hield de vader van Monique, Camiel, altijd een oogje in het zeil. Hij lette er speciaal op dat het jonge stel zeker niet de schuur binnen ging. Maar als Norbert en Monique per toeval toch in de schuur belandden, zag Norbert aan de kippen die over het erf stoven dat vader Camiel op komst was...”

“Norbert was al bij de jeugdbeweging erg actief: hij was leider, stichtte toneelgroep ‘Lust in ‘t scone’ en werd zelfs gewestelijk verantwoordelijke voor cultuur bij de KLJ.”

“Op zijn huwelijksfeest op 1 april 1967 in Gasthof De Driekoningen in Houtave, had Norbert zoveel vrienden gevraagd dat ze in meerdere beurten moesten eten...”

“Tijdens de eerste huwelijksnacht heeft hij thuis in de Roeselaarseweg in Torhout, zittend op de bedrand, zijn geld geteld dat hij gekregen had op het feest.”

“In de benzinepomp in Torhout smeerde Norbert ook auto’s en verving visplatiné’s. Naar verluidt was hij niet die echte autotechnicus...”

“Belangrijk voor Wijnendale: in 1973 kocht Norbert het klooster van de Zusters van ‘t Geloof. Op 23 april 1978 richtte hij theater ‘t Fontejntje op. Straks is hij 34 jaar voorzitter en zijn we toe aan ons 34ste toneelstuk.”

“Norbert is overigens maar door de fusie in 1976 Torhoutenaar geworden. Zijn woonst, het voormalige klooster, was eerst grondgebied Ichtegem. Geen fusie, geen burgemeester van Torhout!”

“In de verkiezingen van 1982 behaalde Norbert 1453 voorkeurstemmen. Roger Windels moest de schepenen kiezen en dus trokken René

Deconinck en ik naar Windels. Wij moeten toch ook oog hebben voor een vrouw, zei hij. En hij dacht aan Arlette Demanet. Maar ook de wijken zijn belangrijk, voegde hij eraan toe. Wijnendale dus ook, antwoordden we. Vader Gaston de Cuyper deed dan ook nog zijn duit in het zakje en zo werd Arlette voorzitter van het OCMW en Norbert schepen.”

“Nog exploten: de praalstoet die hij samenstelde en regisseerde ter gelegenheid van 75 jaar Wijnendale in 1987 en de viering van 80 jaar Wijnendale in de schuur van het kasteel.”.

“En Norbert mag dan misschien geen priester geworden zijn, op scène heeft hij in heel wat stukken pastoor gespeeld. De rol van pastoor Munte zat hem als gegoten...”



*Norbert als pastoor Munte.*

# Zo de vader, zo de zoon en de dochter

---

Op meer dan een vlak zijn Geert en Greet De Cuyper de zoon en de dochter van hun vader: beiden geven les - weet je nog wel de eerste liefde van Norbert - en zowel Greet als Geert stonden of staan op de planken. Geert debuteerde zelfs als tienjarige in Peegie, het eerste stuk dat 't Fonteintje speelde. Maar hoe zagen en zien Geert en Greet hun vader?



1980. *De Klucht van de brave moordenaar*: links Greet, in het midden Norbert en rechts Geert. Samen op de planken bij 't Fonteintje.

## *Fases*

“Je moet dat eigenlijk opdelen in fases”, zegt Greet (°1970) die leerkracht is in het middelbaar onderwijs in Diksmuide. “Als kleuter, als kind was hij voor mij mijn eerste knuffel, mijn teddybeer. En hij vertelde ook enorm graag verhaaltjes.”



“Toen ik wat ouder werd, werd vader ook wat strenger. Hij bulderde niet en sprak ook nooit echt op een gebiedende toon maar hij pakte wel vaak uit met een preek, een indringende babbel.”

## *Politiek*

“De politiek verandert wel degelijk een mens zijn leven. Dat was niet anders bij mijn vader toen hij in 1982 werd verkozen en in 1983 schepen werd. Ik was dan dertien jaar. Vader nam meer afstand van ons, was ook vaker uithuizig en dus minder bereikbaar. Maar als we hem nodig hadden, was hij er. We konden op hem rekenen. En toen hij burgemeester werd, werd het uiteraard nog drukker. Dan moesten we hem, bij manier van spreken, met de hele Torhoutse gemeenschap delen. Omdat ik ook actief was in de CD&V en in theater 't Fonteintje, zag ik hem daar toch regelmatig terug.”

## *Gelijkenissen*

“Globaal bekeken, gelijk ik meest op mijn moeder denk ik”, zegt Greet. “Vader heeft graag veel mensen rondom zich, ik heb dat minder nodig. Ik ga wel graag eens weg maar heb geen behoefte aan grote drukte. Het mag rustig zijn van mij. Ik hou me zelfs graag wat op de achtergrond. Op dat vlak heb ik dus meer mee van mijn moeder dan van mijn vader. Maar we hebben ook wel gemeenschappelijke trekjes. Het zou vreemd zijn, mocht dat niet zo zijn. Zo zijn wij beiden poëtisch van aard en schrijven we graag teksten. En we kunnen ook allebei ongeduldig en slordig zijn.”

## *De burgemeester*

“Mijn vader is de burgemeester”, zegt Geert (°1968) die onderwijzer is in Wijnendale. “Hij leeft ook zo. Burgemeester zijn, staat voor hem op de eerste plaats. Dat is al zo sedert 1991. Moeder nam stelselmatig zijn taken in de opvoeding over. Pa was er als het nodig was maar ma was er altijd. Dat is natuurlijk de tol die je betaalt voor een publiek leven. Maar we zijn best wel trots op hem.”



*Norbert wordt ridder van 't Manneke uit de Mane. Het gezin is er bij.*

### *Toneel*

“Toneel spelen is inderdaad een familietrekje”, geeft Geert toe. “Ik was tien toen ik voor het eerst op de planken stond. Het deed me eigenlijk niets want ik weet nog dat de regisseur, Bart Cafmeyer, zich boos maakte omdat ik een Suske en Wiske zat te lezen op scène. Bart was de eerste regisseur van onze kersverse theatergroep en deed dat onder het pseudoniem Staf Vandezande. Hij volgde nog toneelschool en mocht eigenlijk niet regisseren. Officieel stond hij vermeld als de man die het decor ontwierp. In tegenstelling tot mijn vader, heb ik niet in alle voorstellingen van 't Fonteintje meegespeeld. Ik heb eerst school gelopen en een diploma behaald. Maar vanaf mijn 22ste sta ik wel elk jaar op de planken in de periode november-december.”

“Dat leidt soms tot leuke familiale situaties. Zo moest ik vorig jaar mijn vader op scène en uiteraard volgens het script, verbaal vrij hard aanpakken. De mensen kwamen me na afloop vragen of dat niet eens plezant was...”



*2000. Een avond in november met vader Norbert en zoon Geert de Cuyper.*



*Het gezin De Cuyper steunt niet alleen Norbert maar is ook paraat als er andere verkiezingen op de agenda staan. Hier zien we ze in 2000 in zaal Centrum.*

*Familie blijft voor burgemeester De Cuyper heel belangrijk*



*Toen kleinzoon Flor, de zoon van Geert en Greta, pas geboren was. (2006)*



*Familiefoto anno 2011: Monique, Norbert, Flor, Greta Naert, Geert, Didier Plets en Greet.*

# Anekdoten van vlees en bloed

---

Twintig jaar levert heel wat leuke en minder leuke anekdoten op. Niemand die ze trouwens beter kan vertellen dan de burgervader zelf.

## *Cheques in Keulen*

“Met de stedelijke feestcommissie doen we elk jaar een reis. Ook mijn vrouw Monique gaat dan mee. Zo zijn we ooit eens naar Rosenmontag tijdens het befaamde carnaval van Keulen getrokken. Dat is zo wat de gekste dag van het hele carnavalgebeuren. Het was de glorie tijd van de cheque als betalingsmiddel. Ik zei tegen Monique: ik zal eigen cheques meenemen. Je weet maar nooit dat er iemand in de problemen komt...”

“Zo gezegd, zo gedaan. In Keulen was het een drukte van jewelste en moesten we ons letterlijk door de mensenmassa wurmen. Er werd geduwd en we botsten altijd wel tegen iemand aan. En toen bleek plots dat mijn zeven eurocheques verdwenen waren. Die werden allemaal aangeboden in een winkel van bontmantels. Meer dan 50.000 Belgisch frank, wat overeenkomt met 1240 euro, was ik kwijt. Maar goed, ik heb er de verantwoordelijkheid voor gedragen en heb er zelfs een deel, ongeveer 60 %, via de bank(verzekering) teruggekregen.”

## *Torhoutenaere*

“Weet je hoe het komt dat Torhout een eigen bier met eigen etiket heeft gekregen? In 1986 stonden de batjes in het teken van ‘het jaar van het bier’. We lieten door een bierhandelaar speciaal voor die gelegenheid Hapkin leveren met het etiket Torhoutenare erop gekleefd. In een paar dagen waren die uitverkocht. We gingen met een groepje rond naar de cafés en vroegen of ze Torhoutenare hadden. Hadden ze die niet dan werden ze wat nerveus en bestelden ze die, hadden ze wel Torhoutenaere dan dronken we die uit. Het was een ongelooflijk succes. En zo bleef de Torhoutenare definitief bestaan.”





*Norbert als schutter.*

## *Borstel en vuilblik*

“Ik kreeg telefoon met de melding dat een vrachtwagen bruusk had moeten remmen en er daardoor wat kiezelstenen op het wegdek lagen. Dat was in een wijk gebeurd en volgens de beller gingen daar ongelukken van komen. Weet je wat ik gedaan heb? Ik heb mijn schort aan gedaan, een borstel en een vuilblik genomen en ben er naar toe gereden. Ik heb daar wat inwoners opgetrommeld en dat probleem was in enkele minuten opgelost. Wat wilde ik daarmee zeggen tegen die mensen? Mensen, probeer kleine probleempjes ook eens zelf op te lossen. Denk in het belang van de gemeenschap!”

## *Soep*

“In 1983, mijn eerste legislatuur als schepen, hebben we het wereldrecord soep maken verbeterd. Dat gebeurde op de markt in Torhout in een ongelooflijk grote ketel. Mensen konden dan soep komen kopen. En zo haalden we het Guinness Book of Records.”

## *Gepaste woorden*

“Als burgemeester of beter als ambtenaar van de burgerlijke stand, heb ik meer dan 1500 huwelijken voltrokken. En het is niet altijd gemakkelijk om de juiste woorden te vinden...”

Daags voor een huwelijk word ik van het volgende verwittigd: van de personen die jij morgen, zaterdag, zal huwen, heeft de echtgenoot maximaal maar een paar weken meer te leven. Hij weet dat, zij weet dat. Hou er dus rekening mee in uw toespraak.

Wat zeg je tegen die mensen? Erover spreken, het zeggen, zou ongepast zijn. De indruk geven dat ik het niet weet, zou oneerlijk zijn. En misschien wist het koppel ook dat ik ingelicht werd. Lachen noch wenen, kan. En het zou zeker niet gepast zijn om het glas te heffen en gezondheid te zeggen.

Die zaterdagmorgen ging ik heel vroeg naar het stadhuis. Als ik alleen ben in de raadzaal krijg ik vaak goede ideeën. Ik kwam in de raadzaal en bekeek de stoelen waar het bruidspaar zou zitten. Ik keek naar het interieur van de trouwzaal en toen wist ik wat ik zeggen zou. Namelijk



het volgende: Ik heb meer dan 1500 huwelijken voltrokken en het menselijk geheugen heeft zijn beperkingen.

In de vergetelheid der dingen kan men zich niet elk huwelijk herinneren maar het uwe zal ik nooit vergeten... Met die laatste zin zei ik alles. En in mijn bureel zocht en vond ik poëzie over de onbegrensde van echte liefde die de mens overleeft. Ik heb het gedicht aangepast, rekening houdend met het gegeven. Ook daarin voelde men aan wat ik wilde zeggen. Er waren een veertigtal genodigden op dat huwelijk. Het was een zeer sacraal gebeuren. Muisstil was het. En bij het presenteren van de huwelijkswijv werd gezellig gepraat. Vier weken later, op een zaterdag, is de man overleden.”



*Als burgemeester voltrok Norbert De Cuyper meer dan 1500 huwelijken.*

### *Sociaal assistent*

“Ik herinner mij een huwelijk, waar het huwelijkspaar in zuivere werkkledij de raadszaal binnen stapte. Hij scheen van de bouwstellingen te komen, zij van achter het fornuis. De vader of moeder van een van beiden was de dag voor het gepland huwelijk overleden, dit kwam ik toevallig te horen enkele minuten voor het huwelijk. Het koppel was moedermens alleen gekomen zonder getuigen, familie of vrienden. Ze leken beiden zeer afstandelijk en vroegen het kort te houden. Tijdens

mijn toespraak zei ik plots: *één van uw ouders is gisteren gestorven. De vrouw schrok. Geluk en verdriet liggen dikwijls zo dicht bij elkaar, zei ik. Ik hoop niettegenstaande het pijnlijk afscheid, dat jullie nu, toch ook een beetje geluk kunnen smaken.* Plots was het ijs gebroken, ze waren opgelucht, ontlast. Soms moet een burgervader ook sociaal assistent zijn.”



*Ook de jubilea kan de burgemeester niet meer tellen.*

### *Huwelijksjubileum 60 jaar*

“Een verhaal van in de tijd toen ik nog schepen was. Een koppel was zestig jaar gehuwd en we hoorden er niets van. Ik ging ze opzoeken. Ik belde aan en er deed een oud vrouwtje open. Ha, is het de schepen, zei ze. We gaan niets doen met ons jubileum, voegde ze er snel aan toe. Ik zei: je moet niets doen. Ik kom alleen eens goedendag zeggen. Allez, zei ze, kom dan maar binnen. Ik zat daar te praten met die vrouw en meneer zat in de zetel en zei niet veel. Op een bepaald ogenblik verdween hij, waarschijnlijk om een pijp te roken. Meneer, zei dat vrouwtje, als jij zou willen komen naar ons jubileum dan mag dat. Alleen jij, geen andere mensen en geen pers. Anders worden we nerveus, we kunnen daar niet meer tegen. Ik zal komen, antwoordde ik. Het is om het even wanneer je komt, voegde ze er aan toe. Veertien dagen later sta ik daar voor de deur met de gebruikelijke geschenken:

een fruitkorf en een schaal. Het was opnieuw dat vrouwtje dat de deur open deed. We dachten dat je niet meer ging komen, zei ze. Wat mooi zei ze, en ze wees naar de schaal. Ik wil ze op de schoorsteenmantel zetten maar heb niets om ze op te zetten, zei ze wat beteuterd. Ik ben in mijn auto gesprongen en heb een houten staandertje gekocht. Tevreden dat ze was. Moet jij geen sigaartje hebben? Ze gaf er drie mee. Ze gaan kraken in mijn zakken, zei ik en ik kreeg er nog een doosje bovenop om ze te beschermen. Toen ik vertrok, vroeg ze of ik nu en dan eens zou binnenlopen dan konden we een beetje *klappen*. Als het past, zal ik dat doen, verzekerde ik haar. Een maand later passeerde ik daar en ik dacht, ik zal nog eens stoppen bij die hartelijke mensen. Ik heb twee keer moeten bellen. Dat duurt lang, dacht ik. De deur ging open en dat ventje stond daar. En hoe gaat het, vroeg ik. Is *madamtje* ook thuis? Ik heb ze gisteren begraven, zei hij. Het was alsof de wereld inviel voor mij. ‘k Zal het nooit vergeten.’”

### *Het café*

“Zoals je weet, moet een burgemeester werkelijk alles doen. Zo moest ik op een bepaald moment een café openen. Ik ging daarheen en daar stond een pront juffrouwke, jong en fris, met alles erop en eraan, niets te veel, niets te kort, zoals het hoort. Het is vriendelijk dat je komt meneer de burgemeester, zei ze. Ik heb echter geen lint om door te knippen. Als we de opening nu eens op een andere manier aanpakken. Ik zal de jukebox aansteken en jij en ik zullen het café indansen. Alles samen zaten er vijf mensen. Goed, ik danste dus met dat juffrouwtje door het café en verklaarde de zaak voor geopend. We dronken een glas. Ik kon niet lang blijven, want ik moest snel naar een andere plaats. Twee jaar later, wandelde ik aan het kapelletje van Wijnendale. Ik ging het kapelletje binnen en dat juffrouwke zat daar. Ik trok me achteruit, ik wilde haar niet storen en niet onbescheiden zijn. Meneer de burgemeester, kom je hier vaak, vroeg ze? Ik zei: ja. Weet je nog dat jij mijn café hebt geopend, gaat ze verder. Ik weet het nog, antwoordde ik. En dan bekende ze dat ze veel miserie heeft gehad, dat ze hier komt bidden van ellende. En jij, vroeg ze plots? De verkiezingen naderen en ik kom in het kapelletje een goedendag zeggen, maakte ik haar duidelijk. Ik woon wel niet meer in Torhout, zei ze, maar ik zal hier komen bidden opdat ze jou opnieuw gaan verkiezen.”

“Een jaar later, op 15 augustus tijdens de Oldtimer Kastelentocht, reden we het kasteel van Wijnendale binnen. Er stond een haag van mensen en we moesten stoppen. En wie stond daar? Dat juffrouwke. Zie je wel dat het geholpen heeft. Je bent opnieuw verkozen, zei ze. Mijn vrouw vroeg, wie is dat? Een juffrouwke waarmee ik gedanst heb toen zij haar café heeft geopend en die gebeden heeft opdat ik opnieuw verkozen zou worden, zei ik. Dat is het leven... in alle mogelijke facetten.”

### *Eenzaamheid.*

Eens ontmoette ik een vrouwtje van meer dan 90 jaar. Ze was de jongste uit een gezin van elf, was weduwe en kinderloos, ze was alleen op de wereld. Toevallig had ik haar ontmoet en met Monique bezocht ik haar nu en dan. Plots was ze gestorven. Op haar begrafenis telde ik elf mensen, de voorganger inbegrepen. Ik stapte achter de lijkkoets naar de begraafplaats in de Bruggestraat, ik was er alleen, met één verre nicht. Begrijpelijk. Juist voor men de kist liet neerdalen, zei ik: (ik noemde haar bij haar voornaam) ge wordt niet alleen begraven, heel Torhout is bij jou. En ‘t was alsof ik haar hoorde zeggen, bedankt Cupertje, want zo noemde ze mij.”

“Moraal van het verhaal: niettegenstaande een druk bevolkte stad waar iedereen nog iedereen schijnt te kennen, kan de eenzaamheid voor sommige mensen groot zijn.”



*Een burgemeester moet werkelijk alles kunnen.*

## *Het interview*

# “Op scène speel ik een rol, als burgemeester ben ik mezelf!”

---

Als uitsmijter stelden we burgemeester De Cuyper ook nog een paar netelige en minder netelige vragen. Over het zijn en de toekomst.



*“De opening van het cc de Brouckere vind ik een van de hoogtepunten uit mijn twintigjarige carrière als burgemeester.” V.l.n.r.: schepenen Wim Mestdagh, Achiel Eeckloo, Urbain Adam, burgemeester De Cuyper, schepen Oswald Bossuyt, minister Martens en schepenen Paul Vanthournout.*

*Wat is uw mooiste ervaring in die twintig jaar?*

Norbert: “Als momenten kies ik er mijn eerste eedaflegging als burgemeester en de opening van het CC de Brouckere uit. Maar waar ik het meest voldoening van ondervind, is het contact met de meest eenvoudigen van onze samenleving. Er zijn mensen die zich totaal verlaten en geïsoleerd voelen en nood hebben aan begrip en een beetje aandacht.

Soms zijn ze getroffen in hun diepste binnenste door omstandigheden, onafhankelijk van hun wil. Wanneer bij een ontmoeting ten huize, in hun eigen leefwereld, ik aandacht mag opbrengen voor hun levensverhaal, dan voel ik iets dat ik moeilijk onder woorden kan brengen. Het vertrouwen dat ik van hen geniet maakt mij gelukkig. Dat is burgervader zijn! “

### *Wat is Torhout voor u?*

Norbert: “Torhout heeft twee krachten: de kracht van de kleinschaligheid en de kracht van een centrumstad. 1. Torhout is een stad op mensenmaat waar iedereen, iedereen nog een beetje kent. Een stad die je nog beheerst. Alles blijft persoonlijk en dat merk je bij festiviteiten en allerhande culturele en sportieve organisaties, ook bij manifestaties als Ontbijt op de Markt of het stadstraktaat. 2. Er is de centrumfunctie van Torhout. Mensen van buiten de stadsgrenzen komen hier winkelen, studeren, werken, sporten, of cultuur beleven. Het rust- en verzorgingstehuis, het ziekenhuis, de brandweer, het zijn diensten die meer dan voor de bevolking van Torhout alleen worden aangeboden. Dat alles zorgt ervoor dat ik graag burgemeester ben van Torhout. De kleuters, de kinderen van de lagere school kennen mij en groeten me, het doet mij genoeg. Torhoutenaren houden van hun stad, ze zijn honkvast maar ook een beetje behoudsgezind, ik ben dat ook. Het wil niet zeggen dat we geen oog moeten hebben voor de vooruitgang, de nieuwe dingen des levens, we moeten mee evolueren met onze tijd !

### *Wat zou u anders doen?*

Norbert: “ Was ik geen burgemeester geworden dan was ik drukker gebleven. Ik heb dat altijd graag gedaan. Had ik mij met evenveel energie voor mijn bedrijf ingezet als voor de politiek en mijn verenigingen dan werkte ik met tien mensen, zegt mijn vrouw altijd. Maar zouden we dan gelukkiger zijn? Met mijn karakter ? ... Ik geloof van niet. Ten ander ik geloof in een lot dat voorbestemd is. Waarom werd ik burgemeester in Torhout, je kan daar niet altijd een pasklaar antwoord voor vinden, wellicht omdat het zich zo aandiende. “

### *Wat zou u anders doen naar het beleid toe?*

Norbert: “Tja. Men kan niet ontkennen dat bepaalde zaken lang duren: de bouw van het cultuurcentrum, de op- en afrit van de autosnelweg en de inplanting van het bedrijventerrein. Mocht ik de mogelijkheden hebben dan zou het moeten sneller gaan.



Ik weet het, niet alles is perfect, de perfectie is niet van deze wereld. Trouwens de beslissing is meestal een democratisch genomen beslissing. Een burgemeester beslist niet over alles alleen, gelukkig maar, ik ben omringd door anderen. Realisaties zijn er op de eerste plaats dankzij de medewerking van onze minister, onze gedeputeerde, schepenen, gemeente- en O.C.M.W.-raadsleden, onze ambtenaren en de personeelsleden, misschien moet ik dat eens meer in de verf zetten. Teamwork is belangrijk.”



*“De aanleg van de op- en afrit van de autosnelweg duurde heel lang maar het project werd uiteindelijk toch afgerond.”*

“Maar op bepaalde ogenblikken dient een burgemeester wel zijn verantwoordelijkheid te nemen. Ik doe dat. Echt verantwoordelijkheid nemen, is zich onthouden van macht(misbruik) en toch de nodige beslissingen durven nemen. Een ander gegeven is dat je als burgemeester jezelf in vraag moet durven stellen. Men kan een mening hebben, en hierbij kan men zich eventueel vergissen, niemand is onfeilbaar, maar zorg ervoor eerlijk te zijn. Als ik thuis kom moet ik ongegeneerd in de spiegel kunnen kijken, met andere woorden correct blijven.

De vraag bijvoorbeeld, mag je aan dienstbetoon doen ? Mijn antwoord hierop is: je mag tussenkomen voor iemand zolang als het niet ten nadele van iemand anders is of de gemeenschap schade berokkent. Een andere gedachte is: een stad heeft een sociale functie. Enerzijds geven



we mensen werk die elders niet aan de bak komen, maar anderzijds moeten we op elk niveau bekwame mensen hebben. Een stad besturen en uitdragen anno 2011 is geen kleinigheid. Ik dien mij te omringen met kundige medewerkers, schepenen, raadsleden en personeelsleden. Niemand is specialist op elk domein. De eerste wijsheid is: weten dat je niet alles weet! Een burgemeester moet net als ieder ander naast zijn mogelijkheden ook zijn beperkingen kennen. Al vlug ervaar je dat je sommige problemen niet alleen kunt oplossen, ook een burgemeester heeft hulp nodig. Maar bij dit alles moet je er voor zorgen geen eeuwige twijfelaar te zijn.”

*Veiligheid is een echt stokpaardje van u, hebt u er nog andere?*

Norbert: “Ja, ik hou niet van een overaanbod van wetten en reglementen. Niets is even rechtvaardig voor iedereen. Dat wil niet zeggen dat er geen wetten moeten zijn maar menselijkheid moet altijd primeren. Als er niets anders meer is dan wetten en reglementen dan maakt een beleid zichzelf voor een stuk overbodig. Ons land kent teveel wetten en reglementen, bovendien spreken ze soms elkaar tegen. Een teveel aan reglementen is soms oorzaak van te lange procedures, dit kan voor enorme vertraging zorgen, ook de gemeenten moeten hiervoor oppassen.”

*U blijft er toch rustig bij. Als u het over veiligheid hebt, maakt u zich veel drukker.*

Norbert: “Logisch. Dat is onze eerste verantwoordelijkheid. Toen ik voor het eerst de eed aflegde als burgemeester bij gouverneur Vanneste zei die me: vanaf nu bent u verantwoordelijk voor de veiligheid in uw stad. Voor duizend en één dingen is men als burgemeester verantwoordelijk, voor politionele en de zogenaamde niet politionele veiligheid. Ik heb reeds een paar bommeldingen meegemaakt, hoe ga je hiermee om? Neem je die meldingen al dan niet au sérieux. Gelukkig was het iedere keer onterecht, maar ik neem geen risico. Op een nacht ontstond er brand in een appartement van het Ravenhofgebouw van de Mandel. Ik werd onmiddellijk door de brandweer op de hoogte gebracht; toen ik ter plaatse kwam zaten de bewoners buiten in bange afwachting. Ons kundig brandweerkorps had vlug de brand onder controle, bij zover dat niemand van de andere bewoners diende geëvacueerd te worden. Ik ben bij de bewoners gebleven tot iedereen terug in bed lag. Mensen rekenen op een burgemeester en zijn hulpdiensten bij noodsituaties.”

*Daarom wilde u ook uw reis onderbreken na de dodelijke raid in de stationsbuurt.*

Norbert: “Uiteraard maar dit was niet mogelijk aangezien ik met mijn echtgenote deelnam aan een cruise. Het buikgevoel van een burgemeester zegt dat je op dat ogenblik in je stad moet zijn. Het was een heel nare ervaring, ik was zeer erg getroffen over hetgeen gebeurd was. Zoiets hield ik niet voor mogelijk.



*“Ik ben een gevoelsmens en dus heb ik het soms lastig ...”*

En dan pakt een krant uit met de titel dat Torhout een van de onveiligste steden is, waarschijnlijk geïnspireerd door de brutale wijze waarop de raid plaatsvond. Maar ik ben ervan overtuigd dat dit treffen evenzeer in naburige gemeenten of steden kon plaatsvinden. Het probleem heeft te maken met de drugsmaffia, een strijd

om de afbakening van het territorium dat veel verder strekt dan het Houtlands grondgebied. Overheden en gerecht moeten hier streng tegen optreden. Onze gestichten en instellingen liggen vol met wrakken, die gemanipuleerd zijn door individuen die slechts één moraal hebben: kapitaal. Ik heb het hier niet over kleine garnalen maar over diegenen die de drugshandel domineren”.

*Hoe verwerkt u tegenslagen ?*

Norbert: “Het regent niet van me af. Ik ben een gevoelsmens. Als er iets tegen slaat dan ervaar ik dat als pijnlijk maar ik ben evenzeer in de zevende hemel als er iets lukt. Winst en verlies liggen dikwijls dicht bij elkaar, een Chinees spreekwoord luidt als volgt: “Loof nooit de dag voor het avond is!” Daar schuilt veel waarheid in.

### *Is een stad besturen met een volstrekte meerderheid niet gemakkelijk?*

Norbert: “Het is gemakkelijker dan met een coalitie maar dat betekent niet dat er over een bepaald probleem geen verschillende meningen bestaan ook binnen de eigen meerderheid. Bovendien worden beslissingen genomen in de gemeenteraad en daar zetelen 25 mensen. De CD&V heeft de volstrekte meerderheid, dit wil niet zeggen dat we nooit vragen en wensen opnemen vanuit de oppositie. Bestuurders zijn verantwoordelijk voor iedereen en besturen een volledige stad, van welke kleur of opinie mensen ook zijn.

Een burgemeester moet ten ander boven partijpolitiek staan, al hoeft ik niet mijn ideologie of filosofie te verloochenen. De bevolking mag weten wie ik ben en waar ik voor sta.”

### *Zou u kunnen functioneren in een coalitie?*

Norbert: “Waarom niet. Verschillende partijen verzekerden mij in het verleden: Als je met ons een coalitie zou maken, mag je onze burgemeester blijven. ‘t Moet zijn dat ze mij aanvaarden.”

### *Hoe gaat u om met kritiek?*

Norbert: “Wie verantwoordelijkheid neemt, moet kritiek incalculeren. Als gevoelsmens heb ik het er niet altijd even gemakkelijk mee, dat geef ik grif toe. Maar wat is kritiek?

Een andere mening is geen kritiek. Bovendien probeer ik ook altijd zelf kritisch te zijn, mezelf in vraag te stellen. Ik probeer me ook altijd in de positie van diegenen die kritiek leveren te plaatsen en me af te vragen waarom iemand zo reageert? Dat is leerrijk en leerzaam. Ik begrijp zelfs dat politieke tegenstanders kritiek moeten geven om zich te profileren. Maar slagen onder de gordel doen pijn. Sowieso moet je als burgemeester leren leven met kritiek. Ik ben verplicht te relativieren, anders is men op de duur alleen nog bezig met kritiek. Ik probeer goed te doen en recht in mijn schoenen te staan.”



*Op dinsdag 29 september 1992 bezoekt koningin Fabiola Torhout. “Een fantastische dame”, zegt Norbert.*

*Is dat uw handelsmerk?*

Norbert: “Als burgemeester wil ik een vaderfiguur zijn, een burgervader voor iedereen. Ik ben niet de man van de sterke beleidslijnen en –teksten. Het hoeft ook niet altijd mijn mening te zijn die het haalt.”

*Toch wordt er gezegd dat u altijd het laatste woord wilt.*

Norbert: “Zegt men dat? Op vlak van veiligheid is dat wel zo, toegegeven. Maar als burgervader luister ik naar iedereen, ga ik overal. En dat geven ook andersgezinden toe.”



*“Ik luister naar iedereen en ga overal.”*

*Is dat een type burgemeester dat aan het uitsterven is?*

Norbert: “Ik weet het niet. Iedereen heeft een eigen aanpak. Alles hangt af van persoon tot persoon. Het vraagt ook heel wat inzet want je wordt bezit van de gemeenschap. De problemen van iemand anders worden soms je eigen problemen. Net zoals de problemen van de stad jouw problemen worden. De problemen neem ik soms mee naar huis. Soms wil ik te vlug een oplossing vinden, dat is een fout van mij. Maar het menselijke facet van een probleem haalt bij mij de bovenhand. Ervaring leert me dat ik beter wat afstand neem, dan kan ik beter de kern der dingen inschatten. Politiek vraagt ook geduld. Een lange beslissingsweg en de administratieve molen vervelen ook mij. Maar politiek is de kunst om kansen op het goede ogenblik te grijpen. De diplomatie gaat zijn eigen weg en als de tijd rijp is, moet men toeslaan. En zo tekenen beleids mensen samen met de administratie het beleid uit. De administratie blijft op post, de politici krijgen om de zes jaar examen.”



U maakt bij manier van spreken inderdaad deel uit van het stadspatrimonium maar toen u twintig jaar geleden burgemeester werd, was dat financieel gezien, niet zo evident want u kon daardoor veel minder tijd in uw eigen drukkerij investeren.

Norbert: “Dat klopt. De vergoeding voor burgemeesters lag vroeger een pak lager, nu heb je meer zekerheid. Bovendien heb ik er altijd voor gezorgd dat er geen enkel verband was te vinden tussen mijn werk en de politiek. Geen belangenvermenging! Ik ben een goedkope burgemeester. Zolang als ik burgemeester blijf, hoeven ze mij geen pensioen uit te keren en een nieuwe burgemeester te betalen.”



*De kinderen van de lagere scholen kennen en groeten mij, het doet mij plezier.*

*Zijn er zaken waar u spijt van hebt?*

Norbert: “ Het meeste spijt heb ik over het feit dat Rock Torhout verdwenen is. Deze beslissing hing niet van het stadsbestuur af, gezien het over een privé-initiatief gaat. Dit neemt niet weg dat we ons honderdvoudig hebben ingezet. Gelukkig worden door enkele organisatoren

nieuwe initiatieven genomen zodat het festivalgebeuren terug leven wordt ingeblazen. Verder heb ik de kans gekregen om bij de parlementsverkiezingen op een verkiesbare plaats te staan. Ik heb het niet gedaan. Ik wilde al mijn energie gebruiken om de stad te leiden. Persoonlijk vind ik voor mezelf de combinatie burgemeester - parlementair moeilijk, zeker op de wijze waarop ik mijn ambt probeer in te vullen. Maar pas op! Ik vind het wel nodig dat er burgemeesters in het parlement zitten, op die manier kunnen ze de steden en gemeenten verdedigen. Ik heb nooit spijt gehad dat ik voor Torhout koos.”



*Norbert was elk jaar aanwezig op Rock Torhout in kostuum en met das maar hij hield wel alles nauwlettend in de gaten.*



*Wat is voor u het mooiste plekje van Torhout?*

Norbert: “Het gezelligste is zeker het Ravenhofpark. Pure romantiek.”

*Tevreden over de zaken die tijdens uw beleid werden gerealiseerd?*

Norbert: “Het CC, de op- en afrit naar de autosnelweg en het bedrijventerrein wilde ik kost wat kost realiseren. Het CC en de op- en afrit zijn een feit, het bedrijventerrein zit in de laatste rechte lijn tot verwezenlijking. Maar ook op vlak van sport en cultuur zaten we niet stil, dank aan de schepenen, raadsleden, onze ambtenaren en personeelsleden. En er was de herwaardering van het rust- en verzorgingstehuis. Met dank aan Servais Deroo en zijn team. “

*En wat staat er nog op de agenda?*

Norbert: “De binnenstad moet aantrekkelijker worden. We moeten meer aandacht hebben voor de properteit in de stad. Vuile vlaggen moeten vlugger worden vervangen, meer bloemen en struiken in het stadsbeeld en de Markt moet hertekend worden. Ook de samenwerking tussen de verschillende stadsdiensten kan beter. Een onderzoek moet uitwijzen hoe dat kan gebeuren. De bouw van een nieuw, open stadskantoor, zal daar een belangrijke rol in spelen.”

*Wat is voor u een goed personeelslid?*

Norbert: “Iemand die de kennis van zaken heeft waarvoor hij is aangeduid, hij moet te vertrouwen zijn en menselijk kunnen omgaan met gelijken, chefs en ondergeschikten.”

*Worden de prijzen van huizen en grond niet te duur in Torhout? Dreigt Torhout op die manier geen ‘rustende’ stad te worden, onbetaalbaar voor jongeren?*

Norbert: “Jongeren en economische activiteit zijn belangrijk voor een stad. Daar hamer ik altijd op. Daarom is dat bedrijventerrein een absolute noodzaak. En we gaan inderdaad proberen meer bouwgronden aan te bieden. We doen heus wel ons best op dat vlak. Mag ik verwijzen naar de stedelijke commissie “woonoverleg” waar o.a. sociale bouwmaatschappijen in vertegenwoordigd zijn en de studies rond het “Woonzorgproject” waar serieuze inspanningen worden geleverd.”

*Burgemeesters worden door zowat iedereen opgeëist en zelfs opgejaagd, waar vindt u rust?*

Norbert: “ Op reis ‘t zij met Monique alleen, of samen met vrienden, dan ben ik los. Ik lach graag en lachen is de beste therapie ter bestrijding van vele kwalen. Gelukkig is praten met mensen en tussen de mensen zijn, ook een vorm van ontspanning voor mij. Ook aan het kapelletje van Wijnendale of in het Ravenhofpark kan ik heel rustig worden. En op zondagavond bezoek ik samen met Monique vrienden.”

*Hoe belangrijk is uw familie voor u? U was apetrots toen uw eerste kleinzoon werd geboren...*

Norbert: “ Familie is zeer belangrijk in het leven. Het gezin is de hoeksteen van de maatschappij. Wanneer het gebeurt dat ik er eens door zit, is Monique mijn eerste toevlucht. Zonder haar is niets mogelijk. Als puntje bij paaltje komt is de familie, vrouw en kinderen, een vangnet. Ook zussen of broers kunnen, soms zonder dat ze het vermoeden, in bepaalde momenten een opvang zijn. Ook echte vrienden zijn dat.

Flor, ons kleinkind is onze God. Het eerste woord bij het opstaan gaat over Flor en het bij het slapen gaan is het laatste woord evenzeer over hem. Is dat niet bij ieder grootouder zo?”



*Ook kleinzoon Flor kwam Norbert en Monique feliciteren tijdens het grote feest voor de burgemeester op 15 oktober. Vl.n.r.: Geert, Norbert, Monique en Flor.*

### *Zit u vaak alleen in het stadhuis?*

Norbert: “Ja hoor, vooral ’s avonds maar ook op zaterdag en soms op zondagnamiddag kan ik in alle rust dossiers voorbereiden of speechen maken. Soms beweert ik: “Ik moet de geur van het stadhuis opgesnoven hebben, dan is mijn dag goed”. Ik weet nu al dat ik bij de verhuis naar het nieuwe stadskantoor mijn bureel zal missen. Dit bureel past bij mij.”

### *Hoe gaat u met stress om?*

Norbert: “Het klinkt misschien vreemd maar ik ben niet echt stressbestendig. Mocht ik na een avondvergadering onmiddellijk naar bed gaan, zou ik de slaap niet kunnen vatten. Eerst kijk ik naar het Nieuws of Terzake, het ontspant me. Maar iedereen weet natuurlijk dat toneelspelen voor mij de grote uitlaatklep is. Als acteur sta je ook onder spanning maar net dat werkt op andere domeinen ontspannend. Het theater heeft me op alle vlakken veel bijgebracht, zoals bijvoorbeeld inlevingsvermogen. En dat is nodig. Een voorbeeld van een extreme dag (een bepaalde zaterdag): Na een huwelijk in het stadhuis, volgde een begrafenis, daarna een huwelijksjubileum waarna ik nog even naar de familie van de afgestorvene diende terug te keren om vervolgens naar een verjaardag te gaan en te eindigen op een fuif in de Mast. Je moet dus wel een paar keer de knop kunnen omdraaien.”

### *Bent u ooit echt bang geweest?*

Norbert: “Dat hangt af van de omstandigheden. Soms krijg je de kans en de tijd niet, bang te worden. Ik maakte twee bomalarmen mee - gelukkig loze. Eens werd ik zelfs in mijn huis persoonlijk bedreigd. Daar sta je toch even bij stil. Maar dat verandert niets aan mijn beleid. Ik blijf hard gekant tegen drugdealers die criminaliteit veroorzaken en het leven van jonge mensen kapot maken.

Bij het nemen van beslissingen, denk ik aan de mogelijke gevolgen, is dat bang zijn? Ik weet het niet. Het doet me nadenken.”

### *Welke gebeurtenis bepaalde eigenlijk het sterkst uw leven?*

Norbert: “Het ogenblik dat ik in Torhout kwam wonen om samen met Monique een benzinepomp uit te baten. De verhuis van Torhout naar Wijnendale was ook heel belangrijk om nog maar te zwijgen over de oprichting van toneelvereniging 't Fonteintje.”

*Hoe ziet u de ideale politicus?*

Norbert: “Die bestaat niet.”

*Waar streeft u dan naar?*

Norbert: “Om zo dicht mogelijk bij en tussen de mensen te staan in vreugde en verdriet.”

*Wat kan er beter bij u?*

Norbert: “Ik zou liever wat stressbestendiger zijn, problemen wat makkelijker van me af kunnen zetten, meer geduld hebben en minder nerveus zijn. Mensen denken dat ik een rustig type ben maar dat is helemaal niet zo hoor!”

*Hoelang gaat u door als politicus?*

Norbert: “Indien ik kan, wil ik 25 jaar burgemeester zijn. Dus tot 1 januari 2017.”

*Bent u niet bang voor het jaar te veel?*

Norbert: “De uitslag van de verkiezingen zal dat bepalen”.

*Zijn er na al die jaren nog zaken waar u wakker van ligt?*

Norbert: “Dat ik tijd te kort zal komen. Ik ben nog altijd met heel wat zaken tegelijkertijd bezig. Ik vecht en werk voor alles waarvoor ik mij engageer. Ik kan moeilijk op mijn lauweren rusten, ‘t is eigen aan mijn karakter.”

*Wat is de grootste les die u uit uw politieke loopbaan hebt getrokken?*

Norbert: “Dat je als burgemeester soms eenzaam bent. Het gebeurt dat ik knopen moet doorhakken. De ultieme beslissing nemen en dan weet je: “Hoge bomen vangen veel wind.” Maar ik ben wie ik ben en ik blijf zo. Dat is al twintig jaar zo en zal nooit veranderen. Op scène speel ik een rol, als burgemeester ben ik mezelf!”



*“Als burgemeester ben je soms eenzaam.”*

# 15 oktober: een groots feest op mensenmaat!

---

Op 15 oktober 2011 werd burgervader Norbert De Cuyper door het stadsbestuur van Torhout in de bloemetjes gezet omdat hij als burgemeester Torhout al twintig jaar bestuurt. De samenwerking met de Sint-Rembert Scholengroep maakte er een groots feest op mensenmaat en niveau van. Ervaring, creativiteit en jong talent zijn samen tot veel in staat. Een proevertje.



*Norbert De Cuyper:*

*“In de loop van 20 jaar is het er niet eenvoudiger op geworden. De maatschappij is veranderd, geëvolueerd. Meer wetten en decreten (soms teveel). Mensen zijn mondiger geworden. ‘t Is complexer, dan vroeger.”*



### *Wim Mestdagh en Gerard Naeyaert*

“De familie de Cuyper was de familie van de verkiezingscampagnes”, geeft de huidige voorzitter van de gemeenteraad in Torhout mee. “Ze waren bij manier van spreken de uitvinders van de autokaravaan. Het was niet vader Gaston die dat deed maar de zonen Norbert en Bernard. Zo dynamisch en actief en zo kwam die karavaan ook over.”

“Norbert is de man van de jubilea. Dat is echt zijn dada. Hij wil geen enkel jubileum missen. Hij maakte natuurlijk wel eens vreemde toestanden mee. Zo mocht hij eens onverrichter zake zijn schaal weer meenemen naar huis want het stel was uiteen gegaan. En ter gelegenheid van een 25-jarig jubileum vroeg hij aan de zoon hoe oud die was. 27 antwoordde hij.”

“En iedereen weet natuurlijk dat het CC de Brouckere bijna zijn dood werd. Letterlijk. Tijdens de bouwwerken is hij daar 's avonds in een put getuimeld en bleef daar een uur liggen met een schouderblessure.”

Wim Mestdagh volgde Norbert De Cuyper op als schepen van feestelijkheden. “Norbert had uiteraard een goede opleiding gekregen van Roger Windels maar hij heeft altijd zijn eigen accenten gelegd. Hij was en is een volksvriend. Altijd wil hij volk rondom zich. Hij is zot van alle mensen. En ik ken ook geen meer gedreven mens dan Norbert. In alles wat hij doet.”

“Als schepen van feestelijkheden ben ik vijftien kilo bijgekomen. Norbert kent dat verschijnsel.”









### *“Dank u!”, zei Norbert op 15 oktober*

“Beste mensen, het is niet alleen mijn feest maar vooral ook uw feest. Als wij hier kunnen vieren is het dankzij u, dankzij de morele steun die we al die jaren van u mogen ervaren. Ieder lied dat hier wordt gezongen, elk instrument dat hier zijn mooiste klanken laat horen, ieder muziekstuk dat hier wordt gebracht wil ik opdragen aan u allemaal en aan ieder van u in het bijzonder.

Feesten is vieren, is danken en blij zijn om wat was en hopen op wat komen moet. Ik ben dankbaar voor 20 jaar verbondenheid met de Torhoutse bevolking. Mooie momenten heb ik ervaren bij één of andere officiële steenlegging, een opening of viering van allerhande projecten en instellingen.

We hebben ministers, we hebben zelfs de koningin, prinsen en prinsessen in onze stad ontvangen. Maar de mooiste ogenblikken zijn die als ik in een gezellig samenzijn die Torhoutse hartelijkheid mag ervaren, ‘t zij op een jubileum, een huwelijk, een huldiging of als ik in een serene intieme en persoonlijke ontmoeting, een steun mag betekenen voor hen die, omwille van omstandigheden onafhankelijk van hun wil, het moeilijk hebben. “

“Ik heb het geluk dat ik altijd omringd ben door kundige mensen. Heel wat realisaties zijn er dankzij aanbevelingen van de adviesraden,

vooral dankzij de inbreng van goede schepenen en trouwe raadsleden, op dat vlak ben ik altijd verwend geweest. Misschien moet ik dat eens meer onderlijnen. Een zeer grote steun ervaar ik van de voorzitter van de gemeenteraad, eregedeputeerde Gerard Naeyaert. Ik mocht en mag mij verheugen om bekwame en gedreven OCMW-voorzitters en goede raadsleden. Goede, bekwame, gemotiveerde personeelsleden zijn onmisbaar. Ik dank het managementteam, de diensthoofden en alle personeelsleden, zonder hun medewerking is niets mogelijk.”

Ik ben gelukkig met de organisatie van het Sociaal fonds van de burgemeester, dat activiteiten organiseert om diegenen te ondersteunen die omwille van medische of andere redenen het moeilijk hebben.

Ik ben dankbaar als meer dan 150 Torhoutse vrijwilligers zich de zaterdag van Torhoutkermis spontaan inzetten ten dienste van de bewoners van het Dominiek Savio Instituut. Ontroerend was het hoe ze ontvangen werden, een maaltijd werden aangeboden en ze konden gratis genieten van de kermisattracties.

Ik ben trots en dankbaar ten aanzien van hen die Torhout naam en faam bezorgen en hoge toppen scheren, ‘t zij in de sport, in de cultuur of als kunstenaar. Dankbaar om zoveel organisatoren die Torhout doen leven, we zijn een levende stad. Omliggende gemeenten en steden roemen ons hiervoor.

Beste mensen:

Torhout is een stad op mensenmaat. We kennen elkaar! Het persoonlijke is een rijkdom op zich, als mensen het goed invullen. De kinderen van de lagere scholen kennen en groeten mij, het doet mij plezier. Als ik naar het stadhuis kom en tien mensen hebben mij onderweg een goedendag gezegd, dan kan mijn dag niet meer stuk.

‘t Gebeurt bij fuiven dat ik hier in de Mast een kijkje kom nemen. De jongeren zijn vriendelijk en komen me spontaan groeten, schertsend zegt er dan één: “Opa ben je nog naar je bedde niet”.

Torhout, een stad op mensenmaat: ‘k Heb Torhout ooit vergeleken met een bloem. Middenin heb je de kern, de binnenstad en daar rond heb je zes kleurrijke blaadjes elk met hun eigenheid en typische manier van zijn: de verschillende wijken.”







*“Ik heb een vrouw uit de duizend!”*

“Iemand die twee tot drie maal opnieuw het eten opwarmt, omdat ik laat thuis kom. Die de telefoon opneemt en notities neemt als één of ander probleem zich voordoet, of als iemand een dringende of dwingende vraag heeft. Iemand die naast de dankbetuigingen ook de jammerklachten en de minder aangename opmerkingen aanhoort en noteert. Iemand die blij is en in stilte jubelt, als een dossier een gunstig verloop kent. Iemand die begrijpt dat een burgemeester een stukje bezit is van de gemeenschap en het tekort aan familiaal leven voor kinderen en kleinkind opvult langs haar eenvoudige, gulle moederlijke ingesteldheid. Zij is het begin en einde van alles: Monique. Zonder Monique zou het allemaal niet mogelijk zijn. Ik heb een vrouw uit de duizend, wat zeg ik uit de 20.000. Want het schijnt dat we ‘ongeveer’ 20.000 inwoners hebben.

De belangrijkste troeven van een burgemeester zijn: een vrouw en een maag die weinig reclameren. Het laatste heb je nodig voor de recepties, het eerste is altijd gemakkelijk.”





# Commentaar uit eigen (politiek) midden

---

**Burgemeester De Cuyper is niet alleen in Torhout bekend maar ook daarbuiten. Hij blijkt bovendien ook een loyaal partijlid van de CD&V te zijn. Vandaar dat boegbeelden als gouverneur Paul Breyne, uittredend eerste minister Yves Leterme, Vlaams minister Hilde Crevits en gedeputeerde Bart Naeyaert hun zegje wilden doen over Norbert.**



*Onderaan v.l.n.r.: schepen Kristof Audenaert, minister Hilde Crevits en gedeputeerde Bart Naeyaert; bovenaan v.l.n.r.: schepen Paul Vanthournout, schepen Lieselotte Denolf, schepen Servais Deroo, Monique De Zaeyer, schepen Willy Depoorter, burgemeester Norbert De Cuyper, uittredend eerste minister Yves Leterme en gouverneur Paul Breyne.*

## *Gouverneur Breyne*

“Een goede burgemeester moet luisteren naar de mensen en dicht bij de bevolking staan”, zegt gouverneur Breyne. “Maar hij mag ook geen slaafse uitvoerder zijn van de wensen van die bevolking. Integendeel, een burgemeester moet altijd en overal zijn verantwoordelijkheid nemen. Norbert De Cuyper vervult die voorwaarden.”

“Ik word al twintig jaar door burgemeester De Cuyper opgebeld. Omdat ik als gouverneur verantwoordelijk ben voor de coördinatie van de veiligheid, heb ik met Norbert een functionele relatie. Maar doorheen die vele jaren groeide die ook uit tot een vriendschapsrelatie. Overigens durf ik zeggen dat ik met alle West-Vlaamse burgemeesters een vertrouwensrelatie heb.”

## *Uittredend eerste minister Yves Leterme*

“Volgens Martin Luther King moet een goed bestuurder ‘a tough mind’ hebben en ‘a tender heart’. Hij moet, met andere woorden, beslissingen kunnen nemen, kordaat zijn maar met een hart dat open staat voor anderen. Norbert verenigt beide zaken. Hij komt tot de kern van de zaak, kent de problemen en staat open voor iedereen.”

“Ik heb ook nog een lokaal mandaat uitgeoefend in Ieper, toen Paul Breyne er burgemeester was. Dat geeft je veel genoegdoening want je kan iets doen voor de lokale mensen. Maar toen ik dertien à veertien jaar was, had ik twee grote ambities: de Tour de France winnen en iets internationaals doen. De Tour mag ik vergeten, het tweede zal ik doen via mijn job bij het OESO. Waarmee ik wil zeggen dat mijn ambitie hoger lag dan het lokale. Maar ik heb alle respect voor mensen als Norbert die voluit kiezen voor het lokale. Hij weet dat hij me altijd mag bellen. En wat toegezegd werd voor Torhout, werd ook uitgevoerd. Met Hilde Crevits heeft Torhout uiteraard een heel degelijke pleitbezorgster.”

## *Vlaams minister Hilde Crevits*

“Een burgemeester moet goed luisteren, goed kijken en goed kunnen handelen. Als schepen heb ik zeven jaar praktijkervaring opgedaan bij burgemeester Norbert De Cuyper. Wat mij altijd bijblijft is

de ongelooflijke openheid van geest die Norbert heeft. Als er over bepaalde thema's zware discussies waren, zelfs binnen de eigen partij, dan bleef daar nadien niets van hangen bij Norbert. Zelfs al maakt hij zich kwaad, nadien vergeet hij dat. “

“Norbert heeft mij trouwens getrouwd. Dit ter zijde. Norbert heeft een aparte persoonlijkheid die getuigt van een grote, emotionele intelligentie. Hij heeft een neus voor problemen, ook en zelfs vooral menselijke, en dat vind ik een zeer goede kwaliteit als burgervader.”

“Norbert heeft me ook leren handjes schudden. De eerste keer kreeg ik twee handjes van hem en ik weet nog goed dat ik dat toen verschrikkelijk vond. Maar dat was een teken van respect en vriendschap. En nu doe ik het zelf omwille van dezelfde redenen.”

### *Gedeputeerde Bart Naeyaert*

“De burgemeester en ikzelf zijn vooral heel veel samen op stap geweest in de periode dat ik schepen was vanaf 2001 tot en met 2006. Hij heeft mij toen een aantal spreuken leren kennen die ik nooit van iemand anders gehoord had. We hebben ook veel gelachen en over het leven gefilosofeerd in die periode. De enige periode dat hij wat ongenietbaar kon zijn, was de periode van de repetities voor het toneel van ‘t Fonteintje’ in november. De combinatie van de politiek en het ander toneel was dan slopend.”

“Een eerste spreuk sluit met enige goodwill aan bij mijn huidige bevoegdheid als gedeputeerde van landbouw van de provincie West-Vlaanderen (ik probeer fonetisch te schrijven):” **u vet zwien wit nie dat e mager zwien hoenger eet.** “ Vrij vertaald: een dikke politicus of ambtenaar (figuurlijk dik dan), beseft niet altijd dat een burger door zijn beslissing wel eens serieus in de miserie kan zitten. Ik herinner me niet meer in welke context hij die spreuk gebruikte. Ik weet wel wat hij er mee bedoelde. Het is zo moeilijk om te beseffen en te begrijpen wat een ander mens te kort komt, tenzij je aan hetzelfde tekort lijdt. Norbert is altijd goed blijven beseffen dat hij die concrete mens die hem aanspreekt met een heel concrete vraag, niet mag negeren. Dat hij elke vraag ernstig moet nemen en moet doen wat in zijn mogelijkheden ligt om een oplossing te vinden. En als hij daar niet kon aan tegemoet komen, dan probeerde hij dat ook te kaderen voor die mens.

Het algemeen belang is immers belangrijk, maar niet belangrijk genoeg om te vergeten dat je voor individuele mensen werkt.”

“Een tweede spreuk past eerder in de biodiversiteit of in de neus-, oor- en keelbranche, vooral het eerste en het laatste dan: als dit zich voordoet, **stoppen plots al de puuten met kwoaken in ene nacht**. Daarmee bedoelde hij: Iedereen meent er het fijne van te weten, maar op het ogenblik dat bij zware beslissingen één iemand de verantwoordelijkheid moet nemen, zwijgen al diegenen die het op voorhand meenden te weten plots in alle talen. Veiligheid is nu eenmaal één van die dingen waar onze burgervader terecht heel erg mee begaan is. Als het ging over fuiven, over festivals, drugs, verkeersveiligheid ... dan **‘terte hij door’**. Als schepen van jeugd moest ik hier soms wel eens milderend optreden omtrent de jeugdfuiven. Maar hij begreep dat ook. Ik ben blij dat ik een heel stuk van mijn politieke leerschool stage heb mogen lopen bij onze burgemeester. Twee zaken heb ik expliciet geleerd van Norbert: dat je er moet invliegen en dat je altijd moet praten met de mensen, nooit discussies uit de weg mag gaan.”

# “Meerwaarde voor Torhoutse CD&V”

---

Johan Windels is voorzitter van de Torhoutse CD&V en kan het belang van Norbert De Cuyper voor hun partij niet voldoende onderlijnen.

“De politieke loopbaan van Norbert is voor mij voor een deel ook een persoonlijke aangelegenheid want Norbert heeft mijn vader als burgemeester opgevolgd. Dat Norbert dat deed, was logisch en natuurlijk. Het gebeurde spontaan en werd door iedereen op enthousiasme onthaald.”

“In de voorbije periode groeide hij voor de CD&V Torhout uit tot een waar stemmenkanon. In 2006 was hij goed voor 3832 voorkeurstemmen. Wie doet hem dat na? In weinig afdelingen is dat trouwens zo. We zijn er ons van bewust dat dit een enorme troef is. Anderzijds beschikken wij ook over zeer waardevolle kandidaten die in de toekomst die rol zullen kunnen overnemen.”

“Wat mij opvalt, is dat Norbert zelfs met het ouder worden geen stemmen verliest. Integendeel, hij wint er bij! Dat betekent dat hij een echte leider is.”

## *Overleg*

“Een van de sterke kanten van Norbert als beleidsman is zijn drang naar communicatie. Hij communiceert altijd, pleegt overleg, raadpleegt de partij. Samen zoeken we naar oplossingen of reacties. Hij speelt nooit cavalier seul.”

“Nu we het toch over de partijwerking hebben, moet ik zeker meegeven dat Norbert een volwaardig lid is van de partij in alle geledingen, op alle fronten. Hij is lid van het bureau, van het bestuur, neemt deel

aan de ledensamenkomsten en woont de provinciale en nationale congressen bij.”

*“Hij beperkt zich op partijvlak dus niet tot Torhout alleen. Nee, hij is een actieve, trouwe partijman op alle fronten.”*



*Johan Windels als voorzitter van de Torhoutse CD&V en ‘zijn kopman’ burgemeester Norbert De Cuyper.*

### *Natuurlijke burgervader*

“Na al die jaren als burgemeester mogen we zeggen dat Norbert de natuurlijke burgervader van Torhout is geworden. Hij is onze burger-vader! In zijn beleid staat hij boven de partijgrenzen. Nooit vraagt hij een partijkaart aan iemand die hem om hulp vraagt. Maar hij blijft daarbij uiteraard altijd binnen de wettelijke grenzen.”

“Norbert is een zeer gedreven en rusteloos iemand met een grote verantwoordelijkheidszin. Hij schrijft een strategie uit en gaat nooit roeke-loos te werk. Hij probeert ook altijd de beste oplossing voor iedereen

te zoeken. In alles wat hij doet, streeft hij een foutloos parcours na. Daarom moet hij alles weten, geeft hij zijn opinie zonder de bemoeizieke schoonmoeder te spelen. Veiligheid en menselijk contact zijn twee waarden die hij zeer belangrijk acht. Dat mensen voor hem belangrijk zijn, zet hij kracht bij door werkelijk overal aanwezig te zijn. En ik hoef u ook niet te vertellen dat hij nostalgie heeft naar het grote Rock Torhout van weleer...”

### *Een goed mens*

“We gaan er natuurlijk geen heilige van maken maar ik stel gewoon vast dat Norbert een ingoed mens is. Er is het fonds van de burgemeester waarmee hij sociale werken bekostigt maar zelf doet hij ook heel veel voor armen en eenzamen. Hij praat met ze, steunt ze en geeft hen een gevoel van geborgenheid en eigenwaarde. Of hij troost ze gewoon. In alle stilte.”

Wij vroegen ook aan de huidige Torhoutse schepenen hoe zij Norbert als burgemeester en mens ervaren.



*De Torhoutse schepenen periode 2007-2012 met v.l.n.r.: waarnemend secretaris Niek Van Thomme, Paul Vanthournout, Willy Depoorter, Norbert De Cuyper, Eddy De Ketelaere, Lieselotte Denolf, Servais Deroo en Kristof Audenaert.*



### *“Groot hart voor iedereen”*

Schepen Paul Vanthournout vraagt zich af hoe Norbert het liefst wil herinnerd worden als politicus?

“Norbert verdiende al heel wat strepen als schepen van cultuur en feestelijkheden. Op vlak van feestelijkheden is hij onnavolgbaar. Hij weet wel voor alles een feestje uit te bouwen... En ik hoef u ook niet te zeggen dat Norbert een echt cultuurmens is. Toneel spelen, is hem op het lijf geschreven. Op beleidsvlak heeft hij hemel en aarde bewogen om hier een modern cultureel centrum te kunnen bouwen. De eerste steenlegging, de inhuldiging van het CC de Brouckere en de uitbreiding van de gebouwen in 2003 waren voor hem allemaal culturele voltreffers. Of zou Norbert herinnerd willen worden als de man die de op- en afrit van de A17, nu de E403, verwezenlijkte. Toen hij in maart 1993 het lint doorknipte van de op- en afrit, moet dat voor hem ongetwijfeld een moment de gloire zijn geweest. Of zou zijn zorg voor mensen, zijn sociale bekommernis op de voorgrond treden? Hij heeft er in elk geval ook toe bijgedragen dat het rust- en verzorgingstehuis de best mogelijke voorzieningen kan bieden aan onze bevolking. Moet men hem later gedenken als de man met verantwoordelijkheidszin die van de veiligheid van zijn stad en zijn inwoners de grootste prioriteit maakte. Of als de burgemeester die een nieuw bedrijventerrein ont-sloot? Wordt het nieuwe stadskantoor zijn magnum opus? Of zullen ze later zeggen dat Norbert die burgemeester was die alle festivals, behalve eroticafestivals, een goed hart toedroeg? Ik denk dat ik weet, hoe Norbert de geschiedenis wil ingaan. Als de burgervader met een groot hart voor iedereen. De man die overal aanwezig is, in voorspoed maar ook in droefenis, de man die voor iedereen aandacht heeft en met hart en ziel tussen zijn Torhoutenaars staat.”

### *“Een echte verzoener”*

Schepen Servais Deroo ziet burgemeester Norbert De Cuyper als de ideale verzoener.

“Norbert is heel belangrijk voor Torhout als verzoener, onderhandelaar en hij kan heel goed problemen oplossen. Hij drijft de problemen niet op de spits, maar door zijn sterk inlevingsvermogen (empathie) weet hij veel moeilijkheden te voorkomen.”

“Norbert is een innemende en sterke persoonlijkheid met een heel grote empathie. Door zijn alom aanwezigheid en zijn sterke aanspreekbaarheid kent hij de problemen van de mensen en hij probeert daar oplossingen voor te vinden.”

“Met de burgemeester heb ik een heel goede en correcte relatie. We delen niet altijd dezelfde mening, maar uiteindelijk heb ik bewondering voor zijn wijsheid. Na een eerlijke discussie kan ik mij met veel respect neerleggen bij zijn voorstellen en steun ik hem daarin dan ook ten volle.”

### *“Trainer van ons team”*

Schepen Eddy De Ketelaere noemt Norbert De Cuyper de ideale coach.

“Norbert is uitermate belangrijk voor onze stad omdat hij openstaat voor iedereen. Hij is echt een burgervader in de letterlijke zin van het woord. Sedert de start van mijn politieke loopbaan in 1994, beschouw ik hem als een ideale coach, de trainer van ons team. Hij weet als geen ander de teamspirit te bewaren. Goed overeenkomen, staat dan ook hoog in zijn vaandel. Zijn persoonlijkheid maar ook zijn présence zijn erg typerend. Het is iemand waar ik elke dag iets van leer.”

### *“Op Norbert kan je rekenen”*

Schepen Willy Depoorter somt een lijstje goede eigenschappen op van burgemeester Norbert De Cuyper en besluit dan kort en krachtig dat je op Norbert kan rekenen.”

“Norbert kent heel Torhout, zijn mensen, hun vreugde en verdriet. Hij is mens met de mensen. Daardoor kan hij elk dossier, elk probleem, elke vraag, goed inschatten. Hij is niet alleen toegankelijk voor klein en groot maar kan ook omgaan met groot en klein. Ik durf zeggen dat hij leeft voor zijn Torhout en dat Torhout leeft met hem..Hij weet zijn volle gewicht in de schaal te werpen als het om het belang van Torhout en zijn bewoners gaat. Denken we maar aan de op- en afrit, bedrijvigheid en woonkansen. Opgeven, staat niet in zijn woordenboek. Zeker niet als het zaken zijn die Torhout aanbelangen.”

“Je weet ook wat je aan Norbert hebt. Hij staat voor eerlijkheid en trouw. En hij is een sterke acteur, die zijn talent weet te gebruiken. Een volkse figuur die zich weet aan te passen aan elke situatie, droefenis of plezier, met een warm hart voor iedereen.”

“Norbert is de burgemeester, draagt de verantwoordelijkheid. Hij stelt eisen en vragen en verwacht een correcte opvolging van de dossiers. Hij drukt spontaan zijn appreciatie uit maar laat ook merken als het hem niet zint. En je mag er altijd een beroep op doen, zelfs in netelige situaties komt hij je stevast steunen. Bovendien is het een goed bemiddelaar...’k Heb dat opgevangen ... Zou je dat niet zo doen ... Je moet het maar eens bekijken, en als ‘t nodig is kunnen we samen gaan. Slotsom: op Norbert kan je rekenen.”

### *“Hij wil de polsslag van zijn stad voelen”*

Schepen Kristof Audenaert ziet huidig burgemeester De Cuyper als zijn gids doorheen het Torhoutse politieke landschap.

“In zijn twintig jaar als burgemeester is onze stad veel veranderd. De op- en afrit, ons cultureel centrum en de ontwikkeling van de KATHO worden terecht aangehaald als zeer belangrijke realisaties. Maar onze burgemeester heeft in de eerste plaats van Torhout een hartelijke stad gemaakt. Een stad die leeft, die bruist en waar iedereen welgekomen is.” “Onze burgemeester is een echte burgervader. Voor iedereen staat zijn deur open, iedereen wil hij in de mate van het mogelijke helpen. Het is een warme persoonlijkheid die graag onder de mensen is. Die steeds opnieuw de polsslag van zijn stad wil voelen. Hij wil er bij zijn als er gelachen wordt, maar ook als er tranen vloeien. Een mens onder de mensen, kortom.”

“Persoonlijk beschouw ik hem als mijn gids doorheen het Torhoutse politieke landschap. Als 23-jarige deed ik als groentje mee aan de verkiezingen. Onervaren en met veel vragen. Hij heeft mij telkens weer op weg geholpen, mij vertrouwen gegeven. Zodanig dat ik er vol enthousiasme voor ging en blijf gaan. Ook nu ik schepen ben, staat hij mij geregeld bij met veel wijze raad, toont hij mij de weg. Ik ben hem daar erg dankbaar voor.”

## *“Norbert is Torhout”*

Schepen Lieselotte Denolf geeft toe dat Norbert haar kan ontroeren.

“Norbert is Torhout... Hij is dé volksman in een volkse stad. Hij leeft voor Torhout en ademt zijn stad uit. Hij verpersoonlijkt als het ware de kleinschalige vriendelijke, feestende stad waar hij burgemeester van is en geeft aan de Torhoutenaar het gevoel dat ze in Torhout een thuis kunnen vinden.”

“Het is een optimistische man met zeer veel mensenkennis. Hij blijft zichzelf en geeft de moed nooit op. Onvermoeibaar bezoekt hij evenement na evenement met als gevolg dat hij een bijzondere feeling heeft voor wat de Torhoutse burger denkt. Hij heeft een groot empathisch vermogen en weet op het juiste moment mensen te raken, zowel in feeststemming als in momenten van rouw. In onderhandelingen vindt hij vaak de juiste aanpak waardoor hij een verrassend goed resultaat kan behalen. Heel wat mensen onderschatten hem, doordat ze niet verder (willen) kijken dan de goedlachse zwaaiende burgervader. “

“We hebben een relatie van wederzijds respect en vertrouwen. Daar hecht ik heel veel belang aan. Hij probeert er op cruciale, moeilijke vergaderingen te zijn om zijn schepenen te ondersteunen. We zijn op heel wat punten verschillend, de leeftijd alleen al, maar dat is niet echt een hindernis, omdat ik bij hem terecht kan met verzuchtingen en hij ook wel wat opbouwende kritiek aanvaardt. Hij kan me zeer ontroeren met zijn warme persoonlijkheid en zijn liefde voor mensen.”

*Infracx is, net als de burgemeester, het gezicht van Torhout*

## Een bedrijf op mensenmaat

---

Burgemeester Norbert De Cuyper is uiteraard het gezicht, het uithangbord van Torhout maar sinds kort kreeg hij er stevige concurrentie van ... Infracx bij. Wie via de autosnelweg Torhout binnenkomt, ziet in de verte het imposante, groene Infracx hoofdkwartier verleidelijk lonken. Als een Sirene zuigt het alle blikken naar zich toe. Moderne architectuur die blijvend is.



Paul De fauw (62), zoon van gewezen gedeputeerde Hilaire en broer van huidig gedeputeerde Dirk, is algemeen directeur van Infracx. Infracx is een netbedrijf aardgas, elektriciteit, kabeltelevisie en riolering.

WVEM

Geen Infracx zonder WVEM, zeker in Torhout niet. De groene bestelwagens en het groene logo van de West-Vlaamse Elektriciteits Maatschappij blijven voor goed op het netvlies van heel wat Torhoutenaren gebrand. “We zijn meer dan veertig jaar in Torhout aanwezig”, zegt Paul De fauw.

We duiken even de geschiedenis in. De WVEM werd op 7 april 1924 door de provincie West-Vlaanderen samen met 18 gemeenten opgericht, om de bedeling van elektrische energie op het grondgebied van de aangesloten gemeenten te verzekeren. Voor de fusies liep dat op tot meer dan 50 gemeenten. In 1969 startte de distributie van aardgas. Vanaf 1970 was de WVEM de eerste intercommunale in de provincie West-Vlaanderen die een kabeltelevisienet uitbouwde. In 1976 werd de WVEM ook zelf elektriciteitsproducent, onder andere in Harelbeke. WVEM werd Infrac West. Dat maakt deel uit van Infrac cvba dat sinds 2007 instaat voor de exploitatie, het onderhoud en de ontwikkeling van alle leidinggebonden nutsvoorzieningen (aardgas, elektriciteit, kabeltelevisie en / of riolering) op het grondgebied van de gemeenten die daarvoor bij Interelectra, Iveg, Infrac West, PBE of Riobra aangesloten zijn. Op 15 oktober 2009 werd het nieuwe hoofdkantoor in Torhout officieel geopend.”

Paul De fauw is sedert 1973 actief binnen de WVEM waarvan een vijftiental jaar als algemeen directeur. Toen de samenwerking tussen bedrijven uit Antwerpen, Limburg, Vlaams-Brabant en West-Vlaanderen tot Infrac cvba leidde, werd hij ook daar algemeen directeur.

### *Vertrouwen*

“De relatie Infrac West-Torhout is er een gebaseerd op vertrouwen”, maakt Paul De fauw duidelijk. “Alle activiteiten die we als entiteit aanbieden, worden door Torhout afgenomen: elektriciteit, gas, kabel-distributie en riolering. Het kabelnet is nog altijd onze eigendom en wij staan in voor de vernieuwing, uitbreiding en wachtdienst maar de klanten betalen aan Telenet dat op zijn beurt huurgeld aan ons betaalt. Via Infra-X-net kunnen de aangesloten gemeenten nu ook een beroep doen op ons voor telecommunicatie, telefonie en dataverbindingen. Dat was onder meer het geval voor de bibliotheek in Torhout. Torhout mag ons dan wel in alles volgen, het doet dat zeker niet blind. Integendeel, het is eerder een kritische gemeente. Het college van burgemeester en schepenen moet goed weten wat er gebeurt en ze gaat in discussie over cijfers. Torhout probeert altijd zoveel mogelijk uit de brand te slepen.”

## *Ter plaatse blijven*

“We hebben er sinds de liberalisering van de energiemarkt met de WVEM altijd naar gestreefd deel uit te maken van een groter geheel. Via Infracx werd dat een feit. Daardoor werden de interne werkingskosten kleiner. Tezelfdertijd hebben we er altijd voor gezorgd dat het nauw contact met de gemeenten bleef bestaan. Wij bedienen twintig gemeenten, geen enkele grote stad. Je mag dus best zeggen dat wij een bedrijf op mensenmaat zijn. Het is misschien daarom dat we zo goed passen bij Torhout en zijn burgemeester. Dat we als kersvers bedrijf willen groeien, staat buiten kijf maar daarbij willen we nooit onze wortels verloochenen. Ik benadruk altijd dat we ter plaatse moeten blijven. Zeker in West-Vlaanderen ligt dat gevoelig. Zowel op het hoogste niveau als op het niveau van de uitvoering hebben we lokale mensen nodig die de klanten en beleidsmakers kennen en vertrouwen geven. Het zou verkeerd zijn iemand van Limburg contact te laten opnemen met burgemeester De Cuyper. Ik ken hem. Als er problemen zijn, zoeken wij samen naar oplossingen.”



*Paul De fauw: “Lokale verankering blijft levensbelangrijk voor ons.”*

## *Norbert De Cuyper*

“Norbert en ik kennen elkaar al twintig jaar. Norbert is een typische figuur. Ik herken hem aan een half woord! Meneer De fauw, hoor ik aan de andere kant van de telefoon en ik weet dat het de burgemeester van Torhout is. Hij heeft een speciale stem die je onmiddellijk herkent.”



“De burgemeester eist veel maar is correct. Als het over burgers gaat die in de kou of het donker zitten dan komt hij onmiddellijk tussen om ons tot spoed aan te manen. Dat eist hij op basis van onze afspraken. Zoals gezegd is hij op dat vlak correct en loyaal. Als de deal er is, houdt hij zich eraan. Wij ook uiteraard.”

“Wij werven vaak personeel aan en nog nooit heeft Norbert ons daarvoor gecontacteerd. Hij moeit zich niet met vacatures. De best geschikte mensen nemen wij in dienst. Dat weet hij en dat waardeert hij. Voor vakantie- en studentenjobs durft hij wel eens te telefoneren. Iets wat wij volkomen normaal vinden trouwens.”

“Jullie zijn een technisch bedrijf, zegt hij tegen ons. De technische service moet goed zijn en daar waak ik over. Op dat vlak komt hij dag en nacht tussen.”

“Bij openbare werken, wegen die worden opgebroken of bij verkeer-shinder, belt hij om te weten hoelang de ongemakken gaan duren en ook om informatie te geven over bepaalde gebeurtenissen in die omgeving. Daar kunnen we dan rekening mee houden.”

“De burgemeester vraagt nooit iets voor zichzelf. Hij belt ons wel om te vragen of we niet iets kunnen doen voor die of die vereniging of voor concerten en evenementen...”

### *Geen eerste viool*

“De gemeenten die deel uitmaken van Infrac West, vormen samen ook een kleine holding, EFIN. Dat staat voor ‘Energie en Financiering’. Norbert zetelt ook in de raad van bestuur. Die bestaat uit negen bekwame mensen. Hij zit altijd op het einde van de tafel. Hij zegt niet veel want meestal nemen de financiers en bankiers het woord en gaat het over interesten en leningen maar na een kwartier kan Norbert dan een vraag stellen waarvan iedereen achterover valt. Een nuchtere vraag, ingegeven door het gezonde boerenverstand. Hij belet de raad te zweven. Heel belangrijk. Bij EFIN, in de stad zal dat ongetwijfeld anders zijn, speelt hij nooit de eerste viool. Maar als hij er niet is, wordt hij gemist.”

*Burgemeester De Cuyper en directeur Dirk Devriendt van Katho-Reno onderlijnen het belang van een goede samenwerking*

## “Lerarenopleiding is belangrijk voor Torhout”

---

In navolging van zijn voorganger, burgemeester Roger Windels die zelf leraar was, beseft burgemeester Norbert De Cuyper maar al te goed het belang voor Torhout van het onderwijs in zijn geheel en van de lerarenopleiding in het bijzonder. “De verankering met de lerarenopleiding van Katho-Reno is niet alleen een uithangbord voor de stad maar ook economisch niet onbelangrijk”, verduidelijkt hij.



“Dat KATHO verder investeert in Torhout heeft het te danken aan de directeur van de RENO Dirk Devriendt, vicaris Filip Debruyne, directeur Eric Halsberghe en de voormalige voorzitter van de raad van bestuur van KATHO, Eric Van Keirsebilck. Ik ben er hen dankbaar voor. Lerarenopleiding en Torhout, dat gaat hand in hand. Dat is geschiedenis en actualiteit in een adem”, stelt de burgemeester.

## *Oudste normaalschool*

“De burgemeester heeft zeker geen ongelijk als hij stelt dat Torhout en zijn lerarenopleiding in een adem worden uitgesproken”, zegt Dirk Devriendt, departementshoofd lerarenopleiding KATHO-RENO Torhout. “In 2013 bestaat de Torhoutse normaalschool 175 jaar. Ze werd opgericht in 1838, was oorspronkelijk uitsluitend voor jongens en een afdeling van het Klein Seminarie in Roeselare. Daarmee is het de oudste katholieke normaalschool van West-Vlaanderen en waarschijnlijk zelfs van Vlaanderen. De lerarenopleiding werd toen trouwens volledig gegeven door priesters. In 1842 werd de normaalschool onafhankelijk van het Klein Seminarie. Van dan af bouwde het aan haar eigen geschiedenis in Torhout. Hiermee wil ik alleen maar aantonen dat er een jarenlange, zelfs eeuwenoude band bestaat tussen de school en stad Torhout.”

## *Economisch belangrijk*

“Die verwevenheid is voor beiden belangrijk. Onderschat het economisch belang van de school voor Torhout trouwens niet. We tellen 1060 studenten, wat een aardige populatie is. Ze worden opgeleid door bijna honderd docenten. Die pikken ook wel eens een terrasje in Torhout mee of doen vlug wat boodschappen. Een vijfde van het studentenbestand zit op peda of op kot. Stel dat ze allemaal een pintje drinken per dag, dan gaat het hier over vaten bier op jaarbasis. En studenten gaan hier ook sporten of fitnessen en kopen kledij of laten hun fiets herstellen... Kortom: economisch brengen ze de stad iets bij. Dat beseft de burgemeester heel goed. Laat dit wegvallen en je zal heel goed de leemte merken.”

## *Tewerkstelling*

“Wij zorgen ook voor een wezenlijke tewerkstelling in Torhout. Van de bijna 100 personeelsleden, docenten voltijds en deeltijds en de onderhoudsploeg, wonen er dertig in Torhout. Vergelijk dat eens met een fabriek met dertig werknemers. Dat is niet niks! Bovendien worden bij ons veel zaken geleverd door bedrijven en zelfstandigen uit de regio. Ook dat geeft een stuk werkzekerheid.”

## *Geïntegreerd in de stad*

“Ik durf zeggen dat de KATHO-RENO in Torhout een hogeschool is die heel goed geïntegreerd is in het stadscentrum en in de stad zelf. De centrale ligging van de school speelt daarbij uiteraard een grote rol. Zo kunnen studenten zonder problemen met de trein komen. Als ze met de wagen komen, dat geldt uiteraard ook voor de docenten, is er in de omgeving van de KATHO-RENO bijna altijd plaats. Die parkings zijn belangrijk en dat beseft het beleid van Torhout zeer goed. De nabijheid van het opleidingsinstituut bij het stadscentrum zorgt er omgekeerd ook voor dat studenten ook vaak afzakken naar de Markt, zeker als het mooi weer is of bij feestelijkheden. “

## *Onderwijs op niveau*

“Het succes van KATHO-RENO dwingen we natuurlijk in de eerste plaats af door kwalitatief hoogstaande opleidingen aan te bieden, maar ook door ons open te stellen voor nieuwe tendensen. Zo werken we intens samen met de Belgische Voetbalbond bij de opleiding van trainers, wisselen we internationaal leraars uit en bieden we b.v. verrassende alternatieve stages aan. Zo onderzoeken op dit ogenblik zes studenten met optie Nederlands minder goede examens van goede leerlingen bij de bureaus van het secundair onderwijs. Ze doen dat aan de hand van een analyse van de examenvragen: hebben de leerlingen ze goed gelezen, werden de vragen goed geformuleerd? Dit onderzoek is een ondersteuning voor het secundair onderwijs. Vroeger was de band met de Scholengroep Sint-Rembert vanzelfsprekend, exclusief zelfs maar daar moesten we van afstappen van hogerhand. Niet alle stages kunnen dus nog in de Scholengroep Sint-Rembert plaats vinden.”

“Vanuit KATHO-RENO streven we ook naar een actieve verbondenheid met de stad. Voor de bachelorproeven van de studenten vragen we altijd dat externe partners onderwerpen aanreiken. We vragen uitdrukkelijk of we iets kunnen doen voor de stad Torhout. Zo werden we actief betrokken bij het uitstippelen van diverse sportieve evenementen. We hebben een schitterende biotuin, een kinderboerderij ...”

“De burgemeester weet wat we doen voor zijn stad en waardeert dat. Op alle grote activiteiten van de KATHO is hij dan ook aanwezig. Deze aanwezigheidspolitiek wordt door het bestuur van KATHO duidelijk

naar waarde geschat. Op het feest van twintig jaar burgemeester De Cuyper waren de kopstukken van de KATHO dan ook op hun beurt aanwezig. Zo was Herman Vanlerberghe, de nieuwe voorzitter van de raad van bestuur van KATHO, een enthousiaste toehoorder.”



*Gedeputeerde Bart Naeyaert, departementshoofd van Katho-Reno Torhout  
Dirk Devriendt, voorzitter van de raad van bestuur van Katho  
Herman Vanlerberghe en burgemeester De Cuyper.*

### ***Nieuwbouw!***

“KATHO-RENO heeft natuurlijk veel geïnvesteerd in zijn vestigingsplaats Torhout. Er kwam een schitterende nieuwbouw en een gloednieuw sport- en danscomplex. Beiden worden ook gebruikt voor naschoolse activiteiten. Zo wordt de sporthal gebruikt door een aantal sportclubs voor het geven van trainingen en heeft de bewegingsschool er ook zijn onderkomen. Kinderen leren er samen met hun ouders bewegen en dat heeft een ongelooflijk succes. Daarmee wil ik aantonen dat de school ook ten dienste van de stad en zijn bevolking staat. Omgekeerd is er ook een heel goede samenwerking met de burgemeester. Zo hadden wij hier tien internationale docenten die op het stadhuis werden ontvangen. Dat is een inkleding die naar deze buitenlandse gasten toe uitstraling geeft. De burgemeester helpt soms zelf zoeken naar faciliteiten voor onze studenten.”

“Ik vind trouwens dat Torhout best wel oog heeft voor de jongeren. De dag van de jeugdbeweging is een prachtig initiatief, er is de Rembert/KATHO-corrída, de unieke samenwerking met DKO Torhout. In goede onderlinge afspraak kunnen we ook gebruik maken van de nabijgelegen stedelijke sportaccommodaties zoals het zwembaden de atletiekpiste. Voor de opleiding LO is dat heel belangrijk. Het scholenaanbod in de stad Torhout trekt heel wat jongeren aan. Zorgen dat die jongeren op alle vlakken aan hun trekken komen, is dus de uitdaging. In dat verband worden in de nabije toekomst enkele nieuwe ideeën met de stad Torhout doorgenomen voor onder meer de studenten van KATHO-RENO. Een bestaand en recentelijk initiatief dat ik ten zeerste waardeer, is het door de stad ter beschikking stellen van fietsen voor studenten en/of buitenlandse gasten.”

### *Toekomst*

“Wat er in de toekomst ook gebeurt - er is sprake van een samengaan van KATHO met KHBO - de KATHO-vestigingsplaatsen zoals ze nu zijn, worden behouden. In Torhout werd er zeer veel geïnvesteerd en bovendien kan men er terugvallen op een unieke infrastructuur, centraal gelegen en over een kleine oppervlakte gespreid. KATHO voelt zich bijzonder goed in Torhout. Er is een wederzijdse waardering die tot een voortreffelijke samenwerking leidt. Houden zo!”

*Ann Stael bouwt samen met een competente directie- en bestuursgroep de Sint-Rembert Scholengroep verder uit*

## “Torhout is een echte onderwijsstad”

---

Het zal wel uniek zijn, denk ik. Ik ken in elk geval geen enkele stad of gemeente waar het ook het geval is. In Torhout kan je, via de school, van het station tot het zwembad gaan. Dat gaat over ettelijke kilometers, wat betekent dat het hart van Torhout ingepalmd is door schoolgebouwen. Niet verwonderlijk dus dat Torhout een kloppend hart heeft voor onderwijs.

Je kan in Torhout niet naast de aanwezigheid van de Scholengroep Sint-Rembert kijken. Dat is historisch gegroeid, maar huidig algemeen directeur Ann Stael wil het zeker zo houden. Meer zelfs de school staat voor de uitdaging om op alle vlakken up-to-date te blijven.

“Een school besturen is als een stad besturen. Je moet wikken en wegen, herstellen, uitbreiden en investeren”, zegt Ann. “Er staan een aantal belangrijke punten op onze agenda. Zo willen we onze sportinfrastructuur uitbreiden en die buiten de schooluren beschikbaar stellen voor derden. Daarnaast willen we de samenwerking met het deeltijds kunstonderwijs verder uitbouwen. Een brede school uitbouwen is de uitdaging voor de toekomst. Daarom is het ook heel belangrijk dat onze school vlot bereikbaar blijft, zowel met het openbaar vervoer als met de wagen. Dat laatste vraagt voldoende parkeergelegenheid.”

### *Kinderopvang en bouwprojecten*

“De overheden en de school staan ook voor een aantal dwingende problemen waarvoor een oplossing moet worden gevonden. Er is nood aan bijkomende kinderopvang. Dat geldt zowel voor kinderdagverblijven voor baby’s en peuters als voor opvang voor en na school. Kinderen en jongeren blijven steeds meer een volle dag op school. De school



bezit een schitterend patrimonium aan gebouwen waar we goed zorg voor dragen. Daarbij streven we altijd naar een mooie interactie met het stadsbeeld. Daarom moeten we dringend een aantal grote bouwprojecten op de site Conscienceplein-Spinneschoolstraat en het VTI kunnen uitvoeren. Met behoud van de historische accenten willen we daar toch ook oog hebben voor de verfraaiing van het straatbeeld. We wachten op de Vlaamse overheid.”

### *Wisselwerking stad- school*

“De school heeft al een hele geschiedenis in Torhout achter de rug. We vierden onlangs 75 jaar Sint-Jozefsinstituut-College, en het is dus logisch dat er een wisselwerking ontstond tussen de stad en de school. De school is met meer dan 950 personeelsleden de grootste werkgever van de stad, een niet onbelangrijk economisch gegeven. Zowel voor de stad als de school is de ontsluiting van de stad heel belangrijk. De verbinding via de autosnelweg is niet meer weg te denken maar school en stad moeten ook blijven ijveren voor een goede, blijvende bereikbaarheid per spoor, regelmatige haltes op de lijn Kortrijk-Brugge. Torhout vervult een centrumfunctie voor de omliggende gemeenten. Dat blijkt onder andere uit het feit dat meer dan 70% van de leerlingen van het secundair onderwijs van buiten Torhout komen. Buslijnen van die gemeenten naar het station en het centrum van Torhout zijn onontbeerlijk. Ook de zwakke weggebruiker mag niet worden vergeten. Fietspaden en goede fietsroutes, veilig van en naar de stad, zijn belangrijk. Ook buiten een onderwijscontext uiteraard.”

“Verder is het aanbod voor jongeren ook belangrijk voor de bloei en groei van een school en een stad. Zo mag ik zeggen dat de Stedelijke Academie voor Muziek, woord en dans een grote aanwinst is voor de stad. Ze brengt laagdrempelig muziekonderwijs en dans in de basisscholen. De deelname aan dit deeltijds kunstonderwijs is dan ook sterk groeiend. Het sportaanbod, infrastructuur en clubs, de Mast als fuifzaal en het cultureel centrum zijn allemaal troeven in de hand.”



### *Ook de school veranderde sterk in twintig jaar*

De Scholengroep Sint-Rembert onderging de laatste twintig jaar toch een aantal grondige veranderingen.

“De Reno is afgesplitst na de fusies in het hoger onderwijs”, zegt Ann. “De boerderij en de klassen VLTi werden vervangen door een modern gebouw voor de RENO. De rest van campus Noord werd volledig ingenomen door de Scholengroep Sint-Rembert. De belangrijkste wijziging kwam er in 1996. Toen fuseerden de vzw voor het meisjesonderwijs en de vzw voor het jongensonderwijs. Hiermee waren we voorloper in Vlaanderen en konden we ons onderwijsaanbod toekomstgericht uitbouwen.

Na de fusie is het schoollandschap grondig gewijzigd: VLTI verhuisde naar campus Zuid, er kwam een nieuw hippisch opleidingscentrum en er waren ook nieuwe serres en loods in de Keibergstraat, ...”

“De school had een traditie van gemeenschappelijk gebruik van lokalen en infrastructuur. Deze kaart wordt in de toekomst nog verder getrokken. Door het inzetten van de middelen voor alle scholen kunnen we de kinderen en jongeren veel bieden: een openleercentrum, een eigen verse keuken in het schoolrestaurant, een internaat met 280 internen, een labocomplex voor eigentijds wetenschappelijk onderwijs, de uitwisseling van laptops in de basisscholen, ...”



*Mevrouw Josée Sap-Verleye, de heer Roger Sap, Koen Soenens en Ann Stael, gekiekt op het feest voor de burgemeester.*

### *Inspelen op behoeften*

“Alle Torhoutse leerlingen starten in het eerste jaar in de middenschool. Ze kiezen daarbij een optie, maar pas na het tweede jaar maken ze een meer definitieve studiekeuze waarbij ze kunnen kiezen

voor een ruim gamma aan studierichtingen: ASO, handelsonderwijs, nijverheidstechnisch onderwijs, land- en tuinbouwonderwijs, wetenschappen, personenzorg, sport, ... “

“Daarbij probeert de Scholengroep met nieuwe studierichtingen in te spelen op maatschappelijke en economische behoeften:

- logistiek: met een 7de jaar Logistiek leiden we toekomstige magazijniers op, een beroep met toekomst.
- studiegebied veiligheid (voorbereiding op politieschool, tewerkstelling in veiligheidsberoepen, bewakingsfirma's, brandweer...), een idee dat binnen onze Torhoutse scholen ontstond:
  - o 7 BSO Veiligheidstechnieken
  - o 7 Se-n-se (secundair-na-secundair) Integrale veiligheid
- paardrijden - en verzorgen: de Vlaamse paardenhouderij heeft immers een belangrijke economische meerwaarde. 1 750 bedrijven met een werkgelegenheid voor 3 500 voltijdse werknemers genereren jaarlijks een toegevoegde waarde van 215 miljoen euro voor de Vlaamse economie. Wij zijn de enige vrije school in Vlaanderen waar je paardrijden en verzorgen kan volgen.
- stevige poot ICT-opleidingen: boekhouden-informatica en informatiebeheer en verregaande integratie van ICT in alle onderwijsniveaus (basis en secundair).
- pijpfitting-lassen-monteren: een gespecialiseerde lasopleiding waarvoor de vraag op de arbeidsmarkt heel groot is.“

Dankzij de grootte van de Scholengroep kunnen we dit ruime studieaanbod aanbieden. Dit betekent echter niet dat de leerlingen in een grote school terechtkomen: hun leer- en leefgemeenschap is beperkt tot enkele honderden leeftijdsgenoten, wat je misschien het beste kan vergelijken met 'dorpjes' in een stad. Elke leerlingengroep heeft zijn eigen directie en opvoeders, wat ervoor zorgt dat die echt betrokken zijn bij de zorg voor de kinderen en jongeren die ons zijn toevertrouwt, een sterk punt van onze Scholengroep.

“We zorgen dan ook voor een doorgedreven integratie van zorgtrajecten: er is een gemeenschappelijke visie op zorg op regionaal vlak en er is een opstapklasje voor kinderen met een moeilijke overgang van het kleuter naar de lagere school. Ook de school voor buitengewoon onderwijs de Torretjes maakt integraal deel uit van de Scholengroep en er is een vlotte wisselwerking met het gewone onderwijs.”

“Naast het pedagogische is de infrastructuur ook veel veranderd: er kwam een open, modern leercentrum en een heel modern labocomplex met het meest recente didactisch materiaal voor fysica, biologie en chemie.”

“We kozen ook massaal voor verregaande ICT-integratie en integratie van moderne media: zo kregen alle basisscholen minstens in de derde graad een smartboard in de klas, zijn er overal (draadloze) netwerken geïnstalleerd en is er in het secundair onderwijs meer dan een computer per drie leerlingen.”

### *De burgemeester*

“De burgemeester van Torhout is zich zeer bewust van de socio-economische betekenis van de Scholengroep voor de stad. De aanwezigheid van meer dan 5 000 van onze leerlingen in een stad en de tewerkstelling van meer dan 950 mensen is voelbaar in het dagdagelijkse leven van de stad. Wij kunnen in elk geval altijd bij de burgemeester aankloppen als er problemen zijn. Hij luistert geïnteresseerd. Op menselijk vlak weet iedereen dat hij meeleeft met de burger.”

*Algemeen directeur Joël Tally van  
AZ Sint-Rembertziekenhuis  
ziet ziekenhuis meegroeien met Torhout*

“Centrumfunctie van Torhout  
is voor ons heel belangrijk”

---

De stad Torhout is onlosmakelijk verbonden met een ziekenhuis. In 1229 fungeerde Ten Walle, in de Bruggestraat, al als ziekenhuis. In 1948 startte de congregatie van Heilige Vincentius A Paulo met het Sint-Rembertziekenhuis op de huidige locatie. ‘De kliniek en materniteit Sint-Rembert’ zoals men ze toen noemde, telde 77 bedden verdeeld over heelkunde, inwendige geneeskunde en materniteit. Anno 2011 zijn dat 197 erkende bedden en 22 dagziekenhuisbedden geworden. Goed voor meer dan 580 personeelsleden.



“Toen Norbert De Cuyper in 1991 burgemeester werd, vervulde het Sint-Rembertziekenhuis al een belangrijke regionale functie”, zegt algemeen directeur Joël Tally (60) die vanaf 1990 het ziekenhuis vervoegde als administratief financieel directeur en in 2000 algemeen directeur werd.



## *Van 1991 tot 2011*

“In 1991 werkten hier 25 geneesheren en het ziekenhuis telde bijna 200 bedden. Dat was goed voor 8000 opnames en dagopnames. Meer dan 5200 patiënten kwamen dat jaar via de spoedgevallendienst het ziekenhuis binnen. Omdat ons uitgangspunt, patiënten uit Torhout en omliggende gemeenten een ruim pakket van gespecialiseerde zorg kunnen aanbieden, nog altijd hetzelfde is, moest het ziekenhuis dus meegroeien met de regio. Op dit ogenblik zijn hier 56 artsen actief in alle mogelijke disciplines: chirurgie, inwendige zorgen, intensive care, geriatrie, pediatrie, neurologie, cardiologie, oncologie, stomatologie, gynaecologie ... Goed voor 197 erkende ziekenhuisbedden

en een erkend dagziekenhuis van 22 bedden, 17.000 opnames en dagopnames per jaar en 13.000 spoedopnames. Ik vermeld er volledigheidshalve nog bij dat in 2010 onze eigen Mug-dienst 662 keer moest uitrukken.”

“Nog wat cijfers! Tussen 1991 en 2011 werden meer dan 10.000 mensen geboren in het Sint-Rembertziekenhuis met een piek van 662 in 1991. In 1991 werkten er 345 mensen in het ziekenhuis. Nu zijn er dat meer dan 580.”

## *Geen fusie maar samenwerking*

“In de jaren negentig stak een ware golf van fusies binnen de ziekenhuiswereld de kop op. Ook hier werd daarover gedebatteerd maar uiteindelijk beslisten we om autonoom te blijven. Maar we wilden ons versterken zodat we naast een basiszorg ook specialisatie in de regio



*Algemeen directeur Joël Tally*



konden aanbieden. Zo kwamen we tot een raamakkoord met Sint-Jan Brugge. Wij verwijzen patiënten door, Sint-Jan stuurt zijn specialisten naar hier en onze artsen kunnen gebruik maken van hun accommodatie. Op die manier kunnen we gespecialiseerde zorg dichtbij huis aanbieden. En dat is een goede zaak voor de patiënt.”

### *Uitbouw van een zorgcentrum*

“Om de groei van ons ziekenhuis gestalte te geven, waren heel wat infrastructuurwerken noodzakelijk, namelijk uitbreidings- en renovatiewerken. In 1998 werd ook een nieuwe residentie van 34 serviceflats in gebruik genomen door de vzw Gezondheids- en Bejaardenzorg van het Houtland.



Verleden jaar werd een masterplan opgemaakt dat moet leiden tot de uitbouw van een complete zorgcampus. In een eerste fase gaat het over renovatie van bestaande zaken, een nieuwe afdeling sterilisatie en de uitbouw van het dagziekenhuis. Dat moet klaar zijn tegen eind 2013. Op dit ogenblik zijn de geriatrie en chirurgie af. Daar heeft iedere patiënt al een douche, koelkast, airco en flatscreen op de kamer. Een tweede fase omvat de uitbouw van een acuut blok: een operatiekwartier, spoedgevallendienst, radiologie, chirurgische dagkliniek en intensieve zorgen. Dat acuut blok wordt boven de centrale sterilisatie gebouwd en komt tot tegen de parking van de artsen aan de kant van

de Sint-Rembertlaan. De hoofdingang van het ziekenhuis komt aan de kant van de Noordlaan te liggen. En om onze visie van complementaire zorg gestalte te geven gaan we op de huidige bezoekersparking een woon- en zorgcentrum uitbouwen. Daar komt ook de thuishaven van het kinderdagverblijf het Mezenestje. Zo gaan we tussen de Aartrijkestraat en de Oostendestraat een volledige zorgcampus uitbouwen. En uiteraard gaan we verder jonge artsen blijven aantrekken, dat waren er in 2011 toch vijf, om alle disciplines verder te ontwikkelen.”

### *Dankzij Torhout*

“Die groei heeft het Sint-Rembertziekenhuis natuurlijk alleen maar kunnen realiseren door de steun van Torhout en meer concreet van de burgemeester. Niet alleen in tal van dossiers, die het ziekenhuis in de voorbije twintig jaar heeft ingediend, maar ook als volwaardige gesprekspartner bij de verdere uitbouw van zorg- en welzijnsvoorzieningen in de regio. Zelfs bij een onverwachte crisis, de brand in een vleugel van het ziekenhuis op 27 juni 2011, was de Torhoutse burgemeester aanwezig in de crisiscel in de Brouckère. Om maar te zeggen dat het eigenlijk ook een beetje ‘zijn’ ziekenhuis is.”

*Frank Vaes (Parkeerbeheer) helpt  
Torhouts parkeerbeleid uitvoeren*

## “Correct maar veeleisend”

---

**Parkeerbeheer helpt steden en gemeenten kiezen wie best waar parkeert en zorgt ervoor dat de gemaakte keuze ook wordt nageleefd. Niet iedereen heeft daar altijd evenveel begrip voor maar wat zij doen, is uiteindelijk een vorm van dienstverlening naar de stad toe.**



*Frank Vaes: “constructieve samenwerking met Torhout.”*

“De Stad Torhout is voor ons een partner waar we al vele jaren constructief mee samenwerken”, zegt Frank Vaes. “Torhout is voor ons dus zeker een belangrijke relatie waar we hopelijk nog veel jaren mee mogen samenwerken. Die samenwerking verloopt goed zowel op het niveau van het bestuur, burgemeester en college, als op het niveau van de diensten, de ambtenaren. Er is op

regelmatige tijdstippen overleg met de stad. Dan worden alle zaken besproken, bijsturingen geadviseerd of aandachtspunten en verbeterpunten gesignaleerd. “

### *“Bijzonder gedreven”*

“Ik ken de burgemeester persoonlijk niet zo goed. Alles wat ik zeg is dus sowieso gebaseerd op de ervaringen tijdens deze periodieke vergadermomenten.

Ik ervaar de burgemeester dan als een bijzonder gedreven persoon. Hij is zeer betrokken met alles wat we doen en hoe we het doen. Doordat hij een burgervader is die heel dicht bij zijn ‘mensen’ staat, is hij voor hen ook zeer toegankelijk. Hij weet bijzonder goed wat er leeft onder de mensen en toont hierbij een grote betrokkenheid. Je voelt dat het welzijn van zijn stad en haar burgers hem nauw aan het hart ligt, dat dat zijn motor is.”

“Als ‘klant’ is hij correct, maar wel veeleisend. Anderzijds ervaar je wel dat als hij vertrouwen in je heeft, hij ook naar je adviezen luistert en die niet zo maar naast zich neer legt. Op die manier is er doorheen de jaren een vorm van wederzijds respect ontstaan dat hopelijk de basis vormt van onze verdere samenwerking. “

*Marcel Kyndt (Aswebo) doet elk jaar asfalt- en bestratingswerken in Torhout*

“Norbert is  
een sympathiek en joviaal man”

---

**Burgemeester De Cuyper mag dan al een staat van verdienste als burgemeester hebben van twintig jaar en ondanks zijn leeftijd nog altijd een vat energie zijn, in Marcel Kyndt moet hij toch zijn meerdere erkennen. De voormalige bedrijfsleider van Aswebo is er 78 en gaf pas op 1 augustus van dit jaar de fakkel door.**



*Marcel Kyndt (Aswebo): “Norbert is vriendelijk en correct.”*

Aswebo staat voor asfalt-, wegen- en bouwwerken. Het bedrijf was oorspronkelijk in Brugge gevestigd maar kreeg daar geen toestemming om zich in de haven te vestigen. Op zijn zoektocht naar industriegrond belandde het in Drongen. “Het bedrijf werd opgericht in 1947”, zegt Marcel Kyndt die tot 1 augustus 2011 bedrijfsleider was. Marcel woont in Sint-Andries Brugge maar is eigenlijk afkomstig van Bekegem. “Ik ken Torhout allang”, zegt hij. “Ik leerde er nog accordeon spelen bij Denise Vierstraete.”

## *Elk jaar asfalt*

Marcel Kyndt kwam in december 1954 in dienst als boekhouder. Enkele jaren later stond hij aan het hoofd van Aswebo. “Ik had graag gewerkt tot ik tachtig was”, geeft hij mee. “Maar een zware operatie besliste daar anders over. Dus ging Aswebo over in de handen van de groep Willemen, een typisch Vlaams bedrijf met dezelfde cultuur als Aswebo. De groep Aswebo stelt 600 mensen te werk en realiseert een omzet van 100 miljoen euro. Ik mag dus tevreden terugblikken.”

“Dat doe ik ook als ik terugdenk aan de samenwerking met Torhout, met Norbert De Cuyper. Elk jaar doen wij asfalt- en bestratingswerken voor de stad. Dat gaat van kleine tot grote projecten. Ik denk dan onder andere aan de heraanleg van de Vredelaan en de Keibergstraat. “

## *“Bemiddelaar”*

“Norbert is een sympathieke, joviale man. Zeer behulpzaam ook. Bij wegenwerken ontstaan er altijd discussies met aangelanden. Dat was en is in Torhout niet anders. De burgemeester zelf kwam en komt dan bemiddelen. En de mensen luisteren naar hem en samen komen we dan tot een oplossing. Vriendelijk en correct, zo omschrijf ik hem. En ik geloof niet dat ik ooit vijf minuten heb moeten wachten op hem. Afspraak was afspraak.”

## Toen we hier kwamen wonen...

---

Toen we hier kwamen wonen, kenden we niemand.

Nu mag ik reeds 20 jaar uw burgervader zijn.

Je hebt ons aanvaard en gesteund.

Je houdt je ogen open voor mijn mogelijkheden en knijpt ze dicht voor mijn beperkingen.

Maar los van dat alles zeg ik heel oprecht:

Ik probeer mijn best te doen en burgervader te zijn onder de mensen, zonder onderscheid tussen kleur rang of stand, echter zonder mijzelf te verliezen en duidelijk te zijn over de dingen waarvoor ik sta.

Bedankt Torhout dat je mij aanvaardt zoals ik ben, met mijn gaven en tekorten, mijn vallen en opstaan.



En mag ik eindigen met de woorden waarmee ik iedere toespraak beëindig, omdat ik zoveel van deze stad houd ...

*Leve, lang leve Torhout.*



# Voorintekenaars

---

Acke Jozef	Torhout	De Cuyper Geert	Torhout
Alleman Jan	Torhout	De Cuyper Gilbert - Kerrebrouck	Blankenberge
Allossery Gilbert	Torhout	De Cuyper Hilaire	Uitkerke
Aswebo nv		De Cuyper Johan	Merchtem
Audenaert Arseen	Torhout	De Cuyper Liliane	Zuienkerke
Audenaert Kristof	Torhout	De Cuyper Maria	Blankenberge
Barbry Frans	Torhout	De Cuyper Regina	Blankenberge
Becelaere Noël	Torhout	De Cuyper-De Zayer Norbert	Torhout
Beernaert Annie	Torhout	De Grijse Roger	Torhout
Behaeghe Joeri	Torhout	De Ketelaere Yannick	Torhout
Beyne Marc	Gistel	De Winne Wilfried	Torhout
Billiet Guido	Torhout	De Zayer Luc	Wezemaal
Blomme-Vandevoorde Lieve	Torhout	Debruyne-Debruyne René en Ingrid	Torhout
Blomme-Vandevoorde Wilfried	Torhout	Debusschere Ronny	Eernegem
Bogaert Dirk	Torhout	Decloedt Daniel	Torhout
Borra-Seynave Dirk en Monique	Torhout	Decloedt Gilbert	Torhout
Bossuyt Johan	Torhout	Decoker Walter	Roeselare
Boucquez Ronny	Torhout	Deconinck Kledij	Torhout
Bruloot Paul	Torhout	Decru Wim	Torhout
Callens Johan	Torhout	Dedeene Eric	Torhout
Casier Rita	Torhout	Degrande-Decoster Roger+Christiane	Torhout
Catteeuw Annie	Torhout	Degrande-Slabbinck Redgy	Torhout
CD&V Torhout	Torhout	Dekeyser Gerard	Torhout
Clarysse Gilbert	Torhout	Deknock Pol	Torhout
Cloet Arnold	Wingene	Denolf Lieselotte	Torhout
Coeman Gabriël	Aartrijke	Denoo-San Martin Cecile Alfredo	Brugge
Coene J-P	Westouter	Depondt Guy	Torhout
Cool Godelieve	Torhout	Depoorter Willy	Torhout
Couvreur Ivan en Saelens Ivette	Torhout	Depuydt Dieter	Torhout
Crevits -Muys Frans en Jeanny	Torhout	Depuydt Frans	Torhout
Crevits Dirk	Torhout	Deroo Gilbert	Torhout
Crevits-Devolder Hilde	Torhout	Deroo Servais	Torhout
Daled Carlos	Torhout	Descheemaeker Luc	Torhout
De Cuyper Bernard	Brugge	Desendere Bert	Torhout
De Cuyper Denise	Zuienkerke	Desmet Johan	Koekelare

Devalet-Trio Heidi	Torhout	Schollier Noël	Torhout
Devidt-Everaert Guido en Sonja	Torhout	Sinnaeve Rita	Torhout
Devolder Roger	Torhout	Sint-Rembertziekenhuis	Torhout
Devooght-Sap Roland en Gabrielle	Torhout	Stockman Hilde	Torhout
Dewulf Joël	Ichtegem	T'Kindt Yvan	Torhout
Dewulf- De Cuyper Roland en Denise	Zuienkerke	Teetaert Marnix	Torhout
Dewulf Romain	Uitkerke	Trio Marcella	Torhout
Elegeer Paula	Moorsele	Tyvaert Gilbert	Torhout
Geldhof Simonne	Torhout	Van Acker-Debedts Eric+Dora	Langemark
Hoet Georges	Torhout	Van Eeghem Rosanne	Blankenberge
Hoste Fernand	Blankenberge	Van Oyen Eddy	
Infrac		Vanacken Patrick	Torhout
Jonckheere Gerard	Torhout	Vanacker Helena	Torhout
Katho Reno		Vandaele Fernand	Torhout
Lagae Noel	Torhout	Vandecasteele Maurits	Brugge
Lammens Wilfried	Torhout	Vandecasteele-Vandoorne Albert Christian	Torhout
Lammens-Vanhooren Firmin	Torhout	Vandenameele Tom	Torhout
Lamsens Gerard	Torhout	Vandenbroucke Renaat	Torhout
Landschoot Georges	Brugge	Vandenbroucke-Verkain Roger+Marleen	Torhout
Levrouw Gery	Torhout	Vandendriessche Marc	Roeselare
Lingier Geert	Torhout	Vandermeersch Jozef	Torhout
Maton Hans	Torhout	Vanfleteren-Dewachter Cyrilla	Torhout
Meulemeester Greet	Torhout	Vanghillewe Jef+Christiane	Torhout
Moens Jaak	Torhout	Vanhoutte Nancy	Torhout
Mylle Ronny	Torhout	Vanhoutte Steven	Torhout
Naeyaert Gerard	Torhout	Vanthournout Paul	Torhout
Naeyaert Gerard	Torhout	Verduyn Gerard	Torhout
Naeyaert Jean-Michel	Torhout	Verhaeghe Cecile	Torhout
Nerinckx Arlitte	Torhout	Verhaeghe Dirk +	
Neyens-Verhaeghe Noël	Torhout	Dejonckheere Marie-Jeanne	Torhout
Ornelis Filip - Karlien Declerck	Torhout	Verhaeghe Tom	Kortemark
Parkeerbeheer		Verhelst Cecile	Torhout
Plets-De Cuyper	Torhout	Verhenne Geert	Torhout
Pollefeyt Henri	Torhout	Verlinde Julien	Torhout
Pollet Godfried	Torhout	Vermeersch Lena	Torhout
Pollet Wilfried	Kortemark	Vermeersch Mariette	Torhout
Redee André	Torhout	Vermeersch-Adam Maria	Torhout
Riemaecker André en Denise	Torhout	Verplancke Wilfried	Torhout
Rommelaere Marie-Ann	Torhout	Werbrouck Tanja	Torhout
Rygheul Francine	Torhout	Willem Geert	Torhout
Scharlaeken-Pollentier Johan Rita	Torhout	Willem Joël	Veldegem
Scholengroep Sint-Rembert	Torhout	Windels Johan	Torhout

# Credits

---

